

ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ

ਭਗਵਤ
ਗੀਤਾ - ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ
ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਚਾਰਯ
ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ
ਕਹਿੰਗਾ

Punjabi

A. no. 110

श्री गणेशाय नमः
विष्णवे नमः
ब्रह्मणे नमः
महेश्वर्यै नमः

१॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਥਸੀਤੁ

ਗਵਤਰੀਤਾਮਨੀਦਰਾਮਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਮਾ

ਨੀਦਬੋਧਾਲਿਖਤਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ

ਗੋਰੀਸੁਗਲੇਸਗੁਰਪ੍ਰਲਵੇਸੀਸਾਨਿਦ

ਇਗੀਤਾਤੁਖਾਰਥਕਰੋਦਹਾਸਾਹਿਤ

ਬਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਜਰਾਮਨੀਦਰਾਮਕੋ

ਆਹਿਉਪਜਿਓਚਿਤਚਾਇਗੀਤਾ

ਕੀਟੀਕਾਕਰੀਸੁਨਸੀਪਰਕੇਭਾਇ॥ ੨॥ ਗੀਤਾ
ਗਿਮਾਨਗੀਭੀਚਲਖਰਚੀਜੁਮਾਨੰਦਰਾਮ॥
ਕ੍ਰਿਸਨਚਰਨਾਚੇਤਲਗਾਗਹਿਓਮਨਮੇਮਾਇ
ਰਾਮ॥ ੩॥ ਗੀਤਾਗੀਗਾਗਾਇਤੀਚੋਥੋਥੁਰਮ
ਗਿਮਾਨਾਸਮਝੇਤੇਗਤਿਪਾਈਮੇਸੁਨਰਜੁ
ਬੁਧਦਾਨ॥ ੪॥ ਕੁਰਨੰਦਨਸੁਤਪੰਡਿਕੇਚਲੇ
ਜੁਧਰੇਧਾਇ॥ ਕੁਰਖੇਤਰਨਮਾਡੁਹੈਰਚਨਾਭੁ
ਲੀਬਨਾਇ॥ ੫॥ ਸ੍ਰੀਬਿਮਾਸਪਤਿਧਿਤੁ
ਸਦਰਕਾਹਿਓਮੇਭੀਚਲਤਾਧਾਇ॥ ਕੋਤਕਦੇਖੇ

ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੰਗਾ ਭਾਰ ਥਕ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ **ਸੀ ਬਿਅਸ** ੨
ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ॥ ਮੰਗਾ ਭਾਰ ਥਕ ਮੈ ਸੁਖ ਨਹੀ ਬਡੇ ਕਠ
ਹਕ ਹਤਾ ॥ ਧਿੜਾ ਸਟਰ ਸਮਝੈ ਭਲੀ ਸਿਜੇ ਸਭਿ
ਕਾਹਿ ਦੇਤਾ ॥ ੭ ॥ **ਧਿੜਾ ਸਟਰ ਵਾਚਾ** ॥ ਧਰਮ ਛੇੜ
ਕੁਰਖੇ ਤੁਮੈ ਮਿਲੇ ਜੁ ਪਕੇ ਸਾਜਾ ॥ ਸਿਜੇ ਮੈ ਸੁਤ ਪਾਤ
ਦਾ ਕੀਨੇ ਕੈ ਸੇ ਕਾਜਾ ॥ ੮ ॥ **ਸਿਜੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਪਾਤੁ ਵ
ਸੀਨਾ ਬਿਨੁ ਹਲਖ ਦੁਰਜੇ ਧਨਾਢਿ ਗਰਾਇ ॥ ਨੇ
ਜ ਅਚਾਰ ਜਦੋ ਲਸੇ ਬੋਲਿ ਓ ਮੈ ਸੇ ਭਾਇ ॥ ੯ ॥
ਪਾਤੁ ਵਸੈ ਨਾ ਅਤਿ ਬਡੀਆ ਚਾਰਜ ਤੂੰ ਦੇਖਾ ॥ ਧਿ

ਸ੍ਰਵਮਨਤਵਸਿਖਨੇਬਿਊਹਾਰਚਓਬਜੇਖ॥
੩॥ ਸੁਰਧਨਖਧਾਰੀਬਡੇਅਰਜਨਭੀਮਸਮਾ
ਨਾ॥ ਦੁਪਤਮਹਾਰਥਮੋਰਪੁਨਿਹੈਬਿਰਾਟਜੁਜਧਾ
ਨਾ॥ ੪॥ ਧ੍ਰਿਸਟਕੇਤਅਰਕੇਸਪਤਿਚੇਕਤਨਬ
ਲਵੇਤਾ॥ ਕੁਤਭੋਜਅਰਸੇਵਪੁਨਪੁਰਾਜਿਤਸਤ੍ਰ
ਨਿਕੀਦਾ॥ ੫॥ ਜੁਜਧਾਮੁਨਅਤਿਬਿਕ੍ਰਮੀਉਤਮੇ
ਜਾਰਲਧੀਗਾ॥ ਦੁਪਤੀਸੁਤਅਭਿਮਨਏਮਹਾਰਥੀ
ਬਲਬੀਰ॥ ੬॥ ਮੋਸੈਨਮੋਜੋਬਡੇਤੇਸਤ੍ਰਿਗਿਨ
ਦਿਜਰਾਜਾ॥ ਨੀਕੇਜਨੇਤੁਮਤਿਨੇਖਰੇਜੁਧਕੇਕਾਜਾ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ११ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १२ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १५ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

ਸਹਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੨॥ਤਬੈਸੀਖਭੇਗੀਪੁਲਵ
ਆਨਿਕਰਾਉਮੁਖਭੂਗਤਗੀ॥ਛੰਨਬਾਜਤਭੁਏਸ
ਬਦਿਗਹਿਓਭੁਰਪੂਰਾ॥੧੩॥ਸ੍ਵੇਤਬਰਨਘੋਰੇਲਗੇ
ਦੀਰਘਰਬਹਬਨਾਇ॥ਹਰਿਅਰਜਨਤਪਰਚਢੇ
ਰਹਸੇਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੪॥ਦੇਵਦਤਅਰਜਨਲੀ
ਓਪੰਚਜਨਜਦੁਰਾਇ॥ਭੀਮਭੈਆਨਕਭੈਦੀਓਪੰ
ਡਰਕਸੀਖਬਜਾਇ॥੧੫॥ਨਿਪਤਜੁਧਿਸਿਰਹੁੰਕੀ
ਓਅਨੰਤਬਿਜੈਕੋਘੋਖਾ॥ਪੁਨਸਹਦੇਵਜੁਨੁਕਲਨੇਮ
ਨਪੁਖਪਕੋਘੋਖਾ॥੧੬॥ਮਹਾਧਨਖਧਰਕੀਸਪਤਿ

ਰਬੀਸਖੰਡੀਜਨਾਧਿਸ੍ਵਦੁਮਨਬੋਰਾਠਮਤਿਬਲੀ ੪
ਸਾਤਕਹਮਾਨਾ ੧੭) ਦੁਪਦਦ੍ਵੇਪਤੀਸੁਤਸਬੈਮੌਰ
ਸੁਤਦ੍ਵਾਪੁਤਾਅਪਨੇਅਪਨੇਸਿਖਲੈਧੁਨਿਕੀਤੀਤਾ
ਸੁਤਾ ੧੮) ਫਾਦਿਓਹੀਯੋਕੈਰਦਨਕੋਸਬਾਦੇਸੁਨਿਓ
ਤਾਬਾਰਾਪੁਹਮੀਅਰਅਕਾਸਮੇਪੁਰਰਹਿਓਗੁਜਾ
ਰਾ ੧੯) ਦੇਖਸੁਤਾਧਿਤਾਸਦਰਕੇਅਰਜਨਧਨਖਸੀ
ਭਾਰਾਕਪਬਰਜਕੀਧੁਜਲਸੈਸਸਤਨਪਰਤਪ੍ਰਹਾ
ਰਾ ੨੦) **ਅਰਜਨੋਵਾਚਾ** ਅਰਜਨਕਹੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਸਨਕੋਮੋਗੇਚਿਤਏਹਚਿਤਾਦੁਹਸੈਨਕੋਮਾਹਿਮੋਰਥ

ਠਾਢਾਕਾਰਿਮਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਜਬਲਗਦੇਖੋਹੈਭਨੇਜੁ
ਰੇਜੁਪਕੇਦਾਇ॥ ਕੰਨਕੰਨਸੇਹਉਲਰੇਯਾਰਲਮੈਸਮ
ਪਾਇ॥ ੨੨॥ ਜੁਪਕਰਨਜੋਧਾਜੇਤੇਅਏਹੈਕਾਰਿਸਾ
ਜਾ॥ ਦੁਰਬੁਧੀਕੋਹੈਨਿਕੇਤੁਲੇਕਰਨਕੇਕਾਜਾ॥ ੨੩॥
॥ **ਸਿਜੋਦੁਰ** ॥ ਅਮੈਸੇਹੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਰਜਨਕੀ
ਸੁਨਬਾਤਾ॥ ਦੇਉਸੈਨਾਮਾਝਰਬਲੇਗਾਖਿਓਤਾਪਾਤਾ॥
੨੪॥ ਭੀਖਮੰਦ੍ਰੇਲਹਅਧਾਦੇਦੈਨਿਪਤਹੁਤੇਤਾਠੰਗਾ॥
ਅਰਜਨਬੋਲਿਓਕਿਸੁਸੇਹੂੰਕੋਰੋਕੀਓਗਾ॥ ੨੫॥ ਅ
ਰਜਨਦੇਖੋਹੈਸਭੇਪਿਤਾਪਿਤਾਮਹਿਗੁਾਇ॥ ਗੁਰਮ

ਮਾਭਾਈ ਸਖਾ ਸੁਤ ਨਾਤੀ ਕੇ ਦਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਸਰ ਸੁ
 ਹਿੰਦ ਬਾਧ ਵਸ ਕਲ ਦੇਇ ਸੈਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨੈ ਦੇਖ
 ਕਰਨਾ ਭਈ ਤਬ ਬੋਲਿ ਓਨ ਰਨਾਹੀ ॥ ੨੭ ॥ **ਅਰਜ**
ਨੇਵਾਚਾ ॥ ਦੇਖੇ ਸਾਭਿ ਦੇ ਬੀਧ ਮੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੁਧ ਕੇ ਦਾ
 ਇ ॥ ਮੋ ਮੁਖ ਸੂਕਤ ਜਾਤ ਹੈ ਮੰਗ ਅੰਗ ਸਿਥਲਾਇ ॥
 ੨੮ ॥ ਰੋਮ ਹਰਖ ਹੈ ਦੇਹ ਮੇ ਅੰਰ ਕੇ ਪਬ ਹੁ ਭਾਇ ॥ ਧ
 ਨੁਖਾ ਗੀਰਤ ਮੇ ਹਾਥ ਤੇ ਭੁਚਾਤ ਪਤ ਮਾਧਿ ਕਾਇ ॥ ੨
 ੯ ॥ ਠਾਢੇ ਹੁੰ ਹਉਨ ਹਿਸ ਕੇ ਭਗ ਮਤ ਮੇ ਮਨ ਮੀਤਾ ਕੇ
 ਸ੍ਰਸਗ ਨ ਨ ਦੇਖ ਹੋ ਕੈ ਸੀ ਹੋ ਅਹਿ ਗੀਤਿ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰ

ਜਨਹਨੇਸਿਗਮਮੈਤਤੇਗਗਿਵਿਵਜਾਨਾਅਪ
ਨੋਭਲੋਨਦੇਖੀਆਤਿਹੈਬਿਪਗੀਤਿਜੁਮਨਾ॥੩੧॥
ਬਿਜੈਨਚਾਹੈਕ੍ਰਿਸਨਜੂਨਹਿਚਾਹੈਸੁਖਰਾਜਾ॥ਰਾਜ
ਭੋਗਗੋਬਿੰਦਜੂਅਰਜੀਵਨਕਿਹਕਾਜਾ॥੩੨॥
ਰਾਜਭੋਗਸੁਖਕ੍ਰਿਸਨਜੂਕਰੀਯਾਤਿਵਿਨਕੇਕਾਜਾ॥
ਲਰਤਜੀਵਧਨਛਾਡੀਏਹਮਨਹਿਚਾਹਤਰਾਜਾ॥
੩੩॥ਗੁਰਮਾਤਲਜੁਤਸੁਸਰਾਸਾਰਹੂੰਅਵਰੇਖਾ॥
ਏਮਾਰੇਮੋਕੇਜਦਾਪਿਹੈਨਹੀਹਨੋਬਿਸੇਖਾ॥੩੪॥
ਰਾਜਜੁਹੈਤਿਹਲੋਕਕਾਰਿਤਯਕਹੈਏਹਭੂਮਾਸੁ

ਤਨਹਨੇਧਿਤਾਸੁਰਕੇਕਿਤਸੁਖਗਹਿਹੈਸੁਮਾ॥੩੬
ਪਾਪਾਪਹੋਤਾਇਨਕੇਹਨੇਜਦਪਿਲਏਹਥੀਆਰਾ॥
ਤਾਤੇਇਹਹਨੀਏਨਹੀਬਿਧਸਾਹਿਤਪਰਦਾਰਾ॥੩੭
ਕ੍ਰਿਸਨਸੁਜਨਕੋਮਾਰਕੋਸੁਖਲੀਏਕੋਭਾਇ॥ਏਹ
ਲੁਭਨੇਲੋਭਤੇਦੇਖੇਸੇਇਹਦਾਇ॥੩੮॥ਕੁਲਛੇ
ਕੀਨੇਦੇਖਜੇਮੋਹਮਿਤਸੇਦੋਹਿ॥ਜਨਬੁਝਯਾ
ਪਾਪਕੋਕ੍ਰਿਹਬਿਧਿਕੀਜੈਕ੍ਰੋਹਿ॥੩੯॥ਕੁਲਛੇਕੀ
ਨੇਕੁਲਧਰਮਜਾਤਜੁਸਬੈਨਸਾਇ॥ਧਰਮਨਸੇਕੁ
ਲਕੈਜਬੈਹੋਤਾਮਧਰਮਸੁਭਾਇ॥੪੦॥ਕ੍ਰਿਸਨ

ਅਧਰਮੁ ਕੇ ਬਢੇ ਤੇ ਦੁਸਹੋ ਇਕੁ ਲਨਾਗਾ ਹੋਹਿ ਬ
ਰਨ ਸਿਕਰਤ ਬੈਠਿ ਆਦੇਖ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਨਰਕ
ਪਰੈ ਸਿਕਰਤੁ ਇਕੁ ਲਪਾਤੀ ਜੇ ਲੋਇ ਪਤੁ ਤਿਹੋਇ
ਇਤਿਨ ਕੇ ਪਿਤ੍ਰ ਪਿੰਡ ਦੇਹ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਲਹ
ਬਰਨ ਸਿਕਰਤੁ ਇਕੁ ਰਤ ਦੇਖ ਬਢਾਇ ਜਾਤੁ ਧਰਮ
ਕੁਲ ਧਰਮ ਤੇ ਤੇਉ ਦੇਤ ਨ ਸਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕੁਲ ਧਰਮ
ਨ ਕੇਨ ਸਤੁ ਹੀ ਨਿਸੰਦੇਹੁ ਇਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਨਰਕ ਮਹਿ
ਤੇਰਹੋ ਕਹਿਤ ਜਿਉ ਉਸਾਭਿ ਕੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਬਡੇ ਪਾਪ
ਕੇ ਕਰਨ ਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕੀਉ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਚਿਤ ਮੇਜਾ ਨਿਓ

ਰਾਜਸੁਖਹਨਤਕੁਟੰਬਨਿਰਧਾਰਾ॥੪੪॥ਕਰਮੇ ੭
ਲੇਹਥੀਆਰਏਹਮਵੈਮੋਸਮੁਹਾਇ॥ਮੋਹਿਹਨੈ
ਜੇਸਹਿਜਹੀਮਨਲੇਹਸੁਖਤਾਇ॥੪੫॥ **ਸਿਜੈ**
ਵਾਚਾ॥ ਐਸੇਕਹਿਅਰਜਨਤਬੈਬੈਠਗਹਿਓਰਥ
ਮਾਹਿ॥ਕਰਤੇਰੂਰੇਸਹਧਨਖਸੇਕਥਾਢਿਓਹੀਏ
ਮਾਹਿ॥੪੬॥ **ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿ**
ਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਿਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
ਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇਅਰਜਨਾਬਿਖਾਦਨਾਮਪ੍ਰਥ
ਮੋਧਿਮਾਇ॥੧॥ਸਿਜੈਵਾਚਾ॥ ਵੇਹਰਾ॥ਲੇਉਸ॥

ਸਮਸੁਆਰੁਰੇਅਰਜਨਕਰਨਭਾਇ। ਬਹੁਬਿ
ਖਾਦਸਿਜੁਗਤਲਖਬੋਲਿਓਸੀਜਦਰਾਇ॥੧॥

ਜੀਭਿਗਵਾਨੇਵਾਰਾ॥ ਅਰਜਨਯਾਸਿਗਾਮਸੈਕ
ਤਦੁਖਪਾਇਓਮੀਤਾ। ਕੀਰਤਿਅਰਸ੍ਰਗਹਰੇਕ
ਇਗਜਿਓਭੈਤੀਤਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਰਤਾਈਕਰੇਜਿਨ
ਯਹਿਤੋਕੋਨਹਜੇਗਾ। ਛਾਡੁਕੋਰਾਈਹੀਏਕੀਦੇਸ

੩ਨਕੋਸੋਗਾ॥ ੩॥ **ਅਰਜਨੇਵਾਰਾ॥** ਹਰਿਜੁਯਾ
ਸਿਗਾਮਸੈਹੈਭੀਖਮਅਰਵੇਲਾ। ਖੁਜੇਕੈਸਰਸੋਹ
ਨੋਮੈਕੋਕਹੀਐਜੋਨਾ॥ ੪॥ ਭੀਖਮਾਗਬਰਖਾਈਐ

ਗੁਰਹਨਬੇਜੁਅਨੀਤਾਗੁਰਹਮਾਰੇਗਹਕਰੇਤੁ ੮
ਖੇਸੁਲੇਹੁਗੀਤਾ॥੫॥ਮਨਮੈਹੋਯਹਿਜਾਨਊਹਾਰਿ
ਭਲੀਨਹਜੀਤਾ॥ਜੇਨਹਿਮਾਰਹਮਨਹਿਜੀਮੈਤੇ
ਠਵੇਹੈਮੀਤਾ॥੬॥ਧਰਮਮਾਝਿਹੋਮੁਢਹੋਪੁਛਤਕਿ
ਪਨਸੁਰਾਇ॥ਦੀਨਤੁਮਾਗਿਸਰਨਹੋਦੀਜੈਜੁਗਤ
ਬਤਾਇ॥੭॥ਭੂਮਲੇਕਸੁਰਲੇਕਕੇਲਹੋਅਖੰਡ
ਰਜਾ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸੈਖਤਹੀਏਕੋਜਾਇਨਸੇਕਸਮਾਜਾ॥
੮॥ **ਸਿਧੇਵਾਰਾ**॥ਐਸੇਕਹਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਸੇਅਰਜਨ
ਤਹੀਵਾਰਾ॥ਜੁਧਨਹੋਹਰਿਜੀਕਰੋਕੀਨੋਯਹਿਨਿਰ

ਧਾਰਾ॥੮॥ਵੇਉਸੇਨਾਮਾਇਏਅਰਜਨਕੀਐਥੇ
ਖਾਦਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਵੇਤਹੈਕ੍ਰਿਸਨਜੁਕੀਨੇਬਚਨਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥੧॥**ਸੀਭਗਵਨੇਵਾਚਾ॥**ਸੋਚਮਸੋਚੀਕਿ
ਉਕਰਤਕਹਿਤਗਾਨਕੀਬਾਤਾਸੋਚਨਪੀਡਿਤ
ਕਰਤਹੈਜੀਉਨਉਪਜਤਜਾਤ॥੧੧॥ਹਮਤਮ
ਅਰਨਰਪਤਜਿਤੇਇਨਕੋਨਾਸਨਹੋਇ॥ਤਿਉਕ
ਲਮੈਥਿਰਹੇਮੈਸੋਸਕੁਕੋਜੋਇ॥੧੨॥ਬਾਲੁ
ਵਾਅਗੁਬਿਧਤਾਯਾਦੇਹੀਮਹਿਰੇਤਾਤੈਸੇਦੇਹਤ
ਰਲਹੈਪੀਰਨਮੋਹਤਹੇਤਾ॥੧੩॥ਅਰਜਨਾਇਵੀ

ਚਿਤਮਿਲਾਵਿਖੇਨੁਸੁਖਦੁਖਦੇਤਾ। ਸੀਤਓਸ
ਨਨਹੀ। ਬਿਰਹੈਸਹਾਤਿਨਕੋਯਹੇਤਾ। ੧੪। ਯਾ
ਕੋਬੰਧਾਨਹੋਤਕਛੁਸੁਖਦੁਖਗਨੈਸਮਾਨਾ। ਵਹੈ
ਧੀਰਮੁਕਤੀਲਹੈਬਾਤ। ਇਹੈਪ੍ਰਮਾਨਾ। ੧੫। ਜੋਹੈ
ਸੋਬਿਨਸੋਨਹੀਜੋਬਿਨਸੋਸੋਨਾਹੀ। ਜੋਇਹਤਤ
ਨਕੋਲਖੇਗਨੀ। ਮੈਗਿਆਨੀਮਾਹੀ। ੧੬। ਜਾਸੋ
ਜਗਯਾਹਿਹੈਕੁ। ਇਓਸੋਆਬਿਨਸੀਜਨਾ। ਜਾ
ਹੀਬਿਨਸਨਕੋਸਕੇਤਾਹੀ। ਅਤਮਾਮਾਨਾ। ੧੭।
ਅਤਵਿਤਸਾਭਿਦੇਹਹੈਜੀਵਰਹਿਤੁਹੈਨਿਤਾ। ਅ

ਬਿਨਾਸੀਵਹੁਵਸਤਜੁਧਕਰੋਕਿਨਮਿਤਾ॥
੧੮॥ ਜੇਯਾਕੋਹਿਤਾਗਨੈਹਨੋਗਨਤਜੋਕੋਹਿ॥
ਯਾਹਿਨਮਰੇਮਾਰੇਨਹੀਆਰੀਆਨੀਵੈਦੋਹਿ॥ ੧੯॥
ਯਾਹਿਨਮਰੇਉਪਜੇਨਹੀਭੁਇਓਨਮਰੇਹੋਹਿ॥
ਅਜਰਪੁਰਾਤਨਾਨਿਤਹੋਮਾਰੇਮਰੈਨਸੋਹਿ॥ ੨੦॥
ਜੇਜਾਨਤਹੋਆਤਮਾਅਜਮਾਬਿਨਾਸੀਨਿਤਾ॥
ਸੋਨਰਮਾਰੇਕੋਨਕੋਤਾਹਿਹਨੋਕੋਮਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਜੇ
ਜੇਪਦਜੀਰਨਤਜੋਪਾਹਿਰੈਨਰਜੁਨਵੀਨਾ॥ ਦੇਹ
ਪੁਰਾਨੀਜੀਉਤਜੇਨਈਗਾਹਤਪਰਬੀਨਾ॥ ੨੨॥

ਯਹਿਨਕਦੇਹਥੀਆਰਸੋਪਾਵਕਸਕੋਨਜਾਗਾਭਿ ੧੦
ਜੈਸੁਕੈਜਲਨਾਹਨੈਸੋਖਨਸਕੋਨਬਿਆਰਾ ੨੩
ਕਦੇਜਰੈਸੁਕੈਨਹੀਅੰਰਨਾਭਿਜਵਨਜੋਗੁਨਿਤ
ਰਹੈਸਾਭਿਠੰਗਬਿਰਮਾਬਿਨਾਸੀਬਿਤੁਰਗੁ ੨੪
ਪ੍ਰਗਟਨਹੀਜੁਅਚਿਤਹੈਅਬਿਕਾਰੀਤੁਜਾਨਾਅੰ
ਸੇਯਕੋਦੇਖਕੋਸੋਕਲੇਹੁਜਿਨਮਾਨਾ ੨੫ ਜੇਤੁ
ਜਾਨਤਦੇਹਕੋਜਨਮਮਰਨਫੁਨਹੋਇ ੨੬ ਤਉਸੋਕਤੁ
ਜਿਨਕਰੈਮਨਾਦਿਛਤਾਸੈਗੋਇ ੨੭ ਜੇਉਪਜੈ
ਸੋਬਿਨਸਹੈਮਰੈਸੋਉਪਜੈਆਇਹੋਨਹਾਰਸੋਹ

੨੯
ਤਹੈ ਤਹਾਨ ਸੋ ਕਬ ਢਾਇ॥ ੨੭॥ ਪਾਛੇ ਜਾਹਿ ਨ
ਨਜਾਨੀ ਐ ਮਾਗੈ ਪਰੈ ਨ ਜਾਨਾ ਮਾਝੇ ਹੀ ਯਾਹਿ
ਦੇਖੀ ਮਾਤਿ ਤ ਕੋ ਸੋਚਨ ਮਾਨੀ ਜੋ ਯਾ ਕੋ ਦੇਖੇ ਕਹੇ
ਸੋਓ ਅਚਰ ਜਤਾਇ॥ ਸੁਨੈ ਮਚੈ ਕੁਵ ਸੋ ਲਗੇ
ਇਹ ਜਾਨ ਜੋ ਨਹੀ ਜਾਇ॥ ੨੮॥ ਜੀਵਨ ਮਾਰਿਓ
ਜਾਤੁ ਹੋ ਬਸਤੁ ਸਬ ਨ ਕੀ ਦੇਹਾ॥ ਤਤੇ ਸੋਚਨ ਕੀ ਜੀ
ਏ ਕਾਰਿ ਕਾਹੂੰ ਸੋ ਨੇਹਾ॥ ੨੯॥ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰ
ਤੂੰ ਜਿਨ ਛਾਡੈ ਸਿਰਾ ਮਾਧਰਮ ਸੁਧ ਤੈ ਛਡੀ ਮਨ
ਅਓਰ ਨ ਕਛੁ ਮਾਭਿਰਾਮਾ॥ ੩੦॥ ਦੇਵਾਇ ਛਿਮਤਿ

ਲਾਹਿਓਪੁਲਿਓਸੁਰਗਕੇਦੁਆਰਾ। ਭਾਗਵੰਤ ੧੧
ਛਤ੍ਰੀਲਹੈਮੈਸੋਰਲਯਾਬਾਗ। ੩੨॥ ਅੰਰਧਰਮ
ਸਿੰਗਮਕੋਜੋਤੁਕਰਹੈਨਾਹਿ। ਤਜਿਕੈਕੀਗਤਿਧਰ
ਮਕੋਪਰਹੈਪਾਪਨਮਾਹਿ। ੩੩॥ ਸਭੈਲੋਕਯੋਕਹੈ
ਗੋਤਵਅਪਜਸੁਬਛਾਇ। ਅਪਜਸਤਿਸਟਤਵ
ਤਕੋਮਰਨੇਤੇਆਧਿਕਾਇ। ੩੪॥ ਭੈਤੇਮਰਜਨਰਲ
ਤਜਿਓਇਉਕਹੈਗੇਬੀਗ। ਤੋਹਿਬੰਦੁਕਾਰਿਮਨਤੇ
ਅਬਿਲਘੁਹੈਹੈਧੀਗ। ੩੫॥ ਤੇਰੇਮਰਿਸੁਭਕਹੈਨ
ਗੋਜੋਮਨਕਹਿਨੀਬਾਤੁ। ਨਿਜਪਾਦਿਅਈਕੇਸੁਨੇ

ਬਹੁਦੁਖਲਾਗਤਗਤਾ॥੩੬॥ਲਰਤਮਰੈਸੁਰ
ਗਹਿਲਹੈਜੀਤੈਪੁਰਮੀਭੋਗਾ॥ਉਠਮਰਜਨਤੂੰ
ਜੁਧਕਾਰਿਤੋਕਹੈਇਹੁਜੇਗੁ॥੩੭॥ਲਕੁਹਾਨਸੁ
ਖਦੁਖਸਭੈਜੀਤੈਹਾਰਸਮਾਨਤੰਤੈਮਰਜਨਜੁ
ਧਕਾਰਿਪਾਪਲੇਹੁਜਿਨਮਾਨ॥੩੮॥ਸਾਂਖਬੁਧਿਤੋ
ਸੋਕਹੀਕਹਿਤੁਜੇਗਬੁਧਿਤੋਹਿ॥ਤਾਬੁਧਿਕੇਸਿਜੋਗ
ਤੇਰਹੇਨਕਰਮਨਮੋਹਾ॥੩੯॥ਕਰਮਕਰੋਬਿਨਕ
ਮਨਾਤਾਕਹੈਇਨਨਾਸਾ॥ਅਲਪਕੀਏਹੁਧਰਮਜ
ਹਿਕਾਟਤਹੈਭਵਫਾਸਾ॥੪੦॥ਬੁਧਿਜੋਨਿਸਚੇਵਿਤੈ

ੲਕੈਉਤੁਜਨਾਜਿਨਕੋਨਿਸਚੇਨਾਹਿਨੇਤਿਨਹੁਬ ੧੨
ਹੁਬਾਧੀਮਾਨਾ॥੪੧॥ਬੇਦਹਿਮਨਤਸ੍ਵਰਗਫਲਤੇ
ਅਗਜਨੀਲੋਇਾਕਹਿਤਜੁਇਹੁਕਛੁਅਉਰਨਹ
ਤਿਨਮੈਗੀਮਾਨਨਹੋਇ॥੪੨॥ਸ੍ਵਰਗਲੋਭਕੀਕਾ
ਮਨਾਰਹਿਤਜੁਤਿਨਕੋਚੇਤਾਭੋਗਬਡਾਈਕੈਲੀਏਕ
ਰਤੁਕ੍ਰਿਮਾਸੁਹਿਤ॥੪੩॥ਭੋਗਬਡਾਈਕਾਮਨਾਤਿ
ਨਕੋਚੇਤਾਹਿਰਲੇਤਾ॥ਨਿਸਚੇਕਰਤੇਬੁਧਿਕੋਨਾਹਿਸ
ਮਾਧਮੈਦੇਤਾ॥੪੪॥ਤ੍ਰਿਗੁਲਕਰਮਕੋਕਰਤਹੇਬੇ
ਦਮਤੇਤਜਮਿਤਾਧੀਰਜਧਰਸੁਖਦੁਖਸਹੋਜੋਗ

ਛੇ ਮਤਾ ਜਿ ਚਿਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਬਾਪੀ ਹੂੰ ਅਰਕੁ ਪਸੇ ਸਰ
ਤਜੁ ਏ ਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਤੇ ਸੇ ਜਾਨੈ ਬੇ ਦੋ ਕੇ ਲਹਤ ਬਹਮ ਕੇ ਸਾ
ਜਾ ॥ ੪੬ ॥ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੁ ਕਰਮ ਮੈ ਨਾਹਿ ਫਲ ਨਸੇ
ਹੇਤਾ ॥ ਕਰਮ ਨ ਕੇ ਫਲੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰੇ ਕਰਮ ਗਾਹਿ ਚੇ
ਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਜੇ ਗਾਇਸਤ ਤੁਹੈ ਕਰਮ ਕਰਿ ਸਬੈ ਸਿਗ
ਕੋਤਿ ਮਾਗਾ ॥ ਸਿਧ ਅਸਿਧ ਸਮਨ ਗਨ ਅਹੈ ਜੇਗ
ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਬੁਧਿ ਜੇਗ ਤੇ ਕਰਮ ਕੇ ਅਰਜਨ
ਤ੍ਵਿ ਪਾਇ ਜਲਾ ॥ ਸਗਨਿ ਹੋਹੁ ਤ੍ਵਿ ਬੁਧਿ ਕੀ ਦੀਨ ਕਾ ਮਨ
ਮਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਬੁਧਿ ਜੁਗਤ ਦੇ ਉਤ ਜਤ ਕਹਾ ਪੁਨ ਕਹਾ

ਪਾਪਾ ਜੋਗਕਰਮ ਮੇਚਤਰਾਣੀ ਸੋਊਕਰਤੁਆਪਾ ॥ ੧੩

੫੦॥ ਚਾਹਤ ਨਹਿ ਤੇਕਰਮ ਫਲ ਜੇਪੀ ਤਿਤ ਬਡੁ ਭਾ
ਗਾ ਕਰਮ ਬੀਧ ਕੋਛੈ ਰੁਕੇ ਲਹਿਤ ਮੁਕਾਤਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥
੫੧॥ ਮੋਹ ਸਪਨ ਤਾਜੇ ਤਜੇ ਅਰਜਨ ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ॥
ਤਬ ਪੈਹੈ ਬੈਰਾਗ ਕੋ ਚਿਤ ਕੋ ਕਰਿ ਕੋ ਸੁਧਿ ॥ ੫੨॥
ਤੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬੈਰਾਗ ਮੇਥਿ ਰੁਹਹੈ ਜਬ ਮਿਤਾ ਤਬ
ਸਮਾਧਿ ਮੈ ਜੋਗ ਲਹੈ ਹੂੰ ਤੂੰ ਨਿਸਚਲਾ ਚਿਤਾ ॥ ੫੩॥

ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਜਾਕੀ ਬੁਧਿ ਨਿਹ ਚਲ ਸਦਾ ਤਾ
ਕੋ ਚਿਹਨ ਬਤਾਇ ॥ ਕੈਸੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉ ਗਹਿਤ ਚਲ

ਤਜੁਹੈਕਿਹਭਾਇ॥੫੪॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਨੋਵਾਚ**
ਜੋਹੈਮਨਕੀਕਾਮਨਾਤਿਨਕੋਤਜੈਜੁਕੋਇ॥ਅਤ
ਮਸੋਸੀਤੋਖਗਾਹਿਨਿਹਚਲਬੁਧਿਸੁਹੋਇ॥੫੫॥
ਦੁਖਕੋਤਜਿਭਾਜੈਨਹੀਸੁਖਚਾਹੈਨਹੀਚੇਤਾਤਜੈ
ਨੇਹਅਰਕ੍ਰੋਧਭੈਨਿਹਚਲਬੁਧਿਸੁਮਿਤਾ॥੫੬॥ਨਿ
ਹਨਕਾਹੂੰਸੋਕਰੈਭਲੇਬੁਰੇਕੀਚਾਹਿ॥ਬੁਰੇਭਲੇ
ਸੋਕਾਜਨਹਿਬਿਰਬੁਧਿਕਹੀਏਭਾਹਿ॥੫੭॥ਜਿਉ
ਕਛੁਆਨਿਜਅੰਗਕੋਖੋਚਅਪਮੇਲੇਤਾਤੈਸੇ
ਖੈਚੈਓਈਅਨਤਜੇਦਿਖਅਨਸੋਹੇਤਾ॥੫੮॥ਦਿ

ਥੈਕਰਤਹੈਦੂਰਸੋਤਜਤਜੁਹੈਮਹਾਗਾਮਾਤਮਦੇ ੧੪
ਖੇਜਾਤਹੈਆਭਿਲਾਖੋਨਿਰਧਾਗ॥੫੮॥ਗਜਾਨਵੈ
ਤਜੇਪੁਰਖਹੈਜਤਨਕਰਨਤਾਸਾਧਾ॥੬੦॥ਤੁਤੇ
ਬਲਵੈਤਹੈਤਓਲਗਾਵਤਾਬਿਮਾਧਾ॥੬੧॥ਜਬਾਧਿਆਵ
ਤਹੈਵਿਖੈਕੋਤਿਨਸੋਓਪਜਤਸਿਗਾਕਾਮਜੁਓਪਜ
ਤਸਿਗਤੇਤਾਤੇਕੋਧਾਮਭੰਗਾ॥੬੨॥ਮੋਹਹਤਹੈਕੋਧਤੇ
ਮੋਹਹਤੇਸੁਧਨਾਸਾਸੁਾਧਿਗਏਬੁਧਿਯੈਨਸਤਬੁਧਿ

ਗਏ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਸ ॥ ੬੩ ॥ ਰਾਗ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋਤ ਜੋ ਕਹੈ
ਖੇਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਏਵੇ ਜੋ ਨਿਜ ਦਸ ਕਰੈ ਲਹੇ ਸਾਤਿ ਕੋ ਭੇਦ ॥
॥ ੬੪ ॥ ਸਾਤਿ ਜਬੈ ਯਹਿ ਗਾਹਿ ਤਹੈ ਹੋਤ ਦੁਖ ਨ ਕੀਹ
ਨਾ ॥ ਬੁਧਿ ਤਬੈ ਥਿਰ ਹੋਤਹੈ ਯਹਿ ਤੁਮ ਲੀਜੈ ਮਾਨਾ ॥
੬੫ ॥ ਜੋ ਗਾਬਿ ਨਾ ਬੁਧਿ ਨਹੀ ਬੁਧਿ ਬਿਨ ਹੋਇ ਨ
ਧਿਆਨਾ ॥ ਧਿਆਨ ਬਿਨ ਸਿਤੋਖ ਨਹਿ ਤਾ ਬਿਨ ਸੁਖ
ਨ ਸੁਜਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਏਵੇ ਜਿਤ ਜਿਤ ਫਿਰਤਹੈ ਤਿਤ ਮ
ਨ ਲਿਖਾਵਤ ਖੈਰਾ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਹਿਰ ਲੇਤਹੈ ਵਾਇ
ਨਾਵ ਜਿਉ ਮੈਚਾ ॥ ੬੭ ॥ ਜਿਨਾ ਏਵੇ ਰੀਸ ਬੈਠੈ

ਠੰਡੇ ਮਾਨਾ ਬਿਖੈ ਤਿਆਗਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਓਥਿ ੧੫
ਬੁਧਿ ਤਾਹੀ ਮਾਨਾ ੬੮ ॥ ਜੇ ਜਨ ਜਾਗਹੈ ਜਹਾ ਤਹਾ
ਸਬ ਨ ਕੀਰਤਾ ॥ ਜੀ ਦੁਸਹਾ ਜਾਗਤ ਸਬੈ ਸੋ ਮੁਨ
ਕੋ ਨਿਸਭੰਤਾ ॥ ੬੯ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਸਾਭਿ ਸਰਤ ਕੋ ਮ
ਲਤ ਸਮੁਦਹ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਸਮਾਇ ਸਾਭਿ ਕਾਮਨਾ
ਸਾਂਤਿ ਰਹੈ ਤਿਹ ਮਾਇ ॥ ੭੦ ॥ ਤਜ ਕੇ ਸਨ ਸਭ ਕਾ
ਮਨਾ ਜੇ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਹਿ ਕਾਰ ਮਮਤਾ ਤਜੇਤ
ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਜਿਹੋਇ ॥ ੭੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੀ ਮਾਨ ਤੇ ਸੋ ਕ
ਹਿਓ ਜਾਤੇ ਮੋਹਿਨ ਸਾਇ ॥ ਸੇ ਬੁਧਿ ਮੰਤ ਸਮਾਰਹੈ ਤੇ

ਮਿਲੈਬ੍ਰਹਮੈਆਇ॥੧੨॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤ
ਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਜੋਗਸਾਸ
ਤ੍ਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇਸਾਖਜੋਗੋਨਾਮਦੁ
ਤੀਰਥਿਆਇ॥੨॥ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ॥ਦੇਹਰਾ
ਬਾਧਿਤੁਲੀਹੈਕਰਮਤੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਹੀਤਮਜੋਇ॥
ਕਰਮਤਾਇਆਨਕਮੇਕਹਾਂਕੇਸ੍ਵਰਾਰਤਮੋਹਿ॥ਬਚ
ਨਸੁਨੇਸੀਦੇਹਕੇਮੋਬਾਧਿਹੈਤ੍ਰਮਾਤਿ॥ਨਿਸਚੈਕਾਰਿ
ਏਕੈਕਹੋਲਹੋਮੁਕਤਿਜਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤ
ਵਾਚਾ॥ਕਰਮਕੀਏਬਿਨੁਕਾਮਨਾਤਾਕਾਹੋਇਨਨਾ

ਸਾਮਲਪਕੀਏਹੁੰਧਰਮਕੇਕਾਟਤਭਵਭੇਫਾਸਾ॥ ੧੬
੩॥ ਨਿਸ੍ਰਜੇਦੋਇਭਾਂਤਕੀਪਹਿਲੇਕਹੀਬਨਾਇ॥
ਸੁਧਨਕੇਭੀਮਾਨੋਭਲੇਕਰਮਨਕਰਮਬਤਾਇ॥
੪॥ ਕਰਮਾਬਿਨਾਕੀਨੇਪੁਰਖਗਯਨਹਿਲਹੈਨਕੇਇ॥
ਕੀਏਬਿਨਸਿਨਿਆਸਦੇਉਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੫॥
ਕਰਮਕੀਏਬਿਨਇਕਖਿਨਰਹੈਨਕੇਉਜੇਤਾ॥ ਬਿਬ
ਸਭੁਏਕਰਮਨਕਰੇਬਾਧੇਮਾਇਮਾਤੀਤਾ॥ ੬॥
ਕਰਮਾਈਦੇਮਾਨਿਰੋਕਕੇਮਨਾਵੇਖਿਅਨਕੇਪਿਆ
ਨਾਕਪਦੀਮੁਰਖਹੈਬਡੇਤਕੇਦੇਭੀਜਾਨਾ॥ ੭॥ ਮ

31
ਨਸੋਰੋਕੋਇਦੇਅਨਕਛੁਕਰਮਨਪਰਚਾਇਓਫਲ
ਆਤਿਲਾਖਾਕੋਤਜੇਵਤੇਯਾਹਿਮਧਕਾਇਓ॥੮॥
ਅਨਕਰਬੇਜੇਕਰਮਹੈਭਲੇਸੁਤਕਰਿਮਿਤਾ॥ਬਿਨ
ਕੀਨੇਤੇਕਰਮਕੈਦੇਹਨਨਿਬਹੋਨਿਤਾ॥੯॥ਜਗਕੁ
ਰਮਾਬਿਨਕਰਮਜੇਜਗਬਿਧਨਤੇਹੋਤਾ॥ਤਿਹਕਰੇ
ਕਰਮਨਕਰੋਮੇਫਲਨਕੋਗੋਤਾ॥੧੦॥ਜਗਸਰਿ
ਤਗਚੇਜਗਤਕੋਕਹੀਬਿਧਤਾਬਤਾ॥ਉਦੈਤੁਮਾ
ਰੋਜਗਤੇਕਾਮਧੇਨਅਹਤਾਤਾ॥੧੧॥ਜਗਜਨਕ
ਰਿਦੇਵਨਜਜੇਦੇਵਤੁਮੇਫਲਦੇਹਾਬਿਧਪਰਸ

ਪਗਏਉਕਰੋਮਨਬਾਛਿਤਫਲਲੇਹ॥੧੨॥ਇਸ੍ਰ
 ਭੋਗਕਦੇਤਹੈਦੇਵਜਜੇਤੇਮਿਤਾ॥ਬਿਨਪੁਜੇਜੇਲੇਤ
 ਹੇਤੇਹੈਚੋਰਨਾਚੇਤਾ॥੧੩॥ਜਗਸੇਖਜੇਖਾਤਹੈਪਾਪ
 ਨਡਰਤਧੋਇ॥ਜਗਾਬਿਨਜੇਖਾਤਹੈਅਪਨਲਾਹਿ
 ਤਹੈਸੋਇ॥੧੪॥ਜੀਵਅੰਨਤੇਹੋਤਹੈਅੰਨਮੈਹੁਤੇਹੋ
 ਈ॥ਮੇਹੁਜਗਤਿਹੋਤਹੈਜਗਕਰਮਤੇਜੋਇ॥੧੫॥
 ਕਰਮਜੁਓਪਜਤਬੇਦਤੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮਤੇਮਨਾ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਜੁਕੁਸਤਸਬਨਮੇਤਾਹਿਜਗਕਾਰਿਜਨਾ॥੧੬॥
 ਬੇਦਬਤਾਏਕਰਮਜੇਨਰਨਕਰਤਜੋਕਾਇ॥ਪਾਪੀ

ਏਦੀਵਸਤਾਏਓਜਨਮੁਗਹਿਤਹੈਖੋਇ॥੧੦॥
ਅਤਮਸੋਸਿਤੁਸੁਜੇਅਤਮਸੋਗਤਿਹੈਇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਜੁਅਤਮਸੋਰਹੈਤੁਹਿਨਕਰਨਕੋਇ॥੧੧॥ਤੁਹਿਕ
ਰੇਤੇਪੁਨਿਨਹਿਬਿਨਕੀਏਨਹਿਦੇਖਾਬ੍ਰਹਮਾਦੇਕ
ਸੋਕਾਜਨਹਿਅਤਮਹੀਸਿਤੇਖਾ॥੧੨॥ਫੁਲਕਾਮ
ਨਕੇਛਤੁਕੇਕਰਮਕਰੇਤੁਮਨਿਤਾਸਿਗਾਬਿਨਾਕਰਮ
ਨਕਰੈਮੁਕਤਿਲਹਿਤਹੈਮਿਤਾ॥੧੩॥ਲਹੀਸਿਧਜਨ
ਕਾਦੇਕਰੁਕੀਨੇਕਰਮਸਮਾਜਾਲੋਕਗਤਿਕੇਦੇਖ
ਕੈਤੁਮਹੁਕਰੈਮੁਕਾਜਾ॥੧੪॥ਬਡੈਮਚਾਰਹਿਜੋਕਰੈ

ਹਿਸੇਈਮਾਨਹਮਾਨਾਤਾਹੀਮਗਸਤਿਜਗਚ ੧੮
ਲੈਬਡੇਕਰੈਜੁਪਮਨਾ ੨੨ ॥ ਮੈਕੋਕਛੁਕਰਨੇਨ
ਹੀਤਿਹੂੰਲੋਕਮੈਕਾਜਾਨਾਕਛੁਲਹਿਓਲਾਹਿਬੋਨ
ਕਛੁਕਰਮਕਰਤਯਾਸਾਜਾ ੨੩ ॥ ਜੈਹੋਕਰਮਹ
ਨਹਕਰੋਮਾਲਸੁਕਰਹੋਮੀਤਾਤਿਉਹੀਯਾਹਿਸ
ਬਨਰਗਾਹੇਮੇਰੇਮਗਕੀਰੀਗੀਤਿ ੨੪ ॥ ਜੈਹਉਕਰ
ਮਨਨਹਕਰੋਹੋਇਸਬਨਕੋਨਾਸਾਪਗਾਟਿਓ
ਸਿਕਰਤਬੈਹਨੇਪੁਜਾਅਨਿਆਸਾ ੨੫ ॥ ਮੂਰਖਜੋ
ਕਰਮਨਕਰੈਕਰਬਹੁਪੀਤਿਸੁਭਾਇਲੋਕਕਾਜ

ਗਿਆਨੀ ਕਰੈ ਮਨ ਤਾ ਸੋ ਨ ਲਗਾਇ ॥ ੨੬ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਭੇਦ ਨ ਤਜੈ ਰਹੈ ਕਰਮ ਲਪਟਾਇ ॥
ਸਾਵਧਾਨ ਗਿਆਨੀ ਰਹੈ ਤੋ ਖੈ ਤੇਈ ਦਾਇ ॥ ੨੭ ॥
ਮਾਇਆ ਜੇ ਗੁਨ ਕਰਤ ਹੋ ਸਬੈ ਕਰਮ ਯਹਿ ਜਾ
ਨਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਤੁਮ ਬਿਮੁਢ ਜੇ ਲੇਤਾ ਮਾਪ ਮੈ ਮਨਾ ॥
੨੮ ॥ ਗੁਨ ਮਰ ਕਰਮ ਵਿਭਾਗ ਕੋ ਜਲ ਤਤ ਤਤੁ
ਕੋਇ ਗਏ ਵੀ ਵਿਖਾਨ ਸੋ ਲਗੀ ਮਾਪ ਮਗਨ ਨਹੀ
ਹੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਇਆ ਗੁਨ ਕਰਿ ਮੁਢ ਜੇ ਰਹੈ ਵਿਖੈ
ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਮਗਤੇ ਗਿਆਨੀ ਤਿਨੈ ਦੇਤ ਨ ਕਹੂੰ

ਚਲਾਇ॥ ੩੦॥ ਚੇਤੁ ਮਾਧਿ ਮਾਤੁ ਮਜਾਨ ਕੈ ਬ
ਰਮਨ ਮੈ ਰਖਾ॥ ਮਹਿ ਕਾਰ ਮਮਤੁ ਤਜੇ ਜੁਧ ਕਰੇ
ਮਾਭਿ ਲਾਖਾ॥ ੩੧॥ ਜੋ ਨਿਜ ਯਾਮੇ ਰੇ ਮਤੇ ਸਰਧਾ
ਜੋ ਗਹਿ ਲੇਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਨਿਹ ਕਰ ਮਹੈ ਕਰ
ਮ ਕਰੈ ਤਜਿ ਚੇਤਾ॥ ੩੨॥ ਜੋ ਯਾਮੇ ਰੇ ਮਤੇ ਕੋ ਕਰਤ
ਨ ਦੋਖ ਲਗਾਇ॥ ਤੇ ਮੁਰਖ ਜਾਨਤ ਨਹੀ ਹੋ ਅਚੇ
ਤ ਕੇ ਭਾਇ॥ ੩੩॥ ਗਿਆਨ ਦੇਤ ਹੁੰ ਕਰਤ ਹੋ ਅਪ
ਨੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ॥ ਸਬ ਕੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਵਸੁ ਰੇ
ਕੈ ਤੇ ਜੁ ਮਜਾਨ॥ ੩੪॥ ਸਬਾਇ ਹੋ ਅਨ ਕੇ ਵਿਖੇ

ਮੈਰਾਗਵੈਖਜੋਹੋਇਗਾਤਿਨਕੇਵਸਨਰਜਾਇ
ਨਹਿਰਹੈਜੁਅਰੁਸਮਜੋਇ॥ ੩੫॥ ਨੂਨਹੋਇਜੋ
ਨਿਜਧਰਮਪਰਤੇਆਧਿਕੇਮਨਾਮੀਚਭਲੀ
ਨਿਜਧਰਮਮੇਪਰਧਰਮੇਭੈਜਨਾ॥ ੩੬॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ॥ ਕਹੀਏਪ੍ਰੇਰਕੋਨਕੇਪੁਰ
ਖਕਰਤਹੈਪਾਪਾਯਾਕੋਇਛਾਨਾਹਿਨੈਕਰਮਚੇ
ਤਸਿਤਾਪ॥ ੩੭॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ ਯਾਹਿ
ਜੋਕਾਮਰੁਕ੍ਰੋਧਹੈਰਜਗੁਨਹੀਤਿਹੋਇ॥ ਕੇਹੂੰਪੁਰ
ਨਹੋਇਨਹਿਪਾਪੀਕੋਅਰਜੋਇ॥ ੩੮॥ ਅਮਾ

ਛਪੈਜਿਉਧੁਮਕੇਦਰਪਨਮਲਨਕੇਭੁਇਗਰ ੨੦
ਭਤਰਸੋਜਿਉਛਪੈਜਗਇਨਤਾਹੀਦਾਇ॥੩
ਦੀਗਰੀਆਨੀਹੁਕੋਗੀਆਨਾਇਨਵੇਗੀਰਾਖਿਓਝ
ਪਾਕਾਮਦੁਸਹਯਹਿਅਗਨਿਹੈਸਕੈਨਕੋਈਛਾ
ਪ॥੪੦॥ਐਵੀਮਨਅਰਬੁਧਿਹੈਏਹੀਜਾਕੋਥਨਾ॥
ਇਨਹੀਕਰਨਾਸਤੁਜੁਹੈਗੀਆਨੀਹੁਕੋਗੀਆਨਾ॥
੪੧॥ਅਰਜੁਨਤਤੇਆਦਿਹੀਤੂਐਵੀਅਨਕੇ
ਰੋਕਾਹਰਤਾਗੀਆਨਕੇਯਾਪੀਕੋਸੋਖਾ॥੪੨
ਐਵੀਹੈਸਭਤੇਪਰੇਤਿਨਤੇਪਰੇਮਨਜੋਇਅਨਤੇਪ

ਰੇਜੁਬਾਧਿਰੇਬਾਧਿਰੇਮਾਤਮਹੋਇ॥੪੩॥
ਆਤਮਲਖਬਾਧਿਤੇਪਰੈਮਨਕਕਰਦਸਮਾਹ
ਕਾਮਰੂਪਮਰਦੁਸਹਕੇਮਾਰਡਾਰਨਰਨਾਹ॥
੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ
ਹਮਾਵਾਦੇਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮਰਜ
ਨਸਿਬਾਦੇਕਰਮਜੋਗੋਨਾਮਾਤ੍ਰੀਤੀਠਿਧਿਮਾਇ॥
੩॥ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਨੋਵਾਚਾਦੇਹਰਾ॥ਅਹੇਜੋਗਹੈ
ਮੇਕਹਿਓਪਰਿਲੋਗਵੇਸੋਮਾਇ॥ਤਿਨਹੁੰਤਬਮ
ਨਸੇਕਯੋਮਨਾਇਖ੍ਰਕਸੁਨਾਇ॥੧॥ਪਰੰਪਰਾਯ

ਜੋਗਕੋਜਨਤਹੈਰਿਖਗਾਇ॥੨॥ਬਹੁਤਾਦਿਨਾਬੀ
 ਤੇਗਾਇਓਸੋਓਜੋਗਨਸਾਇ॥ਵਹੋਪੁਰਨੋਜੋਗਮੈਡੇ
 ਕੋਦੀਓਬਤਾਇ॥੩॥ਜਾਤੇਤੂਮੇਮੀਤਹੈਮੋਰਭਗਤਿਕੇ
 ਭਾਇ॥੩॥**ਅਰਜਨੋਵਾਚ॥**ਤੁਮਤੇਪ੍ਰਗਟੇਹੋਅਖੈ
 ਸੁਰਪੁਰਾਤਨਦੇਵਾ॥ਤੁਮਕਾਬਿਤਸੋਐਕਹਿਓਹਮ
 ਜਨੋਆਭੇਵਾ॥੪॥**ਸ੍ਰੀਭਗਵਨੋਵਾਚ॥**ਤੇਰੇਅਰੁ
 ਮੇਰੇਜਨਮਬੀਤੇਹੈਬਹੁਬਾਗ॥ਤੂਤਿਨਕੋਜਨਤਨਹੀ
 ਹੋਜਨਤਾਨਿਰਧਾਗ॥੫॥ਅਜਅਥਿਨਾਸੀਪ੍ਰਗਟਿ
 ਹੋਜਗਤਈਸਕਰਤਾਗ॥ਅਪਨੀਇਛਾਏਤੋਹੋਸੁਧ

ਸਤਿਮਵਤਾਰ॥੬॥ਜਬ ਅਰਜਨਜਗਮੇਘਟ
ਤਪਰਮਧਰਮਕੇਤਾਇ॥ਬਫੁਤ ਅਧਰਮਜਹਾਤਹ
ਤਬਹਉਜਨਮੋਮਾਇ॥੧॥ਸਾਧਨਕੀਰਖਿਅਕਰੈ
ਪਾਪੀਮਾਰੋਡੁਰਾ॥ਥਾਪਤਗੀਤਿਸੁਧਰਮਕੀਜੁਗਜੁਗ
ਮਝਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਮੇਰੇਜਨਮਅਰਕਰਮਕੇਭਤਲ
ਹੈਜੋਜਨਾ॥ਦੇਹੁਤਜੈਮੋਕੈਅਲੇਬਹੁਰਿਨਜਨਮੇਅ
ਨਾ॥੩॥ਰਾਗਵੈਖਭੈਕੋਧਤਾਜਿਮੋਮੇਰਾਖੇਤਾਇ॥ਬਹੁ
ਤਗਿਆਨਤਪਕਰਿਗਏਮੋਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੪॥
ਜੋਮੋਕੈਜੈਸੇਭੁਜਤਹੋਤੈਸੋਫਲਦੇਤਾ॥ਅਰਜੁਨਨਰ

ਸਭੁਜਗਤਮੈਮੈਰੋਮਗਗਹਿਲੇਤਾਕਰਮਾਸਿ ੨੨
ਧਕੀਚਾਹਿਕਰਿਪੁਜਤਦੇਵਨਲੋਇਕਰਮਨ
ਰੀਨਰਲੋਕਮੈਸਿਧਬੇਗਦੈਹੋਇ॥੧੨॥ਚਾਰਬ
ਰਨਜੁਮੈਰਚੇਕਰਗੁਨਕਰਮਾਵਿਤਾਗਾਹਿਯਕੇ
ਕਰਤਾਰਹੋਨਾਹਿਮੋਹਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੧੩॥ਕਰਮਨ
ਮੈਕੋਲਗਤਹੋਮੋਹਿਨਫਲਕੀਚਾਹਿਅਮੈਸੇਜੋਮੈ
ਕੋਲਖੈਕਰਮਨਬਾਧੈਤਾਹਿ॥੧੪॥ਜੇਚਾਹਿਤਹੈ
ਮੁਕਾਤਿਕੋਕਰੇਕਰਮਾਤਿਨਮਾਇਆਤਾਤੇਤੈਹੁਕਰਮ
ਕਰਿਪਾਹਿਲਨਕੋਮਾਤਿਪਾਇ॥੧੫॥ਕੋਨਮਕਰਮ

ਸੁਕਰਮਕੋਰਹਿਤਪਾਤਿਤਮੋਗਾਮੁਕਤਿਕਾਜਸੇ
ਈਕਰਮਸੁਕਹਿਦੇਤਹੋਤੋਹਿ॥੧੬॥ਜਾਨਿਓਚਪੇ
ਯੇਕਰਮਹੂੰਮੋਗਬਿਕਰਮਸੁਕਾਇ॥ਸੁਨਅਕਰ
ਮਗਤਿਲੀਜੀਏਗਹਨਕਰਮਕੋਦਾਇ॥੧੭॥ਕ
ਰਮਨਮਯਮਕਰਮਜੇਲਖੈਅਕਰਮਨਕਰਮ
ਬੁਧਿਵੇਤਤਿਨਸਬਕੀਏਮੇਦੇਮਨਕੋਭਰਮ॥੧੮॥
॥ਜਕੇਸਤੁਮਰਿਭੁਨਿਜਾਬਿਨਕਾਮਨਾਹੋਤਾਤਾ
ਕੇਪਾਤਿਤਕਹਿਤਜਨਦਹੋਕਰਮਕੋਗੋਤਾ॥੧੯॥
ਕਰਮਨਫਲੁਛੁਭੈਸਦਾਭੈਪਤਿਕਰੈਨਹੀਮਾਸਾ॥

ਤਾਕੋਕਰਮਨਕਰਤਿਹੀਲਗੇਨਭਵਕੀਫਾਸਾ॥
 ਜੀਤੋਈਦੇਹਨਹਿਕਾਮਨਪਗਗਿਹਿਜਾਇ॥
 ਹੁਕਾਜਕਰਮਨਕਰੈਪਾਪਨਲਾਗਤਤਾਹਿ॥੨੧॥
 ਅਥਾਲਾਭਸਿਤੋਖਜੇਸੁਖਦੁਖਲਖੈਨਦੋਇ॥ਸਿਧ
 ਅਸਿਧੀਏਕਸੀਕਰਮਨਬੰਧਨਹੋਇ॥੨੨॥ਤੁਜੇ
 ਸਭੈਜੁਕਾਮਨਾਗਿਅਨਲਗਾਵੈਚਿਤਾ॥ਜਗਕਾਜਕ
 ਰਮਨਕਰੈਸੋਨਬਾਧੀਅੰਮਿਤਾ॥੨੩॥ਹੋਮਅਮਗਨਿ
 ਹਵਕ੍ਰਮਹੋਅਰਧੈਕ੍ਰਮੈਜਾਨਾ॥ਜਾਇਕ੍ਰਮਮੇਸੇ
 ਰਹੈਕਰਮਸਮਾਧਹਠਾਨਾ॥੨੪॥ਦੇਵਨਕੋਈਕਜਜ

ਤਹੈ ਕਰਤ ਜਗ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਏਕ ਬਹੁ ਮੈ ਜਨਤ
ਹੈ ਗਿਅਨ ਜੋਗ ਕੇ ਦਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕ ਜੁ ਹੋ ਮਤਾਇ
ਫੀ ਅਨ ਸਿਜਮ ਅਗਨਿ ਸਰੂਪ ॥ ਬਿਖਿਅਨ ਹੋ ਮ
ਤ ਏਕ ਹੋਇ ਫੀ ਅਗਨਿ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਸਬਾਇ
ਫੀ ਅਨ ਕੇ ਕਰਮ ਆਰ ਕਰਮ ਸਬ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਹੋ ਮਤ ਸਿ
ਜਮ ਅਗਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਗਿਅਨ ॥ ੨੭ ॥
ਏਕ ਜਨਤ ਹੋ ਦਰਬ ਸੇ ਏਕ ਤਪਸਿ ਆਜੋਗ ॥ ਏਕ ਸੁ
ਪਠ ਬੇਦਨ ਜਜੈ ਏਕ ਗਿਅਨ ਸੇ ਲੋਗ ॥ ੨੮ ॥ ਹੋ ਮ
ਅਪਨ ਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਨ ਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ

ਅਪਨਾਹਿਰੋਕਕੋਗਹਿਤਜੁਹੈਨਰਨਾਹਿ॥੨੯॥ ੨੪
ਪ੍ਰਾਨਨਹੀਮੈਪ੍ਰਾਨਕੋਹੈਮਤਤਜਮਹਾਗਾਏਸਬਜ
ਨਤਜਗਕੋਮੇਦਤਪਾਪਾਬਿਕਾਰਾ॥੩੦॥ਜਗਸੇ
ਖਮੀਮ੍ਰਿਤਿਭੁਖਤਹੈਤਬ੍ਰਹਮਮੇਲੀਨਾਇਹੈਲੋਕ
ਬਿਨਜਗਨਹਪ੍ਰਲੋਕੋਹੈਛੀਨਾ॥੩੧॥ਬਹੁਤਭੁਤ
ਬੇਦਨਕਹੈਜਗਸਬੈਏਮਾਨਾਤੇਸਬਜਾਨਹਕਰ
ਮਤੇਲੇਹਮੁਕਤਿਸੁਖਜਾਨਾ॥੩੨॥ਦਰਬਜਗਤੇ
ਹੈਬਡੋਗਿਅਨਜਗਾਇਹਭੁਗਾਇਮਿਤੇਕਰਮਬੇ
ਦਨਕਹੈਗਿਅਨਹਿਗਹਿਤਸਮਾਇ॥੩੩॥ਕੀ

ਜੇ ਬਹੁਤੇ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਸਨ ਰਸੇ ਵਕਰੁ ਤਾ ਤੀਰੀ
ਅਨੀ ਉਪਦੇਸਹੈ ਗਿਆਨ ਜਿਨੇ ਹੋਸਤਿ ॥ ੩੪ ॥
ਅਰਜਨ ਯਕੋ ਤੂਲਹੈ ਰਹਿਤ ਨਹੀ ਫਿਰ ਮੋਹਾਸ
ਬਜੀ ਵਨ ਕੇ ਦੇਖਹੈ ਅਪਮਾਝ ਕੋ ਮੋਹਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ
ਬਪਾਪਨ ਮੈ ਜੋ ਬਹੁ ਪਾਪੀ ਹੁੰਤੁ ਹੋਹਾ ਗਿਆਨ ਨਾ
ਵਚਾਏ ਉਤਰਹੈ ਪਾਪ ਸਿਧ ਕੋ ਜੋਗ ॥ ੩੬ ॥ ਜੈ ਸੋ ਜੁ
ਲਹੁਤਾ ਸਕੀ ਡਾਰਤ ਸਬ ਕੋ ਜਨਾ ਗਿਆਨ ਮੰਗ
ਨਤਿ ਉਪਬਲਹੈ ਡਾਰਤ ਕਰਮ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਗੀ
ਅਨਸਮਾਨ ਲੋਕ ਮੈ ਪਾਵਨ ਨਾਹੀ ਮੰਗ ਯੋਗ

ਸਾਧਨ ਜੋ ਕਰੈ ਲਹੈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਠੋਗ ॥ ੩੮ ॥ ੨੫
ਦੀ ਜਿਤ ਸਰਧਾ ਸਹਿਤ ਪਾਵੈ ਮੈ ਸੋ ਗਿਆਨ ॥ ਜਾ
ਪਾਏ ਤਤ ਕਲਹੀ ਪਾਵੈ ਸਾਂਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਜੋ ਮੁ
ਰਖ ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਤਾ ਕਹੈ ਏ ਬਿਨ ਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਯਾਹਿ
ਸਿਦੇਹ ਹੋ ਸੇ ਦੁਇ ਲੋਕ ਨਿਰਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇ ਕੈ ਅਰਧੇ ਕ
ਰਮ ਕਰਿ ਕਰ ਸਿਦੇਹੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਿਆਨ ਨ ਬੀਧੇ ਕਰਮ
ਸੋ ਰਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿਦੇਹ ਜੁ ਹੋ ਆਗਿਆ
ਨ ਤੈ ਉਪਜਤ ਅਰਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜ੍ਹ ਗੰਧ
ਕਾਛੀ ਮੈ ਜੋਗ ਕਰੈ ਨਰਨਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗ

ਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਵਿਦਿਆਜੋਗ
ਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨਸਿਬਾਦੇਸ਼ਿਨਿਆਸ
ਜੋਗਨਾਮਚਤੁਰਥੋਧਿਮਾਇ॥੪॥ਅਰਜਨ
ਵਾਚ॥ਕਬਹੂੰਕਹਿਤਸ਼ਿਨਿਆਸਕੋਕਬਹੂੰਕਰਮ
ਕੋਜੋਗ॥ਨਿਸਚੇਕਰਿਏਕੋਕਹੋਮੇਦੋਕਿਨਕੁਵਰੋਗ
੧॥ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ॥ਕਰਮਜੋਗਸਿਨਿਆਸ
ਅਰਵਉਏਸੁਖਦੈਨਾ॥ਕਰਮਜੋਗਸਿਨਿਆਸਤ੍ਰੇ
ਕਰਮਨਲਹੀਅਤਿਚੈਨਾ॥੧॥ਵੈਖਤਜੈਚਹੈਤਜੈ
ਸੇਸ਼ਿਨਿਆਸੀਜਨਾ॥ਰਾਗਦੈਖਤੋਜੋਗਹਿਤਤਾਹਿਛੁ

੨੬
੧੬ ਓਤੁਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗਸਾਂਖਕੇਦੋਇਕਹਿਤਮੂਰ
ਖਪੰਤਿਤਨਾਹਿ ॥ ਦੇਓਨਮੈਏਕੈਰਜੈਦੋਓਫਲਹੈਤਾ
ਹਿ ॥ ੩ ॥ ਅਸਥਾਨਜਲਹੀਅਤਿਸਾਖਤੈਸੋਜੋਗਹ
ਤੇਹੋਇਸਾਖਜੋਗਏਕੈਗਨੈਤਕੋਗਿਆਨੀਜੋਭਾ
੪ ॥ ਲਹਤਸਿਨਿਆਸਹਦਖਸੋਬਨੁਕਰਮਨਰੇਮਿ
ਤਾ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਜੋਕਰਤਹੈਲਹਿਤਬ੍ਰਹਮਨਿਹਾਢੇ
ਤਾ ॥ ੫ ॥ ਏਦੀਜਿਤਹੈਸੁਧਿਹੀਅਜੋਗਜੁਗਤਿਜੋ
ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਨਜਨੈਆਤਮਾਕਰਮਾਲਿਪਤਸੁਨਹੈ
੬ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੀਕਰਮਨਕਰਤਹੈਲੇਹਿਕੀਏਨ

ਗੀਮਨਾ ਸੁਪਤ ਦੇਖਤ ਪੁਨਿ ਛੁਹਿਤ ਸੁਨਤ ਚਲਿਤ
ਹੀਜਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਚਲਤ ਹੈ ਬੋਲਤ ਡਾਗਤ
ਦੇਤਾ ॥ ਈਦੀ ਵਿਖਨ ਸੋਪਗੀ ਜਾਨਤ ਹੈ ਯਹਿ ਹੇਤਾ ॥
੮੦ ॥ ਕਰਮ ਕਰੇਤ ਸਸੀਗ ਕੋ ਸਬ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿਜਾਨਾ ॥
ਤਾ ਕੋ ਪਾਪ ਨ ਲਗਤ ਹੈ ਪਦਮ ਪਤ੍ਰ ਜਲ ਮਨਾ ॥ ੯੦ ॥ ਦੇ
ਹੀਮਨ ਬੁਧਿ ॥ ਈਦੀ ਮਨ ਜੋਗੀ ਏਨੇ ਹ ਸੀਗਾ ਕਰਮ
ਕਰਤ ਮਤਿ ਚਾਹਿ ਸੀ ਚਿਤ ਸੁਧ ਕੇ ਦੰਗਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਗਿਆ
ਨੀ ਹੂੰ ਮੁਕਤੈ ਲਹੈ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਛਾਡਾ ॥ ਮੁਰਖ ਫਲ
ਕੀ ਮਾਸ ਕਰੈ ਬੀਧਤ ਕਾਮਨਾ ਮਾਡਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਮਨ ਕਰ

ਕਰਮਨਜੇਤਜਤਾਗਿਆਨੀਤਿਨਕੋਮਾਨਾਨਵ ੨੭
ਦੁਆਰਪੁਰਮੈਬਸਤਲੇਤਸੁਖਨਕੀਖਾਨਾ॥੧੩॥
ਈਸ਼ਰਨਹੀਕਰਮਨਕਰਤੁਨਹਕਰਮਨਕਰਤੁਗਾ॥
ਕਰਮਫਲਨਹੁਨਹਕਰਤੁਕਰਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਬਿਸਥਾ
ਗਾ॥੧੪॥ਸੁਕ੍ਰਿਨਕਾਹੁਕੋਗਹੇਮੋਰਪਾਪਨਹੀਲੋਇ॥
ਛਾਪਜੋਗਿਆਨਆਗਿਆਨਤੇਮੋਹਨਪ੍ਰਗਟਹਦੇ
ਇ॥੧੫॥ਦੁਰਕੀਓਆਗਿਆਨਜਿਨਹੀਇਗਿਆ
ਨਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ਦੇਖਤਈਸ਼ਰਭੁਪਕੋਗਿਆਨਸੁਰ
ਕੋਦਾਇ॥੧੬॥ਜੇਮਨਕੋਮਰਬੁਧਿਕੋਰਾਖਤਈਸ਼

ਰਮਾਗਿ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਤੁ ਨ ਰਨਾਹਿ॥ ੧੭॥ ਆਦਿ ਮਾਥਿ ਨੇਲੀ ਏਨੁ
ਦਿਜਗੋਗ ਜਸੁ ਪਚੇ ਸੁਮਾਨਾਗੀ ਮਨੀ ਏਨ
ਕੇਸ ਮਗਨੈ ਕੁਦਲੇ ਤਨਹੀ ਮਾਨ॥ ੧੮॥ ਸਮਤਾ
ਜਿਨ ਕੇ ਹੀ ਏ ਮੈ ਤਿਨ ਜੀਤਿ ਓਸੀ ਸਾਹੁ॥ ਸਮਤਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਕਹਿਤੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਨ ਨਿਰਧਾਰ॥ ੧੯॥
ਸੁਖ ਪਏ ਹਰਖੇ ਨਹੀ ਦੁਖ ਪਏ ਨਰਿ ਸਾਇ॥ ਰ
ਖਤਾ ਬਿਰਨਿ ਜੁ ਬਾਧਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੨੦॥
ਬਾਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਤਜੈ ਹੀ ਏ ਸੁਖ ਰਹੈ ਸੁਜਾਨ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਖੈਚਿਤਕੋਧਰੈਲੇਹੁਜੁਮਾਨੀਦਮਨਾ॥੨੧॥ ੨੮
ਵਿਖੋਜਿਤੋਸੀਸਾਰਕੋਤੇਹੈਦੁਖਕੋਮੂਲਾ॥ਉਪਜਤਭਿ
ਨਸਤੁਹੈਤਿਨੈਪਾਤਿਤਰਹੈਨਕੂਲਾ॥੨੨॥ਕਾਮਕੋਧਕੋਭੇ
ਗਕੋਜੋਸਹਿਸਕੋਸੁਭਾਇ॥ਤੇਜੋਗੀਨਿਤਹਿਰਹੈਬਿਰ
ਸੁਖਮੈਲਪਦਾਇ॥੨੩॥ਜਾਕੋਗੀਏਪ੍ਰਕਾਸਹੈਮੰਤਰ
ਸੁਖਅਰਾਮਾ॥ਵਹੁਜੋਗੀਪਰਬ੍ਰਹਮਹੈਲਹੈਬ੍ਰਹਮਕੋ
ਧਾਮਾ॥੨੪॥ਜੋਗੀਆਨੀਪਾਪਨਤਜਤਹੈਤਬ੍ਰਹਮ
ਮੇਲੀਨਾ॥ਭੇਦਨਤਿਨਕੋਗੀਏਮੈਰਹਿਤਸਭਨਸੇਦੀ
ਨਾ॥੨੫॥ਕਾਮਕੋਧਜੋਗਹਿਤਹੈਬਸਕੀਨਾਨਿਜਚਿ

ਤਾਗਿਆਨਵਿਤਜੇਹੈਸਦਾਬ੍ਰਹਮਚਹੂੰਦਿਸਮਿਤਾ
੨੦॥ ਤਜੇਵਿਖੈਸਿਸਾਰਕੇਦ੍ਰਿਸ੍ਰੁਕੁੰਹਮੰਧਰਾਖਾ॥
ਪਾਨਅਪਾਨਸਮਾਨਰਹਨਾਸਾਮੰਧਅਭਿਲਾਖਾ॥
੨੧॥ ਜੀਤੋਇੰਦ੍ਰੀਬੁਧਿਮਨਮੁਕਤਹਿਮੈਮਨਦੇਹਾ॥
ਇਛਾਭੈਰੋਧਹਤਜੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਲੇਹਿ॥ ੨੨॥
ਤਪਜਗਨਕੋਰੋਗਤਾਸਬਲੇਕਨਕੋਈਸਾ॥ ਸਾਂਤਿਲ
ਹੋਇਓਜਾਨਕੋਮੋਕੋਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਾ॥ ੨੩॥ ਇਤਿ
ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆ
ਜੋਸਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਖਾਦੇਸਿਨਿਆ

ਸੁਜੇਗੋਨਾਮਪੰਚਮੇਧਿਆਇ॥ ਪਾਸੀਭੁਗ २੬

ਵੇਨੇਵਾਚਾ॥ ਵੇਹਰਾਕਰਮਫਲਨਚਾਹੈਨਹੀ
ਕਰਕਰਮਾਨਿਹਕਮਾਜੇਗੀਸਿਨਿਆਸੀਵਹੈਪ
ਵਤਹੈਸੁਖਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਜਕੇਸਿਨਿਆਸਹਕਹੈਵਹੈ
ਜੇਗਤੀਜਾਨਾਬਿਨਸਿਨਿਆਸਹਜੇਗਨਹਯਹਿ
ਸਾਚੀਤ੍ਵੰਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੇਗਹਕਰਮਨਤੇਲਾਹਿਤਾਗਿਅ
ਨੀਥੇਤਾਵੇਚਾਗਾਜੇਗਲਹੈਸਾਤੁਹਗਹੈਵੇਖੋਏਦੀ
ਅਨਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਵੇਖਿਅਨਸੇਅਰਕਰਮਸੇਹੋਇ
ਪ੍ਰੀਤਿਜਬਦੁਗਾਸਤੁਸਿਕਲਪਨਕੇਤਜੇਜੇਗਰਹੈ

ਤਬ ਪੂਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋਗਾਸਿਧ ਜੋਚਾ ਹਿ ਬੈਤ ਕੋ ਕਰ
ਮਸੁ ਜੋਗਾਸਿਧ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਕੋ ਭਈ ਤਾ ਕੋ ਸਮ
ਤਾ ਜੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜਮਾਤ ਮ ਕੋ ਓਰ ਧਰੇ ਅਧੋਗ
ਵਨ ਨ ਕਰੇ ਏ ॥ ਅਤਮ ਹੀ ਰਿਪ ਆਪ ਕੋ ਅਤਮ
ਹੀ ਸੁਖ ਦੇ ਏ ॥ ੬ ॥ ਆਪ ਹਿ ਜੀਤਿ ਓ ਅਤਮਾ ਸੋ
ਈ ਬੰਧ ਸੁ ਬੰਧ ਸੁ ਆਹਿ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤੈ ਨ ਹੀ ਜੁ ਵਹੁ
ਅਰਹੇ ਏ ਵਰਤਤ ਤਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਜੀਤਿ ਓ ਹੋ ਅਤਮਾ
ਸਤੁ ਲਹੀ ਬਹੁ ਗਿਅਨਾ ॥ ਸੀਤਿ ਓ ਜਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜੁ ਸ
ਮ ਅੰਗ ਮਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਨਤਾ ਗਿਅਨਾ ਵੇ

ਗਿਆਨਕੋ ਮਰਾਇੰਦੀ ਜਿਤ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨੇ ਪਾਹਨ ਏਕ ३੦
ਸਮਗਨੈ ਸੁਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਉਦਾਸੀ ਸਤ੍ਰਪੁ
ਨ ਮਾਗਿ ਨਿਜ ਬਿਧ ਸਮਾਨ ॥ ਸਾਧੁ ਪਾਪੀ ਚਿਤ ਮੈ ਗਨੈ
ਏਕ ਉਨਮਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਬੈਠ ਇਕੋ ਸੈਂ ਏਕ ਚਿਤ ਜੋ ਗੀਸਾ
ਧੈ ਜੋਗਾ ॥ ਏਕ ਕੀਚਾ ਹੋ ਨ ਕਛੁ ਜੋ ਰੋਨ ਹਿ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੧੧
॥ ਠਉਰ ਪੁਨੀਤ ਸਹਾਰ ਕੈ ਕਰਮਾਸਨ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨ
ਹੀ ਉਚੈ ਨੀਚੈ ਨ ਹੀ ਪਦ ਕੁਸਮ ਜਨ ਬਿਬਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥
ਕਰ ਬੈਠੈ ਮਨ ਕੋ ਜੁ ਬਿਰੁਸ ਬਾਇੰਦੀ ਮਨ ਕੋ ਜੀਤਾ ॥ ਕਰ
ਕੈ ਮਾਤਮ ਸੁਧ ਕੈ ਜੋਗ ਕਰੈ ਇਹ ਗੀਤਿ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ

ਸਿਰਅਰਗੀਵਕੋਰਾਖੈਏਕਸਮਾਨਾਡੀਠਧਗੈਨਿਜ
ਠਾਸਕਾਪੇਖੈਨਹਿਦਿਸਮਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਸਾਂਤਿਗਹੈਕੁਕੈ
ਤਜੈਬ੍ਰਹਮਚਰਜਬਤਲੇਇ॥ ਮੇਰਾਖੈਰੋਕਮਨਲਹੈ
ਜੋਗਕੋਤੇਇ॥ ੧੫॥ ਏਹਬਿਧਿਕਰੈਸੁਜੋਗਕੋਨਿਜਮ
ਨਕੋਥਿਰੁਰਾਖਾ॥ ਸਾਂਤਿਲਹੈਮੇਰੇਮਿਲੈਰਹੈਅਮੀਰ
ਸੁਚਾਖਾ॥ ੧੬॥ ਜੋਗਲਹੈਨਹੀਬਹੁਤਖੈਬਿਨਖਾਏਹੁ
ਮਿਤਾਸੇਵਤਹੁਸੋਵੈਨਹੀਅਤਜਾਗਤਨਹੈਨਿਤਾ॥
੧੭॥ ਜੁਗਤਿਬਿਧਾਰਅਹਾਰਜੋਕਰਮਜੁਗਤਿਪੁਨਹੈ
ਇ॥ ਜਗਤਸੇਵਤਜੋਜੁਗਤਸੇਡਾਰਤਦੁਖਧੋਇ॥

੧੮) ਜਬ ਨਿਜਾਚਿ ਤਕੋਰ ਕਕੋਰਾ ਬੈਅਤਮ ਮਾਹਿ ॥ ੩੧
ਤਜੇ ਸਬੈ ਜੈ ਕਾਮਨਾ ਸੋ ਜੈ ਗੀਨਰ ਨਾਹਿ ॥ ੧੯) ਜੈ ਸੇ
ਦੀਪ ਸਮੀਪ ਬਿਨੁ ਹੋ ਜੈ ਤਠਾਹਿ ਗਇਆ ਜੈ ਗੀਨਿਰ
ਚਲਾ ਚਿਤ ਕੋ ਉਪਮਾ ਹੋ ਯਾ ਭੁਇ ॥ ੨੦) ਜੈ ਗੇਸ੍ਵਰ
ਜੈ ਗਾਹਿਕ ਰੈ ਚਿਤ ਜਹਾ ਠਾਹਿ ਗਇਆ ਨਿਰਖਤ ਮਾਤ
ਮਕੋਤ ਹਾਹਿਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੧) ਜੈ ਸੁਖਾਇੰਦੀ
ਤੇ ਪਰੈ ਸੈ ਸੁਖ ਬੁਧਿ ਗਹਿ ਲੇਤਾ ਵਾਸੁ ਖਕੋ ਜਨੈ ਤਬੈ
ਤਾਪ ਛੋਹੈ ਨੇਤਾ ॥ ੨੨) ਜਾਪਾਏ ਲਾਭੁ ਨ ਮਾਧਿਕ ਮੈ
ਰਜਨ ਰੋਮਿਤਾ ਬਿਰਤ ਗਹਿ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪ

ਏਚਿਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੁਖਹੁ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਕੇ ਮਨ ਲੇਤਾਵੈ
ਜੋਗਾ ਨਿਹਚੇ ਕਰਿ ਜੋਗ ਕਰੇਤਾ ਕੋ ਕਹੀਯਾ ਤਿਸੇਗਾ
॥ ੨੫ ॥ ਸਿਕਲ ਪਨ ਤੇ ਜੋਕਾ ਮਨਾ ਤਿਨੈ ਤਜੈ ਚਿਤਚ
ਇਮਨ ਸੋਹੈ ਕੈ ਏਦੀ ਮਨ ਜੋਗ ਕਰੇ ਯਾਤਾਇ ॥ ੨੬ ॥
ਏਧੀ ਰਜਧਾਰਾ ਮਰਬੁਧਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਸਭਿ ਤਿਆ
ਗਾ ਕਛੁ ਵੈ ਕਰੈ ਨਕਾ ਮਨਾ ਮਾਤੁ ਮਸੈ ਮਨ ਰਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥
ਮਨ ਚਿਚਲਾ ਜਿਤਾ ਜੇਤੁ ਚਲੈ ਤਾ ਕੋ ਗਪੈ ਰਕਾ ਕ
ਰਸੀਜ ਮਨਿ ਜਮਾਤੁ ਮਾਸ ਜੇਜੁ ਤਾ ਕੋ ਠਕਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜ
ਕੈ ਮਨ ਮੇਸਾਤ ਹੋ ਪਾਪ ਹਰਤੁ ਜੋਗਾਇ ਮਗਨ ਜੁਬ

ਹਮਨਦਮੈਤਜੋਗੀਕੋਜੋਇ॥ ੨੯॥ ਇਹਾਬਿਧਿਯੋ
ਗੀਜੋਗਕਰਿਅਉਰਪਾਪਕਉਤਿਅਗਾਸਹਜੈਬ੍ਰ
ਹਮਕੋਸੁਖੇਲਹੈਰਹਤਅਨਰਾਗਾ॥ ੩੦॥ ਮੋਹਿਲ
ਖੈਸਬਠੰਗਮੇਸਬਕੋਮੇਹੀਮਾਹਿਅਮੋਕਦੇਖਤਸੇਸ
ਦਾਹੋਦੇਖਤਹੋਠਾਹਿ॥ ੩੧॥ ਬਿਅਪਕਹੈਸਬਜੀਅ
ਮੇਮੋਕਸੇਵਤਕਾਇ॥ ਕੈਸੇਹੂਕਿਤਹੂਰਹਤਕੋਮੇਮੇਜੋ
ਇ॥ ੩੨॥ ਸਰਬਾਬਿਖੈਇਸਜੁਹਉਇਕਲਖਤਜੈ
ਜੁਮੋਹਿ॥ ਕਹੈਕੋਨਹੀਭੰਤਵਹੁਮੇਮੇਵਰਤਤਜੋਇ॥
੩੩॥ ਸਬਕੋਦੇਖੈਆਪਸਮਸੁਖਦੁਖਏਕੈਭਾਇ॥

ਸੋ ਜੋ ਗੀਸ ਬਤੋ ਬਤੋ ਮੇ ਮੇ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਮ
ਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਜੋ ਗਕਾ ਹਿ ਚਿਤੁ ਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂ ਮੇ ਕੋ ਦੇ
ਕਸਮਾਨਾ ॥ ਰਹੇ ਨ ਮੋ ਚਿਤ ਚੇ ਚਲੈ ਜੋ ਤੁ ਮ ਕੀ ਨ ਬ
ਖਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨ ਚਿ ਚਲ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂ ਬਹੁ ਛੋ ਭ ਕਾ ਦਿ
ਢ ਜਨਾ ॥ ਤ ਕੋ ਰੋ ਕਨ ਪਉ ਨ ਸਮ ਹੋ ਮਾ ਤਿ ਕਨ ਨ ਸਮ
ਨਾ ॥ ੩੫ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਵਨੇ ਵਾਚਾ ॥** ਮਰਜਨ ਤੇ ਸਾਚੀ
ਕਹੀ ਮਨ ਚਿ ਚਲ ਨ ਗਾਹਾਇ ॥ ਕੀਏ ਜੋ ਗਵੈ ਗਾਸੇ
ਨੀ ਕੇ ਪਕਾਰਿ ਓ ਜਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਨ ਪਕਾਰਿ ਓ ਨ ਹਿ ਚਿ
ਤਾ ਨਿਜ ਤਪੈ ਜੋ ਗਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ ਮਪਨੋ ਮਨ ਵਸੁ

ਕੀਓਲਹਤਸਤਨਸੋਸੋਇ॥੩੭॥ ਅਰਜਨੇਵਾਰ ੩੩
ਜਤੀਅਰਸਹਧਾਸਹਿਤਜੋਗਭ੍ਰਿਸ੍ਰਤਾਪਾਇ॥ਲੁਹੇ
ਨਸਿਧਸੁਜੋਗਕੀਕੋਨਗਤਹਕੋਜਾਇ॥੩੮॥ਕਿਧੋ
ਦੋਇਲੋਗਨਤੇਭ੍ਰਿਸ੍ਰਬਾਦਗਜੇਉਬਿਨਸਾਇ॥ਤਾ
ਕੋਕਛੁਨਾਮਾਸਰੋਗਹਿਓਮੁਕੁਕੇਭਾਇ॥੩੯॥ਮੇਰੇਯਾ
ਸਿਦੇਹਕੋਕੋਦੁਰਜਗਦੀਸਾ॥ਮੇਰੇਯਾਸਿਦੇਹਕੋਕੋਨ
ਕੋਤਵਰੀਸਾ॥੪੦॥ ਸੀਭਗਵਨੇਵਾਰ॥ ਅਰਜਨ
ਦੇਓਲੋਕਮੇਤਾਕਾਹੇਇਨਨਾਸਾ॥ਭਲੇਕਰਮਜੇਕਰਤ
ਹੈਤਿਨਕੋਨਾਹਿਅਪਬਾਸਾ॥੪੧॥ਪੁਨਿਵਿਤਕੋਲੋਕ

ਹਿਲਹਿਗਹਿਤਬਹੁਤਾਦਿਨੁਜਾਇ॥ ਜੋਗਕ੍ਰਮੁ
ਨਵਤਸੁਚਤਿਹਘਰਜਨਮੇਆਇ॥ ੪੨॥ ਬੁਧਿਵੰ
ਤਜੋਗੀਕੁਲਨਮਨਲੇਤਮਵਤਗਜਨਮਲਹ
ਨਮੈਸੇਘਰਨਦੁਰਲਭਹੈਨਿਰਧਾਗ॥ ੪੩॥ ਜਤ
ਨਹੁਪਹਿਲੀਦੇਹਕੇਲਹਤਬੁਧਸਿਜੋਗਾਜਤਨਕਰ
ਤਹੈਸਿਧਕੇਬਹੁਬਿਧਸਾਧੇਜੋਗ॥ ੪੪॥ ਸੋਤੋਅਪ
ਨੇਬਸਨਹੀਹੈਪਹਿਲੇਆਕੁਆਸਾਤਾਤੇਉਪਜੇਜੋ
ਗਕ੍ਰਮੁਬ੍ਰਹਮਸਬਾਦਿਮੈਬਾਸਾ॥ ੪੫॥ ਜੋਗੀਜੋਜਤਨ
ਹਿਕਰੇਡਰੇਸਭਾਮਘਧੋਇ॥ ਬਹੁਤਜਨਮਸਿਧ

ਹਿਲਹਿਤਤਹਿਪ੍ਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪੬॥ਤਪਸੀਹੁ ੩੪
ਤੇਅਧਿਕਜੋਗਿਅਨੀਹੁਤੇਜਲਾਕਰਮਨਹੁਤੇਹੋਅ
ਧਿਕਅਰਜਨਜੋਗਹਿਮਾਨ॥੪੭॥ਜੋਜੋਗੀਰਾਖ
ਹਿਮਨਹੋਮੇਨਿਹਚਲਭਾਇਸਰਧਾਜੁਤਮੋਕੋ
ਤਜੈਸੋਸਤੁਤੇਅਧਿਕਾਇ॥੪੮॥ਕਰਮਾਗਿਅਨ
ਬਤਜੋਗਤੇਭਗਤਿਸਬਠਸਿਰਸੋਗਾਤਿਨਮਰਜਨ
ਹਉਵਸਕੀਓਮੋਬਿਨਾਛਿਨਨਹੀਅਓਗ॥੪੯॥
ਇਤਿਸੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬੀਦੇ
ਅਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇਅ

੪੬
ਤਮਜੋਗਨਾਮਖਸ੍ਰਮੋਧਿਮਾਇ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੀਕੁਰ
ਵਨੋਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੇਰੇਹੀਕਰਮਾਜਰੇਮੇਰੀਮੇ
ਚਿਤਰਖਾ॥ ਮੇਕੋਜਨੈਸਤਵਹੁਇਉਸਮਝਵਹੁ
ਤਾਖਾ॥ ੧॥ ਆਗੇਅਨੇਅਗਵਿਗਨਕੋਤੋਸੋਕਰੋਬਖਾ
ਨਾ॥ ਜਕੋਜਨੈਜਨਬੇਕਛੁਨਰਹਿਤਹੈਆਨਾ॥ ੨॥ ਸ
ਤਨਕੁਰਤਹੈਸਿਧਕੋਏਕਹਜਾਰਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਨਉ
ਮਾਹਿਕੋਉਲਹੈਬਹੁਤਲਖਤਮੇਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਭੂਮਨੀ
ਰਪਾਵਕਪਵਨਅੰਬਰਮਨਬੁਧਮਨਾ॥ ਸਹੈਕਾਰ
ਹੈਅਠਮਾਇਆਭੇਦਨਜਨਾ॥ ੪॥ ਅਪਗਾਇਨ

ਤੰਮੋਰਯਾਹਿਪਰਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਨਜਨਾਜੀਵਤਾਜਿਉ ੨੫
ਜਗਧਾਰਿਓਯਾਹਿਮਰਜਨਮਨਮਨਾਪਾਮਾਇ
ਮੇਰੀਏਕਯਾਹਿਜਿਨਜਗਾਰਿਓਸਿਸਾਰਾਸਾਚੀਮ
ਨੀਮੇਮਨਲੇਜੀਵਰੂਪਨਿਰਧਾਰਾ ੬੦ ਮਾਇਤੋਓਤਪ
ਨਕੁਦੇਸਤਜੀਵਰੂਪਾਇਹਦਾਇਹਉਓਪਜਾਵੈ
ਗਤਸਬਨਾਸਕਰੋਚਿਤਥਾਇਆਮਰਜਨਮੋਤੇ
ਜੋਪਰੇਮੋਰਬਤਾਜਿਨਮਾਨਾਜਿਉਮਨਧੋਇਓਸੁ
ਤੰਮੋਮੋਮੈਧੋਇਓਜਨਾ ੬੧ ਚੰਦਸੂਰਕੀਕਿਰਨਹੋ
ਜਲਰਸਮੋਰੋਮਾਨਾਬੇਦਨਮੋਹਉਹੀਪਦਵਪਉ

੨੫ ਸਧਾਦਿਬਖਨਾਗੀਧਜੁਹੰਗੀਭੂਮੀਹਉਪ
ਵਕਮੇਤੇਜਾਜੀਵਨਹੁਕੇਜੀਵਹੰਤਪਸਨਤਪਲ
ਖਲੇਜਾ॥੮॥ਸਬਜੀਵਨਕੇਈਜੁਹੰਮੇਕੇਜਨਜੁ
ਲੇਹਾਬੁਧਿਵਿਤਮੇਬੁਧਿਹੰਸਬਤੇਜਕੇਕੇਹਾ॥੧੦॥
ਬਲਬਲਵਿਤਨਕੇਜੁਹੰਕਾਮਗਾਗਤਿਤਨਾਹਿ॥੨
ਮਹੁਪਹੰਗੀਜੁਹਉਧਰਮਬਸੇਮੇਮਾਹਿ॥੧੧॥ਸਜ
ਸਤਾਮਸਤਕੇਜੇਹੰਸਗਰੇਭਾਇ॥ਏਸਬਸੇਮੇਬਸ
ਤਹੰਮੇਹਿਨਾਇਨਸੇਚਾਇ॥੧੨॥ਤੀਨੇਗੁਨਕੇਭਾ
ਇਜੇਤਿਨਮੇਹਿਓਸੀਸਾਰਿ॥ਮੇਕੇਕੇਉਨਲਖਤਾਇ

ਨਤੇਪੈਲੇਪਾਰਿ॥ ੧੩॥ ਮੇਰੀਮਾਇਆਗੁਲਮਈਦੁ ੩੬
ਸਤਰਤਰੀਨਜਾਇ॥ ਮਾਵੈਜੇਕੋਮੇਸਰਨਸੋਜੁਤਰੇ
ਸੁਖਕੁਇ॥ ੧੪॥ ਪਾਪੀਮੁਰਖਜੇਜਗਤਤੇਨਹੀਪ
ਵਤਮੋਹਿ॥ ਗਿਅਨਜੁਮਾਇਆਕਰਹਰਿਓਅਸੁਰ
ਗੁਨਨਮੋਪੋਹਿ॥ ੧੫॥ ਪੁੰਨਵਿਤਜੇਚਰਬਿਧਿਮੋਹਿ
ਕੁਜਨਚਿਤਮੈਨਾਗਜਨੀਰੋਗੀਕਾਮਜੁਤਿਜਗਿਅ०
ਸੀਸੁਨਬੈਨਾ॥ ੧੬॥ ਗਿਅਨੀਜੇਭਗਤਹਕਰੈਸੋਸਰ
ਤੇਅਧਿਕਾਇ॥ ਗਿਅਨੀਕੋਬਲਕੁਜਨਹੋਗਿਅਨੀ
ਮੋਹਿਸੁਹਾਇ॥ ੧੭॥ ਮੇਰੇਮਤਏਸਬਬਡੇਗਿਅਨੀ

ਮੋਹਿਕੋਜਨਾਉਤਮਗਤਿਪਾਈਜੁਤਿਨਫਲਨ
ਲੇਤਨਹੀਮਨਾ॥੧੮॥ਬਹੁਜਨਮਨਮੋਕੋਲਹੈਗੇ
ਅਨਵੰਤਗੇਮਿਤਾ॥ਵਾਸਦੇਵਸਬਮੇਲਖੇਸੇਦੁਲਿਤ
ਹੈਨਿਤਾ॥੧੯॥ਗਿਆਨਨਹੀਜਿਨਕੋਹੀਏਸੇਵਤਮੋ
ਗਹਿਦੇਵਾਅਪਨੇਕਾਮਸੁਭਵਸੇਬਾਧਿਓਜੁਤਾ
ਹੀਭੇਵਾ॥੨੦॥ਸਰਧਜਗਤਿਜੇਪੂਜਈਜਾਦੇਵ
ਨਾਚਿਤਚਾਈ॥ਤਾਕੋਤਾਹੀਮਾਝਹਉਸਰਧਾਦੇਤ
ਬਛਾਈ॥੨੧॥ਸੇਵਾਹੀਸਰਧਸਾਹਿਤਪੂਜਤਵਾ
ਹੀਦੇਵਾ॥ਦੇਤਜੁਹੀਕਾਮਨਾਵਹੁਜਨਤਨਹਿਭੇ

੨੨॥ ਫਲ ਬੇਰੇ ਪਾਵਤ ਜੁ ਹੋ ਬਿਨ ਗਯਾਨ ਹੋ ਮੁ ੩੭
ਢਾ ਦੇ ਵਰਗ ਤਿ ਦੇ ਵਨ ਲਹਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਢਾ
੨੩॥ ਜਕੋ ਬੰਗੀ ਬੁਧਿ ਹੋ ਜਨ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਮੋਹਿ ਮ
ਬਿਨ ਸੀਉ ਤਮ ਜੁ ਹਉ ਸਬ ਤੇ ਨਿਜ ਰੋਜੋ ਹੋ ੨੪॥
ਢਾ ਕਉ ਜੁ ਮਾਇ ਮਾਯੇ ਗਾਹਉ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
ਮੁਗਖ ਮੋਹਿ ਨ ਜਨਈ ਅਜਰ ਮਮਰ ਸੁਖ ਵਾਸਾ
੨੫॥ ਜੇ ਬੀਤੀ ਜਨ ਤਿਨ ਹਿ ਵਰਤ ਮਨ ਹੀ ਮਤਾ ਹੋ
ਨਿਹਾਰ ਸਬ ਕੋ ਲਖ ਮੋਹਿ ਲਖੇ ਨਹੀ ਚੇਤਾ ੨੬॥
ਰਾਗ ਵੇਖ ਮਗਨ ਤੇ ਸਬੈ ਜੁ ਮੋਹਿ ਤਹੋ ਤਾ ਮਨ ਲੇ

ਤਹੈਆਪਕੋਹਮਹੈਸੁਖਨਉਦੇਤਾ॥੨੭॥ਪੁਨਕਰੈ
ਜੁਗਤਮੇਦੁਰਿਕਰੈਨਿਜਪਾਪਾਭੇਈਛੁਦਤਮੋਰਿ
ਤੈਮੋਕੋਪਵਤਮਾਪਾ॥੨੮॥ਜਰਮਰਕੀਹਨਕੋਜੋ
ਭਿਕਰਤਉਪਾਇ॥ਜਨਤਤੇਮਾਧਿਮਾਤਮਹਿਬ੍ਰਹ
ਮੈਕਰਮਕੋਭਾਇ॥੨੯॥ਅਧਿਦਈਵਰਮਧਭੁ
ਤਸੇਮੋਕੋਜਨਤਮਿਤਾਮਰਨਸੇਮੋਭੂਲਤਨਹੀ
ਜੋਗੀਸੇਮੋਭੇਤਾ॥੩੦॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾ
ਸੁਪਾਨਿਖਤਚਬ੍ਰਹਮਵਿਦਿਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀ
ਸ਼੍ਰੀਸਨਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇਗੋਮਾਨਾਥਿਗਿਮਾਨ

ਜੇਹਾਨਾ ਮਥਾ ਮਰਜੋ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਰਜੋ ੩੮
ਵਾਚਾ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਆਧਿ ਮਾਤਮ ਮਰਬੁ ਹਮ ਕੋ ਕ
ਰਮ ਕਹਾ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਆਧਿ ਦੇਵ ਅਧਿ ਭੂਤ ਕੋ
ਜਨਤਾ ਬਿਸਵੇ ਬੀਸ ॥ ੧ ॥ ਅਪਜਗਾ ਹਿਕਾ ਸੋ ਕ
ਰੇ ਯਾ ਦੇਹੀ ਮੇ ਕੋ ਨਾ ॥ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਕੋ ਜਨਣੀ ਪ੍ਰਨ ਕਰ
ਤ ਜਬ ਗੋਨ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਅਛਰ
ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਹਤ ਅਧਿ ਮਾਤਮ ਜੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜੇ ਉਪ
ਜਾਵਤ ਜਗਤ ਸਬ ਸੇਈ ਕਰਮ ਸਦਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦੇ
ਹੁ ਜੁ ਹੋ ਅਧਿ ਭੂਤ ਯਾ ਹਿ ਅਧਿ ਦੇਵ ਤੇ ਜੀਵਾਸ

ਭਦੇਹਨਕੀਦੇਹਮੇਹਭਮਾਧਿਜਗਸੁਪੀਵਾ॥੪॥
ਅੰਤਸਮੇਦੇਹਹਤਜੇਮੇਸਿਮਗਨਿਜਭਯੋਇ॥
ਸੋਤਬਹੀਮੇਕੇਮਿਲੇਤਹਨਸਸੈਕੇਇ॥੬॥
ਨੀਜਬਦੇਹਹਤਜੇਸਿਮਰੇਕੇਈਕਾਜਾਯਾਮੇਸੀ
ਸੇਨਾਹਿਨੇਪਵੈਸੋਈਸਾਜਾ॥੭॥ਮੇਰੇਸਿਸਰਨਿ
ਨਿਤਕਰਿਜਪਕਰੇਕਿਨਮਿਤਾਅਰਪੇਸੋਮਨਬੁਧ
ਕੋਤਬਤੂਰੋਹਿਮਾਢਿਤਾ॥੮॥ਜੇਗਮੇਰਮਭਿਅ
ਸਮੇਜਾਕਾਚਿਤਾਭਿਰਗੇਇ॥੯॥ਮੇਮੇਚਿਤਰਖੇਸਦ
ਪੁਰਖਾਰਿਪਵੈਸੋਇ॥੧੦॥ਸਬਕਰਤਾਸੁਛਮਨੁ

ਅਤਿਕਵਿਸੁਪੁਰਾਤਨਮਨਾਗਵਿਸਮਨਸਤਤੇ
ਪਰੇਸਿਮਰਨਤਾਕੇਜਨਾ॥ ੧੦॥ ਮਰਨਸਮੇਮਨਾਬਿ
ਤੁਕਰੈਤੁਗਾਤਿਜੋਗਬਾਲਿਪਾਇ॥ ਭਿਕਵੀਮਧਪ੍ਰ
ਨਹਧਰੇਪਰਮਪੁਰਖੁਮੈਜਾਇ॥ ੧੧॥ ਮਖਰਜਾ
ਸੋਕਹਿਤੁਏਬੀਤਰਾਗਤਹਾਜਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੇ
ਜੋਕਰੈਤਾਪਦਰੀਯਾਹਿਬਾਤਾ॥ ੧੨॥ ਸਬਦੁਅ
ਰਨਕੇਦੁਸਕਰੈਮਨਰਕੇਹੀਏਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਸਹਰਾਖੇ
ਸੀਸਮੇਰਹੈਧਾਰਨਾਗਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਦੁਅਖਰਕੇ
ਜਪਕਰੈਸਿਮਰੈਮੋਕੇਨਿਤਾ॥ ਏਹਬਿਧਿਜੇਦੇਹੇਤ

ਛੇਲਹੇਬ੍ਰਹਮਗਤਿਮਿਤਾ॥੧੪॥ਬਿਗਰਿਤਹੈਮੋਕ੍ਸ
ਪੇਸਦਾਨਿਰੰਤਰਿਹੋਇ॥ਤਾਜੇਗੀਕਓਸੁਲਤਹੈਅ
ਓਰਲਹੇਨਹੀਕੋਇ॥੧੫॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਸਿਧਲਹੈਮੋ
ਮੈਹੋਤਸੁਲੀਨਾਦੁਖਕੋਪਾਰਿਜਨਨਮਹੋਤਾਮੈਹੋਤਨ
ਦੀਨ॥੧੬॥ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਲੋਲੋਕਜੇਤਿਨਤੇਫਿਰਤੁ
ਲਾਇ॥ਅਰਜਨਮੋਕੋਪਾਇਕੋਜਨਮਲਹਿਤਨਹਿਕੋ
ਇ॥੧੭॥ਸਹੀਸਜੁਗਨਕੇਮੰਤਲੈਬ੍ਰਹਮਾਕੋਦਿਨਜਾ
ਨਾਗਾਤਿਸੁਤਿਤਨੀਹੋਤਹੈਗਿਆਨੀਕਾਹਿਤ

ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਦਿਨ ਹੋਤ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟੇ ਏਹ ਸੀ ੪੦
ਸਾਰਾ ਨਿਸਕੋ ਮਾਏ ਜਤ ਹੋ ਮਾਇ ਮਾਏ ਤਾ ਵਰਾ ॥ ੧
੮੦ ॥ ਵਰ ਵਰ ਓ ਪਜਤ ਸਬੈ ਜੀਵਨ ਸਤ ਰੇ ਮਿਤਾ ਬ੍ਰ
ਹਮੇ ਕੋ ਦਿਨ ਰੇ ਨ ਮੇਵ ਹੋ ਜਤ ਹੋ ਨਿਤਾ ॥ ੧੮੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੁ
ਮਾਇ ਮਾਏ ਪਗੇ ਏ ਵੀ ਗਾਹਿ ਚਿਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬ ਜੀਵਨ
ਕੇਨ ਸਤ ਹੁੰ ਸੋ ਕ ਬਹੁ ਨ ਨ ਸਾਇ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸੋਈ ਮਛਕੁ
ਮਗਤਿ ਤਾਹਿ ਨ ਦੇਖੈ ਕੋਈ ॥ ਫਿਰੈ ਨ ਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੋ ਪਰ
ਮਧਾ ਮਮ ਮਜੇ ਏ ॥ ੨੧੦ ॥ ਛਗਤਿ ਕਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਮੇ ਪਰ
ਮਪੁਰਖ ਸੋ ਜਨਾ ॥ ਜਾਮੇ ਸਗਲੇ ਜੀਵ ਹੋ ਜਗਾ ਬਿਸਥਾ

ਰਿਓਮਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਫਿਰ ਆਵਤ ਜਾ ਕਾਲ ਸੇਨ ਹਿਮ
ਵਤ ਜਾ ਕਾਲਾ ਅਰਜਨ ਤੇ ਸੋ ਕਹਿਤ ਹੋ ਸੁਨਿਯਾ ਸੀ
ਖਰਸਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਗਨਿ ਜੋ ਤਿਓ ਦਿਨ ਸੁਕਲ ਪਖ
ਉਤਰਾਇਨ ਕੇ ਮਾਸਾ ਜਤੁ ਜੁਗਿ ਮਾਨੀ ਵਾਸ ਮੇਲਾ
ਤਬ ਹਮ ਮੇ ਬਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਧੁਮਨਿ ਸਦ ਛਨ ਨੇ ਸੁਹਵਿ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਜੋ ਹੋਇ ਸਾਸ ਮੰਡਲ ਜੋ ਗੀਲ ਹੋਇ ਫਿਰ
ਆਵਤ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਕਲ ਕ੍ਰਿਸਨ ਏ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਤੇ ਸਿਸਾਹ ਹਿ ਹੋਤਾ ਫਿਰ ਆਵਤ ਚੈ ਏ ਕਹਾ ਤਿਏ ਕਲ
ਹਤ ਹੋ ਜੋਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੋ ਜਲੈ ਦੇ ਉਗਤਿ ਨ ਜੋ ਗੀ ਮੋਹਨ

ਗੋਇ॥ ਜੋਗੀਹੋ ਅਰਜਨ ਤੁਹੀ ਸਾਭਿ ਕਾਲ ਨ ਕੋਜੋ
 ਈ॥ ੨੬॥ ਬੇਦ ਜਗਤ ਪਦ ਨ ਕੋ ਫਲੁ ਜੁ ਕਹਿ ਓਹੇ
 ਮਿਤਾ॥ ਜੋਗੀ ਤਫਲ ਕੋ ਲਹੈ ਸਬਾ ਦਿਨ ਰਹੈ ਨਿਛਿ
 ਤਾ॥ ੨੭॥ ਸਬ ਫਲ ਕੋ ਫਲ ਸਾਰ ਫਲ ਜੋਗੀ ਚ
 ਰਿਸੈ ਜੋਗਾ॥ ਕੁਗਤਿ ਕਰੰ ਮੋ ਕੋ ਮਿਲੈ ਫਲ ਤਿ ਮਾਗੇ
 ਕਰਿ ਜੋਗਾ॥ ੨੮॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪ
 ਨਿਖਤ ਸੁਭਾਸ਼ਾ ਵਿਦਿਆ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਨ ਅਰਜਨ ਸੀਥਾ ਦੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੋ ਤਮ ਜੋਗ ਨਾਮ
 ਅਸ਼੍ਰੋਧੀ ਮਾਇ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨੋ ਵਾਚ॥ ਦੋਹ

॥॥ अरु न त सै क हित हो ऐ क गु प त अरु
ब्रातु स म भै गि म न वि गि म न के ल हो मु क डी
त ज डू त ॥ १ ॥ उ त म भि दि म र ग ज हो म त
प वि रू त ज न ा फ लु त क प र त डू हो क र बौ गी सु
ख म न ॥ २ ॥ क र बौ गी अ य र म र ज र स र
य न गी त उ मे क प व त न गी डू ल त हो त व म री
॥ ३ ॥ स त र स त ज ग त मे म री न दे ख त
को री स ब नी व मे म री सै म री न त मे जे
॥ ४ ॥ मे मे क उ न ब स त अ गी टी स त दे ख ॥

ਉਪਜਾਵਤ ਪਾਲਤ ਜੁ ਹੋ ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਮੇਜੁ ਆਵੇ
ਖ) ਪ) ਜੇ ਸੇ ਪਉਨ ਅਕਾਸ ਮੇ ਫਿਰਤ ਰਹਤ ਸਤ
ਬਾਗਾ ਤਿਉ ਮੇ ਮੇ ਸਬ ਜਗਤ ਹੇ ਫਿਰਤ ਜਾਤਾ ਨਿ
ਰਧਾਗ) ੬) ਮੇ ਗੀ ਮਾਇ ਮੇ ਰਹਿਤ ਪਲੇ ਭਏ ਸਤ
ਜੀਤਾ ਕਲਪ ਆਇ ਸਿਰਜੇ ਤਿਨੇ ਮੇ ਮੇ ਤਨ ਕੇ
ਤੀਤਾ) ੭) ਅਪਨੀ ਮਾਇ ਮਾਲੇ ਜੁ ਹੋ ਸਿਰਜਤ ਬ
ਰਬਾਗਾ ਮਾਇ ਮਾਉ ਕੇ ਵਸ ਪਾਰਿ ਓਰ ਹੇ ਸਦਾ ਸਿ
ਸਾਰਾ) ੮) ਅਰਜਨ ਮੇ ਕੇ ਕਰਮ ਵੈ ਕਬਹੂੰ ਬਾਧਤ
ਨਾਹਿ) ਸਦਾ ਓਦਾ ਸੀ ਰਹਿਤ ਹੋ ਅਸਕਾ ਤਿਨ ਤਿ

ਨਹੂਮਾਹਿਯੁਹਉਪੇਰਤਮਾਇਆਜਬੈਉਤਪਤ
ਤਬਸੀਸੀਸਾਰੁ॥ ਪਾਰਥਯਾਹੀਹੇਤਹੈਟਿਰਤਜੁਖ
ਰਿਬਾਰ॥ ੧੦॥ ਮੈਕੋਮਨਸਜਨਕੈਅਦਰਕਰਤ
ਨਕੋਇ॥ ਮੁਰਖਏਜਨਤਨਹੀਇਹੈਜੁਈਸ੍ਰਹੈ
ਇ॥ ੧੧॥ ਉਨਕੀਆਸਾਸਫਲਨਹੀਗਿਅਨਕ
ਰਮਤਭਾਇ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਆਸਗੀਰਖਸੀਤਮੈਬੂਠੇ
ਧਾਇ॥ ੧੨॥ ਦੇਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਜੇਮਿਲੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਕੈਤਿਆਗਾ॥ ਤੇਮੈਕੋਜਨਤਸਬੈਗਹਿਤਸੁਵਹੂਮ
ਨੁਰਾਗ॥ ੧੩॥ ਕੀਰਤਨਮੈਰੋਹੀਕਰੋਚਿਤਮਨਮੈ

ਮੇਰਾ ਖਾਤੁ ਗਤਿ ਸਹਿਤ ਮੇਰੇ ਨਿਵਤ ਮੇਰੇ ਈਗਨ ਭਾ
 ਖਾ ॥ ੧੪ ॥ ਗੀਅਨ ਜਗ ਕਰਿ ਜਨਤ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੇਵਤੀ
 ਤਾ ਕੋ ਉਮਨ ਤਏ ਕਰ ਉਕੋ ਉਬਹੁਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਹਉ ਹੀ ਕ੍ਰਿਤ ਮੁਰਜ ਗਹੈ ਸੁਧ ਅੰਖ ਧੀ ਜਾਨਾ ॥ ਹੋ ਪ
 ਵਕ ਮਰਹੈ ਮਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਯਾਜਗਤ ਕੋ ਹੋ ਹੀ ਹੋ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਰਿਗ ਜੁਜਸ ਮਪ
 ਵਿਤ੍ਰਹੈ ਮਉਰ ਬੇਦ ਉਮੰਕਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਗਤਿ ਨਿਵਸ
 ਭਰਤਾ ਸਰਲ ਸਾਛੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮਰਬੀਧਾ ॥ ਪਲੈ ਸਸਨ
 ਨਿਧਨ ਮਰਬੀ ਜਪੁ ਭਾਵ ਮਬੀਧਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਪਤ

ਗਹਤਛੇਤਤਜੁਹਉਬਰਖਤਮੇਹੀਜਨਾਅਮੀਮ੍ਰਿਤ
ਮ੍ਰਿਤਕਰਨਕਰਨਅਰਜਨਮੇਕੋਮਨ॥੧੯॥ਜਗ
ਕਰਤਪਾਪਨਦਹਤਚਾਹਿਤਸ੍ਰਗਹਿਵਾਸਾ॥੨੦॥ਟਿ
ਦੁਲੋਕਲਹਿਭੋਗਵੇਦਿਬਭੋਗਸੁਬਿਲਾਸ॥੨੧॥ਟਿ
ਰਾਮਾਵਤਭੂਇਲੋਕਮੇਪੁਨਿਖੀਨਜਬਹੋਇਆਮਾਵਗ
ਉਨਯੋਕਰਤਹੋਕਾਮਵੇਤਜੇਲੋਇ॥੨੨॥ਕੁਗਤ
ਕਰੋਜੋਅਨਨਦ੍ਰੋਮੇਹੀਮੈਚਿਤਰਾਖਾਜੋਗਛੇਮ
ਤਿਨਕੋਕਰੋਨਿਜਜਨਕੋਆਭਿਲਾਖ॥੨੩॥ਅੰਰ
ਦੇਵਕੇਭਗਤਿਜੇਸੇਵਤਸਰਧਵੇਤਾਬ੍ਰਿਧਿਛੇਦੇਮੇਕੋਭਜਤ

ਲਾਹਿਤਨਮੇਰੇਤੀਤਾ॥੨੩॥ਸਬਜਗਨਕੋਭੋਗਤ
ਮੇਰਸਬਨਕੋਈਸਾ॥ਜੇਮਮਤਤਨਜਲਦੀਡਾਰਤ
ਤਿਨਕੋਘੀਸਾ॥੨੪॥ਦੇਵਤਗਤਿਦੇਵਹਲਗੇਪ
੨੫॥ਪਿਤ੍ਰਬਲਾਭੂਤਜਜੇਭੂਤਾਹਿਲਹੈਮੇਪੁਜੇਭ
ਗਵਲਾ॥੨੫॥ਪਤਛੁਲਛੁਲਨੀਰਸੇਜੇਮਰਪੇ
ਕਾਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ਲੇਊਦਊਹਰਿਭਗਤਿਕੋਕੀਏਪੁਮਕੀ
ਗੀਤਿ॥੨੬॥ਜੇਕਛੁਕਰਤਹੈਖਾਤਹੈਜੇਹੈਮਤਜੇਦੇਤ
॥ਮਰਜਨਜੇਤੂਤਪਕਰੈਮੇਹਿਦੇਹਕਰਹੇਤਾ॥੨੭॥
ਤਲੇਬੁਰੇਜੇਕਰਮਹੈਤਿਨਤੇਛੁਦਹੈਮਿਤਾ॥ਜੁਗਤਿਜੇ

ਗਸੀਨਿਆਸਕਰਿਸੋਮਿਲਹੋਹੁਨਿਚਿੰਤਾ॥੨੮॥ਹੋ
ਸਬਠੰਰਸਮਨਹੋਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਿਨਵੇਹਾਮੇਕੋਸੇਵਤ
ਤਗਾਤਿਜੋਤਿਨਸੇਮੇਰੇਮੇਹਾ॥੨੯॥ਹੁਰਾਚਾਰਮੇਕੋ
ਭਜੈਹੈਅਨੰਨਕੇਕੁਹਾਇ॥ਤਕੇਤੁਮਸਾਧੂਗਨੇਸੁਨਿ
ਨਿਸਚੈਕੋਦਹਾਇ॥੩੦॥ਬੇਗਹੋਇਧਰਮਾਤਮਾਸਾ
ਤਲਹੈਬਹੁਕੁਹਾਇ॥ਅਰਜਨਨਿਸਚੈਜਾਨਤੂਨਹਿਮੇ
ਭਗਤਿਨਸਾਇ॥੩੧॥ਅਰਜਨਸੇਵਤਮੋਹਿਜੋਪਾ
ਪਜੋਨਹੂੰਹੋਇ॥ਡਿਯਾਸੁਦਾਅਰਬੈਸਪੁਨਲਹੈਪਰ
ਮਗਤਿਸੇਇ॥੩੨॥ਦਿਜਪੁਨੀਤਅਰਭੁਗਤਿਬਰ

ਰਜਾਰੇਖੀ ਸੁਖ ਭਾਇ॥ ਸੁਖ ਆਨਿ ਤਨੈ ਲੋਕ ਸੇ ੪੫
ਮੋਕੋ ਭਜਾ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ੩੩॥ ਮੋਕੋ ਭਜੇ ਜੁ ਨਿਮ੍ਹਰੈ
ਮੋਹੀ ਮੋਮ ਨ ਰਾਖਾ॥ ਇਹੀ ਜੁ ਗਤਿ ਤੂੰ ਮੋਹਿ ਮਿਲ ਪੈ
ਮਨ ਸੇ ਅਭਿਲਾਖ॥ ੩੪॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀ
ਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਿਆ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਜਨ ਸੇਵਾ ਦੇਵ ਗਾਰੁ ਹਜ ਜੋਗੋ ਨਾਮ
ਨਵ ਮੋਧਿ ਆਇ॥ ੮॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨ ਵਾਚਾ ਦੇਹ
ਗਾ॥ ਦੁਹੀ ਬਾਤ ਤੇ ਸੋਕ ਹਿਤ ਜੁਨ ਮਹਾਰਜਨ ਚਿਤ ਲਾ
ਇ॥ ਹਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੋ ਕੋਕ ਹਿਤ ਤੇ ਰੋਹਿਤ ਕੇ ਭਾਇ॥ ੧॥

ਦੇਵਰਿਖਨਹੀਜਾਨਹੀਮੇਉਤਪਾਤਿਹੁਮੀਤਾ॥
ਦੇਵਰਿਖਨਕੀਆਦਿਹੀਨਿਤਹੀਗਹਿਤਪੁਨੀਤਾ॥
੨॥ਅਜਮਨਾਦਿਜਗਦੀਸਪੁਨਿਮੋਕੇਲਖਤ
ਜੁਕੋਇ॥ਸਾਭਿਮੇਗਿਅਲੀਵਹੁਬਡੇਪਾਪਾਤਾਰਤ
ਧੋਇ॥ਬੁਧਿਗਿਅਨਸਮਦਮਾਛੀਮਾਮਬਿਅਕੁ
ਲਤਾਹੋਇ॥ਸੁਖਦੁਖਭਾਵਅਭਾਵਤੈਮੋਰਮਭੈਹੁ
ਜੋਇ॥੪॥ਤੋਖਆਹੀਸਾਦਨਤਪਸੁਜਸੁਅਜਸਮ
ਮਨਾਜੀਵਨਕੇਸੁਭਾਇਏਮੋਤੇਹੋਤਸੁਮਨਾ॥੫॥
ਸਾਤੋਰਿਖਅਰਚਾਰਮੁਨਮੋਮਨਤੇਜੁਓਦੇਤਾਸਭ

ਲੋਕਨਮੇਹੇਤੁਗੇਇਨਕੇਹੀਹੋਗੀਤ॥੬॥ਮੇਰੀਜੋਗਬਿ ੪੬
ਤੁਤਕੇਤਤਜਨਜੇਲੇਤ॥ਨਿਸਚਲਜੋਗਹਿਲ
ਹਿਤਲਾਹਿਤਜੁਸਾਚਹੇਤ॥੭॥ਹੋਹੀਈਸ੍ਰਜਗ
ਤਕੇਮੇਹੀਤੇਸਬਹੋਇ॥ਗੀਅਨਵੇਰਯਹਿਜਾਨ
ਕੇਮੇਹੀਸੇਵਤਜੋਇ॥੮॥ਪ੍ਰਨਚਿਤਮੇਮੋਧਰਤਭ
ਧਪ੍ਰਸਪਰਵੇਤ॥ਮੇਰੇਚਾਰਿਤ੍ਰਨਕਾਹਿਤਨਿਤਮਾ
ਨਤੇਖਸੁਖਲੇਤ॥੯॥ਸੇਵਤਮੇਕੋਤੇਸਦਾਭਗਤ
ਜੋਗਕੇਭਾਇ॥ਭਲੀਬੁਧਿਵਹੁਲਹਿਤਹੋਗਹਿਤ
ਜੁਮੇਮੇਆਇ॥੧੦॥ਤਮਾਮਗਯਾਨਹਦੂਰਕਰਿ

ਦਇਆਵੰਤਵਹੋਤਾਕਰਤਜੁਤਿਨਕੋਹੀਇ
ਮੋਗੀਆਨਦੀਪਉਦੇਤਾ॥੧੧॥ **ਮਰਜਨੋਵਚ**
॥ ਪਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਤੁਮਪਰਨੀਦਕੋਪਾਮਾਮ
ਬਿਨਾਸੀਅਜਪੁਰਖਹੋਆਦੇਦੇਵਤਮਨਾਮ॥
੧੨॥ ਸਬਾਰਿਖਾਇਹੁਬੀਧਿਕਹਿਤਹੈਨਾਰਦਦੇ
ਵਲਜਾਨਾਬੀਆਸਉਸਤਤਤਮਹੀਕਰਤਤਾ
ਤੇਲੀਨੋਮਾਨ॥੧੩॥ ਜੋਕੁਛਤੁਮਮੈਸੋਕਹਿਤ
ਮਨਤਹੈਸਤਿਭਾਇ॥ ਦਨਵਦੇਵਨਜਾਨਈ
ਤੁਮਪ੍ਰਗਦੇਕੋਦਾਇ॥੧੪॥ ਅਪਨਪੋਅਪਨ

ਲਖੇਤੁਮਪੁਰਖੇਤਮਦੇਵਾਜੀਵਨਉਪਜਾਵਤਾ ੪੭
ਰਤਪਾਲਤਦੇਵਨਦੇਵਾ॥੧੫॥ਨਿਜਬਿਰੁਤਮੇ
ਸੋਕਹੋਪੁਰਖੀਚਿਤਕੇਚਾਇ॥ਜੇਬਿਰੁਤਯਾਹਿਕ੍ਰਿ
ਸਨਜੁਰਹੀਜਗਤਮੇਛਾਇ॥੧੬॥ਧੰਮਨਤਮਹੇ
ਕਰਤਪੁਰਿਜਨੋਕੈਸੇਤੋਹਿ॥ਕੋਨਪਦਾਰਥਮੰਧ
ਲਖੇਸੋਸਮਝਵੇਮੋਹਿ॥੧੭॥ਜੇਗਬਿਰੁਤਜੁਮ
ਪਨੀਕਹੀਏਮੈਸਦੇਵਾ॥ਮੈਕੋਝਿਪਾਤਿਨਹੋਤਹੇਸੁਨ
ਤਮਮੀਰਸਭੇਵਾ॥੧੮॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚਾ॥**ਅ
ਰਜਨਤੇਸੋਕਹਿਤਹੀਨਿਜਾਬਿਰੁਤਾਬਿਸਤਾਰਾਮੁਖ

ਤੀਤੀਈਕਹਿਤਹੀਏਕੇਦੁਗਨਨਿਹਗ) ੧੯) ਸਬ
ਜੀਵਨਕੇਹੀਏਮੈਮੇਹੀਅਤਮਜਨਾਮਾਦੇਅੰਤ
ਅਗਮਧਉਮੈਹੀਮੇਸਬਮਨਾ) ੨੦) ਮਾਦਿਤਨਮੈ
ਬਿਸਨਹੈਜੋਤਨਮੇਗਵਿਦੇਖ) ੨੧) ਇਨਮਝਮਰੀਚ
ਹੈਨਿਖਤਨਮੇਸਜਲੇਖ) ੨੨) ਸਾਮਬੇਦਹਉਬੇਦ
ਮੇਹੀਦੁਅਮਗਨਮਾਹਿ) ਜੀਵਨਮੇਹਉਚੇਤਨ
ਮਨਾਉਦੀਅਨਕੇਨਾਹਿ) ੨੩) ਰੁਦਨਮੈਸਿਕਰਜੁਹੈ
ਜਖਨਮਾਹਿਧਨੇਸਾ) ਪਾਵਕਹੈਹੀਬਸਨਮੈਸੈਲ
ਸੁਮੇਗਵਿਸੇਸਾ) ੨੪) ਦੇਵਪਰੋਹਿਤਨ

ਮੁਖਜੇਮੋਹਿਬਿਹਸਪਤਿਮਨਾ॥ਖਟਮੁਖਸੇਨਾਪ ੪੮
ਤਨਮੇ॥ਸਰਮੇਸਗਰਜਨਾ॥੨੪॥ਹਉਗੰਠਿ
ਖਨਮਾਝਾਭ੍ਰਿਗਬਨੀਮੇਓਮੰਕਾਗਾਜਗਨਮੇਜ
ਪਜਗਹੋਬਾਵਰਮੇਹੋਮਧਾਗਾਬਿਖਨਮੇਪੀਪਲਜੁ
ਹੋਸਿਧਕਪਲਮੇਭੇਵਾਗੀਧਰਬਨਮੇਚਿਤਰਥਰਿ
ਖਨਾਰਦਮੇਦੇਵਾ॥੨੬॥ਅਸ੍ਰਨਮੇਉਚੀਸ੍ਵਰਗਜ
ਮੇਗਾਪਤਿਨਾਮਾ॥ਹਉਗੀਨਿਪਹੋਨਰਨਮੇਪੋਖਤਸ
ਭਕੇਕਾਮਾ॥੨੭॥ਹਬੀਮਾਰਨਮੇਬਜ੍ਜਹੋਕਾਮਧੇਨਹ
ਉਗਾਭ੍ਰਿਗਾਮਪ੍ਰਜਕਾਰਿਮਝਹੋਬਾਸਕਸਰਪਨ

ਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਨਾਗਨਮਾਝਮਨੀਤੋਹੋਬਰਦਜੁਹੋ
ਜਲਜੀਤਗਾਪਿਤਨਮੇਹੋਮਰਜਮਾਜਮਹੋਸੀਜਮ
ਵੇਤ॥ ੨੯॥ ਦੋਤਨਮੇਪਹਿਲਾਦਿਹੋਵਸੀਕਰਨਮੇ
ਕਾਲਾਸਿੰਘਜੁਹੋਸਬਮਿਗਨਮੇਪਛੀਅਨਿਮੇ
ਰਿਪਬਜਾਲਾ॥ ੩੦॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰਨਮੇਪਉਨਸਸਤ੍ਰ
ਧਾਰਨਮੇਰਾਮਾ॥ ਜਲਜੀਤਨਮੇਮਕਰਹੋਨਦੀਰੀਰਾ
ਆਰੁਰਾਮਾ॥ ੩੧॥ ਅਧਿਅਤਮਾਬੀਦਿਆਨਮੇਬਾ
ਦੀਬਾਦੀਅਨਮਾਹਿਗਾਮਾਦਿਮਾਧਿਮਰਾਮੰਤੁਹੋ
ਸਬੈਸਿਸਦਕੋਨਾਹਿ॥ ੩੨॥ ਅਖਰਮਾਝਮਕਾਰਹੋ

੧
ਦੁਦਸਮਾਧਨਾਜਨਾਹੋਹੀਅਖਰਕਾਲਹੋਧਾ
ਤਾਮੋਕੋਮਨਾ॥੩੩॥ਜੇਸਬਕੇਸਿਘਰਤਹੋਅਉ
ਰਉਪਾਵਨਹਾਰਾਸੀਕੀਰਤਸਾਰਸੁਤੀਬੁਧਿਬਿ
ਤਾਛੇਮਾਸਮਾਗ॥੩੪॥ਮਾਘਮਾਸਹੋਮਾਸਮੇ
ਗਾਏਤੀਮੈਹੋਛੇਦਾਮਾਰਾਮਛਹਉਮਾਸਮੇਰ
ਤਿਬਸਿਤਸੁਖਕੀਦਾ॥੩੫॥ਜੂਅਹੋਸਬਛਲ
ਨਮੇਤੇਜਸ੍ਰਨਮੇਤੇਜਾਜੇਅਰਉਦਮਸਾਤਿਹੋਸ
ਤਸਤਵੀਤਨਕੇਜੂ॥੩੬॥ਜਾਦਵਕੁਲਮੇਕ੍ਰਿਸਨ
ਹੋਮਰਜਨਪਾਰੁਵਮਾਹਿਮੁਨਨਮਾਝਵਸਿਸ੍ਰਮੁ

ਨਗਰੋਸੁਕਵਿਤਯਿਸ਼ਾਦਿਤੁਵਿਤਹੋਦਿਤਹੋਸੀਤਵਿ
ਤਕੇਜੀਤਾਗਿਅਨਵਿਤਮੇਗਿਅਨਸੁਤਮਓਨਦ
ਰਵਤਨੀਤਾ॥੩੮॥ਅਖਿਧਮੇਜਓਮੰਨਹੋਕੇਚਨਧਾ
ਤਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਤ੍ਰਿਲਨਮੋਦਤੁਹੋਇਓਸਮ
ਏਨਰਨਾਹਿ॥੩੯॥ਸਬਜੀਵਨਕੋਈਜਤੁਅ
ਰਜਨਮੋਕੇਜਨਾਥਿਰਚਰਯਸਿਸਾਰਮੋਮੋਥਿ
ਨਕਛਨਮਾਨਾ॥੪੦॥ਮੇਰੀਦਿਬਾਬਿਭੂਤਕੋਅੰਤ
ਨਜਨੈਜਾਇ॥ਯਾਹਿਥੋਰਤੋਸੋਕਹਿਓਮੋਬਿਭੂਤ
ਕੋਭਾਇ॥੪੧॥ਜੇਕੁਛਯਾਸਿਸਾਰਮਾਹਿਕਾਹੂ

ਗੁਨਆਧਿਕਾਇਸੇਸਬਮੇਰੇਤੇਜਹੈਦੀਨੋਤੋਹਿ ੫
ਬਤਾਇ॥੪੨॥ਬਹੁਤਕਹੀਤੇਸੇਕਹੇਅਰਜਨਬਾ
ਤਬਨਾਇਮਸਬਜਗਅਪਨੇਅੰਸਸੇਮੈਰਾਖਿਓ
ਠਾਹੇਰਾਇ॥੪੩॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪ
ਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬੀਦਿਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿੰਘਦੇਬਿਭੂਤਜੋਗੋਨਾਮਦਸ
ਮਾਧਿਅਾਇ॥੧੦॥ਅਰਜਨੋਵਾਚਾਨੋਹਰਾ
ਮੇਹੁਪਰਕੀਨੀਦਾਇਆਆਧਿਅਤਮਪ੍ਰਗਟਾਇ॥
ਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸੁਨਤਹੀਮੋਹਿਜੁਗਾਇਓਨਸਾ

ੴ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਸੁਨੀ ਅੰਗ ਪੁਲੇਕੀ
ਗੀਤਿ॥ ੨॥ ਕਹੀ ਜੁਤੁ ਮਾਥਿ ਸਥਾਰ ਕੈ ਮਾਤੁ ਮਕੀ ਸੁਭ
ਨੀਤਿ॥ ੩॥ ਯੋਗੀ ਹੋ ਜੀਉ ਕਹਿਤੁ ਹੋ ਗਰਿਜਾ ਮਪ
ਨੋਭੇ ਵਾਹੇ ਖਿਓ ਚੁਹਤੁ ਹੋ ਮਥੈ ਰੂਪਤੁ ਮਾਰੇ ਦੇ
ਵਾ॥ ੪॥ ਦੇਖਨ ਜੋਗੇ ਮੋਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤੁਹੋ ਜਦ ਗਾਇ
ਆ ਬਿਨਾਸੀ ਨਿਜ ਰੂਪਤ ਵਦੀ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੇਖਾਇ
੮॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੋ ਵਾਚੁ॥** ਅਰਜਨ ਮਾਥਿ ਤੂੰ ਦੇ
ਖ ਲੈ ਸਤ ਸਹਿ ਸ੍ਰੋਤ ਰੂਪਾ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਹੋਇ ਬਝੇ
ਨਨਾ ਬਰਨ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੧॥ ਦੇਵ ਰੂਪ ਮਾਦਿਤ ਬ

ਸਮਰਾਮਸ੍ਵਨਸੁਤਮੋਮਾਹਾ॥ ਅਉਰੋਅਚਰਜ
 ਰੂਪਜੋਪਹਿਲੇਦੇਖੇਨਾਹਿ॥ ੬॥ ਇਕਠੋਰਮੇਦੇਹੁ
 ਮੋਚੇਰਚਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਦੇਖਿਓਚਾਹਿਤਜੋਕ
 ਛੁਸੇਈਦਿਉਦਿਖਾਇ॥ ੭॥ ਇਹਨੈਨਨਹਦੇ
 ਖਹੈਦੇਉਦਿਬਾਹਿਗੰਭੀ॥ ਈਸ੍ਵਰਜੋਗਸਿਜੁਗਤ
 ਤਿਜੈਸੇਦੇਖੈਮੋਹਿ॥ ੮॥ **ਸਜੈਦਾਚਾ॥** ਜੋਗੇਸ੍ਵਰ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੂਕਹੈਬਚਨਯਾਤੁ॥ ਇਹਪਰਮਰੂਪ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੂਦੀਨੇਤਬਪ੍ਰਗਟਾਇ॥ ੯॥ ਬਹੁਆ
 ਨਨਲੋਚਨਬਹੁਤਦੇਖੈਅਚਰਜਹੋਤਾ॥ ਰੂਪਨਨ

ਨਾਨਕਖਤਨਸਸਤਮਨੇਕਓਦੋਤਾ॥੯॥ਦਿਬਹ
ਗਦੈਬਬਸਨਾਦਿਬਾਦਿਬਸੁਗੀਧਲਗਾਇ॥ਅ
ਗਤਰੂਪਮੁਖਹੈਤਿਨੈਸੋਭਤਨਾਨਕਾਇ॥੧੦॥ਸਹਿ
ਸੁਕਵੈਅਕਸਮੇਪੁਰਹਹੈਜੋਜੋਤਾ॥ਦੀਪਤਿਤਾ
ਪ੍ਰਭਕੀਲਖੇਤਓਨਸਮਤਾਹੋਤਾ॥੧੧॥ਭੀਨਭੇਦ
ਜੋਜਗਤਮੈਦੇਖੈਸਬਾਇਕਠੰਗ॥ਦੇਵਦੇਵਕੀਦੇ
ਹੁਮੈਅਰਜਨਦੇਖੈਮੰਗ॥੧੨॥ਤੰਕੋਤਕਅਚਰ
ਜਤਾਇਓਮਹਾਰਖਕੇਦਾਇ॥ਤਾਦੇਵਹਿਪ੍ਰਨ
ਮਕਾਰਿਬੋਲਿਓਚਿਤਕੇਚਾਇ॥੧੩॥ **ਅਰਜਨ**

ਵਾਚਾ ॥ ਦੇਖਤਹੋਤਵਦੇਹਮੇਸਰਬਤੂਤਮਗਸਿ
ਧਾਕਮਲਾਸਨਾਰਿਖਈਸਫੁਨਿਸਰਬਨਗਸੁ
ਬਿਧਿ॥੧੫॥ ਬਹੁਤਬਾਹੁਉਦਰਬਹੁਤਮੇਦੇਖੇਬ
ਹੁਸੀਸਾਅਮਾਦੇਅੰਤਮਧਹੋਨਹੀਮੇਸੇਤੁਮਜਗ
ਦੀਸਾ॥੧੬॥ ਮੁਕਦਿਸੀਸਕਰਿਚਕ੍ਰਗਦਾਰੂਪਰ
ਸਭਗਵਨਾਗਦੇਗਨਿਚੈਪਾਚੇਤਵਨਲਗੈਹੋਰ
ਵਿਅਨਲਸਮਨਾ॥੧੭॥ ਅਖਰਹੋਤੁਮਹੀਪਰਮ
ਹੋਸਬਜਗਤਨਿਧਨਾਅਬਿਨਾਸੀਰਖਕਸਕ
ਲਉਤਮਹੋਉਨਮਨਾ॥੧੮॥ ਅਮਾਦੇਅੰਤਿਮਧਿਰ

ਹਿਤਤੁਮਗਵਿਸਸਹੈਤਵਨੈਨਾਤੁਮਗੇਮੁਖਦੀ
ਪਤਿਅੰਗਨਿਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਤਮੈਨਾ॥੧੯॥ਗਗ
ਨਕੁਮਮਧਸਰਬਾਦਿਸਾਬੀਆਪੇਹੋਇਕਵੈਸਾ॥
ਅੰਦੁਤਤਰੂਪਸੁਭਿਗਲਖ ਪੇਖ
ਤਤੋਮੈਦੇਵਸਭਉਸਤਤਕ੍ਰਤੁਕੇਮਨਾ॥ਰਿਖਅ
ਗਸਿਧਮਹਾਤਮਾਨਿਵਤਜੁਤੋਕੇਜਨਾ॥੨੧॥ਰੁਦ੍ਰ
ਸਾਧਅਭਦਿਤਬਸਅਸ੍ਵਨਸੁਤਮਰਬਾਇਸਿ
ਧਜਛਰੀਧਰਬਸੁਰਦੇਖਤਮਚਰਜਪਾਇ॥੨
੨॥ਰੂਪਬਡੋਬਹੁਨੈਨਮੁਖਤੁਜਪਦਬਹੁਦੋਰ

ਜੁਆਦੇਖਭਾਇਮਨਕਦਾਹੁਬਹਾਬਿੰਬਤਲੋਕਅਰ ੫੩
ਹੋਜੁ॥ ੨੩॥ ਪਾਇਪੁਰਮਅਕਸਸਿਰਦਿਗਦੀਰ
ਘਮੁਖਥਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਕੰਦੇਖਕੈਪੀਰਜਗਾਇਓ
ਪਲਾਇ॥ ੨੪॥ ਕਲਮਗਨਿਤਵਦਾਹੁਸਬਤਦੇ
ਖੇਤੈਤੀਤਾ॥ ਦੇਸਭੂਲੀਸੁਧਿਹੁੰਗਾਇਓਮਿਥਹੁੰਕੀ
ਜੈਪੀਤਾ॥ ੨੫॥ ਘੁਤਸਬੈਪ੍ਰਤਸੁਰੇਸਬਨਿਪਤਨ
ਕੇਸਿਗਾਕਰਲਵੇਲਭੀਖਮਾਜਿਤੇਸਬਜੋਧਾਮੇਅੰ
ਗਾ॥ ਬਰਤਤਿਹਾਰੇਬਦਨਮੇਸਬੈਪਰਤਹੋਜਾਇ॥
ਕੋਊਦਾਨੁਨਤਰਦਲੈਕੋਊਰਹੈਲਪਦਾਇ॥ ੨੬॥

ਜਿਉ ਸਰਤ ਵਰਖਾ ਰੁਤਾਹਿ ਪਰਤ ਸਿਧ ਮੇਧਾਇ ॥
ਤਿਉ ਨਿਪਤੇ ਰੇਬਦ ਨ ਮੇਸ ਬੈ ਪਰਤ ਹੋ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥
੮ ॥ ਜਿਉ ਪਤਿਗ ਪਰਦੀ ਪਮੇਲ ਹਤੁ ਮਾਪ ਨੇਨਕ
ਤੈਸੇ ਸਤਾਨਿ ਪਪਰਤੁ ਹੋਤੁ ਮਰੇ ਮੁਖ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੨੯ ॥
॥ ਲੀਲ ਤਹੇ ਤਿਨ ਕੇ ਜੁਲੇ ਰਸ ਨ ਮੇਲ ਪਟਾਇ ॥
ਕਾਤਿ ਗਵਰੀ ਜਗਤ ਕੇ ਦੇਤ ਤਾਪ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਉਗਰੁ ਪਤੁ ਮਕੈ ਨ ਹੋ ਮੈਕ ਕਹੀਏ ਦੇਵਾ ॥ ਜਨ ਨੇਚਾ
ਹਿਤ ਹੋਤੁ ਮੇਤੁ ਮਬਾਤੁ ਨ ਕੋਭੇਵਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵ
ਨੇਵਾਰਾ ॥ ਕਾਲ ਰੂਪ ਹੁਇ ਹਉ ਬਾਛਿਓ ਸਬ ਕੇ ਮਾਰ

ਸਹਾਰਾ ਤੋ ਬਿਨਸਾ ਭਿਜੇ ਧਨ ਕੇ ਭਖ ਜੇ ਹੋ ਨਿਰ ੫੪
ਧਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਓਠ ਕਰ ਜੀਤ ਅਰਿ ਲੋਕੀ ਰਤ
ਅਰ ਰਾਜਾ ਮੇ ਹਨ ਰਖੇ ਹੋ ਨਿਪਤਿ ਏ ਸਾ ਭਿ ਤੇ ਰੇ ਕਾ
ਜਾ ॥ ੩੩ ॥ ਭੀਖ ਮਛੇ ਲਾਜੇ ਦਰ ਥਕ ਰਨੁ ਮਾਧੇ
ਜੇ ਮੋਗਾ ॥ ਭੈ ਤਜ ਅਰਜਨ ਜੁ ਧਕਾਰੇ ਅਰਨ ਮਾ
ਰਨਾ ਠੋਗਾ ॥ ੩੪ ॥ **ਸਿਜੇ ਵਾਚਾ ॥** ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਸੀ
ਰਿਸਨ ਕੇ ਕਾਪੀ ਅਰਜਨ ਦੇਹਾ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਾ
ਲਾਗੈ ਰੈ ਬੋਲਿ ਓ ਬਚਨ ਸਨੇਹਾ ॥ ੩੫ ॥ **ਅਰਜਨ**
ਵਾਚਾ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਧਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਹੋਤੁ ਮਰੇ

ਅਨੁਰਾਗਾ॥ ਸਿਧਾਨਿ ਵਤ ਤੋ ਕੋਸ ਦਾ ਰਾਛੁ ਸਜਾ
ਤਨੁ ਤਾਥਾ॥ ੩੬॥ ਕਿਉਨ ਨਿਵੈ ਤੁਮ ਕੋ ਸਬੈ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਕੋ ਕਰਤਾ॥ ਜਗਤੁ ਈਸਾ ਅਖਰਾ ਮਨਿ ਤੁਮ
ਸਬ ਤੋ ਹੋ ਪਾਗਾ॥ ੩੭॥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਇਹੋ
ਤੁਮ ਹੀ ਜਗਤੁ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਗਾ ਬਿਸਥਾ
ਰਿਓ ਜਨਤੁ ਤੁਮ ਹੀ ਗਿਆਨਾ॥ ੩੮॥ ਵਾਨੁ ਪ੍ਰਜਾ
ਪਾਤਿ ਅਗਨਿ ਜਮ ਬਰਲੁ ਚੰਦੁ ਵਰੂਪਾ ਵਾਰਵ
ਰਸ ਹੋ ਸੁਸਤਨ ਪ੍ਰਦ ਵਤ ਤੋ ਹਿ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੩੯॥ ਅ
ਗੇ ਤੋ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਵਤ ਪੀਛੈ ਹੋ ਜੁ ਮਨਿ ਤਾ ਸਰਬਾਦਿ

ਸਨਤੁਮਕੋਨਿਵਤਮਸਿਮਤਪ੍ਰਬਲਕੁਗਵੰਤਾ॥੪੦॥
ਸਿਤ੍ਰਜਨੁਕੇਮੈਕਹੀਸੋਛਿਮੀਏਹੋਦੇਵਾਜਨੇਕਹ
ਜੁਬਾਪਰੇਤੁਮਮਹਿਮਕੋਭੇਵਾ॥੪੧॥ ਭੋਜਨਸੇਨ
ਬਿਓਹਾਰੇਮੈਕੀਏਮਨਾਦਰਭਾਇ॥ ਤੇਤੁਖਿਮਸਭ
ਕੀਜੀਏਪ੍ਰਭਜੁਕੇਸਵਰਾਇ॥੪੨॥ ਸਿਪਤਜੁਤੁਮਸਿ
ਸਾਰਕੇਤੁਮਹੀਗੁਰਮਰਈਸਾ॥ ਤੁਮਪਦੇੜਕੇਓਨਾ
ਹਿਨੇਕੈਨਕਰੇਤਵਰੀਸਾ॥੪੩॥ ਤੁਮਹੀਦਿਭਵਤਪ੍ਰ
ਸਿਨਹੈਛਮਦੇਖਜੇਮਹਿ॥ ਜਿਓਪਿਤਸੁਤਕੋਪਤਿਤਿ
ਯਾਸਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਕੋਜੇਹਿ॥੪੪॥ ਪਾਹਿਲਾਭੁਪਦਿਖਈ

ਏਹਉਜੀਵਾਈਏਜੋਇ॥ ਰੂਪਨਿਰਖਯਾਹਿਗਵ
ਰੋਮੋਹਿਰਖਮਨਹੋਇ॥ ੪੫॥ ਮੁਕਤਾਬੇਗਜਤ
ਸੀਸਪਰਸੀਖਚਕ੍ਰਤਵਹਾਥ॥ ਇਹਬਿਧਿਮੋਹਿਦਿ
ਖਾਈਏਪ੍ਰਤਹੇਤੁਮਜਗਨਾਥ॥ ੪੬॥ ਚਾਰਭੁਜਾਧ
ਰਿਪ੍ਰਗਟਿਹੁਇਮੋਕੇਦਰਸਨਦੇਹੁ॥ ਤੁਮਮੁਗਤਿਜੇ
ਅਨੰਤਹੋਮੋਕੇਵਾਸੇਨੇਹੁ॥ ੪੭॥ **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਨੰਦਾ**
ਚ॥ ਤੋਹਿਦਿਖਾਇਓਰੂਪਜੋਮਮਮਤਿਪ੍ਰਸਿਨ
ਚਿਤਹੋਇ॥ ਆਦਿਅਨੰਤਸੇਤੇਜੋਮੇਦੇਖਸਕੇਨ
ਹਿਕੋਇ॥ ੪੮॥ ਏਵਜਗਤਪਅਧੈਨਕ੍ਰਿਮਾਮੰ

ਰਕਰੇਹੁ ਦਾਨਾ ਅਮੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕੋ ਤੋ ਬਿਨ ਲਖੈ ਨ
 ਆਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਰੂਪ ਕੁ ਜਨ ਕ ਦੇਖ ਕੈ ਤਾ ਜਿਨ ਜੀਅ
 ਡੁਰਾਇਆ ਆਬਿਭੈ ਕੋ ਤੂ ਡੁਰ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਚ
 ਈ ॥ ੪੯ ॥ ਘੋਰ ਰੂਪ ਦੇਖੀ ਵਿਥਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਪੁਨਮੇ
 ਹਾਲਖ ਪਹਿਲੇ ਈ ਰੂਪ ਈਹ ਪਰਸਨ ਨਿਰਭੈ ਹੋ
 ਈ ॥ ੫੦ ॥ **ਸਿਧੇ ਵਾਚਾ** ॥ ਅਰਜਨ ਸੇ ਅਸੇ ਕਹੀ ਪ
 ਹਿਲੇ ਬਪੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਸਮਾਧਨ ਬਹਾ ਬਿਧਿ ਕੀ
 ਓਭੈ ਤੇ ਲੀਓ ਬਚਾਇ ॥ ੫੧ ॥ **ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ** ॥
 ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਜੁਤੁ ਮਧਰਿ ਓਤੁ ਰੂਪ ਹਿਹ ਉਦੇਖਾ ਪ੍ਰ

ਕ੍ਰਿਤ ਲਗੀ ਮੈ ਮਾਪ ਨੀ ਭਾਇਓ ਸੁ ਚੇਤਾ ਬਿਸੇਖ
॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਦਿਖਾਇਓ ਪੂਰਤ ਨਰੁ
ਪਯਾਹਿ ਜੋ ਤੋ ਦੇਖਿਓ ਮਿਤਾ ॥ ਤਾ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਵਤਾ
ਦੇਖਿਓ ਚਾਹਤ ਨਿਤਾ ॥ ੫੪ ॥ ਦਲਤ ਪਜਗਾ ਬਿਪ
ਰੀਏ ਮੋਹਿਨ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨਸ੍ਰਮ ਪਾਰਥਤ ਮ
ਬੈਸੈ ਕੋਹਿਓ ਜੁ ਜੋਇ ॥ ੫੫ ॥ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਨ ਜੁ
ਕੋ ਕਰੈ ਸੇ ਦੇਖੈ ਯਾ ਭਾਇ ॥ ਨੀ ਕੇ ਜਨੈ ਮੋਹਿ ਜੋ ਮੈ
ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਮੇਨ ਮਿਤ ਕਰਮ ਨ ਕਰੈ ਸਬੈ
ਭਗਤਿ ਤਾ ਜਿ ਮੋਗਾ ਬੈਰਨ ਕਹੂੰ ਸੋ ਪਰੋ ਮੈ ਲਹੈ

ਸੁਠੈਗਾ॥੫੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿ ੫੭
ਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਇ ਮਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼
ਨ ਮਹਾਰਜਨ ਸਿਬਾ ਦੇ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਦੁਰਨਨੀਤ ਮਥਿ
ਕਾਦਸ ਮੋਧਿ ਮਾਇ॥ ਮਹਾਰਜਨ ਵਾਚਾ ਦੇਹ
ਗਾ॥ ਜੇ ਸੇਵਤ ਤੁਮ ਕੇਸਦਾ ਕਰਕਰ ਮਨ ਕੇਸ ਸੁ
॥ ਮਖਰਬ੍ਰਹਮੰਗ ਜੇ ਭਜਤ ਬਡੇ ਕਉਨ ਕਾਹੇਰ
ਜਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਵਾਚਾ॥ ਜੇ ਮੇ ਮੇ ਮਨ ਰਖ
ਕੇ ਸੇਵਤ ਸੇਵ ਕਰੁਣਾਇ॥ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਸੰਜੁਗਤ
ਸੇ ਸੇ ਸੁਭ ਤੇ ਮਾਧਿ ਕਾਇ॥ ਦਾ ਜੋਧਾ ਵਤ ਹੋ ਮ

ਖਗਹਿਜਨੈਪ੍ਰਗਟਿਸਰੂਪਾ॥ਬਿਅਪੀਮਾਇ
ਤੇਪਰਮਜਮਾਚਿਤਮਨੂਪਾ॥੩॥ਸਰਬਿਇੰਦ੍ਰ
ਮਨਕੋਰਕਕੈਸਬਕੈਲਖਤਮਨਾਸਬਜੀਵਨ
ਕੋਹਿਤਕਰਤਮੋਹਿਮਿਲੇਕਰਗੀਮਨੂ॥੪॥
ਤਿਨੈਕਲੇਸਬਹੁਹੋਤਹੋਬ੍ਰਹਮਲਗਾਏਚਿਤਾ॥
ਰੂਪਰੇਖਜਕੇਨਹੀਸੇਦੁਖਲਹੀਏਮ੍ਰਿਤਾ॥੫॥
ਜੇਸਬਕਰਮਨਕਰਤਹੋਅਰਪਤਿਮੋਕੇਜਨਾ॥
ਧਨਾਵਤਕੇਵਲਤਗਤਿਸੇਬਹੁਓਪਾਸਨਠਨਾ॥
ਮ੍ਰਿਤਸਾਹਿਤਕੁਦੁਓਦਧਿਤੇਤਕੋਕਰਤਓਧਾਰਾ॥

ਸਮੇਂ ਚੇਤ ਕੇ ਰਾਖਿ ਓਨ ਬਹੁਤਾਇ ਨਾਨਿ ਰਧਾਰਾ ॥ ੫੮ ॥
ਤਾਤੇ ਅਰਜਨ ਬੁਧਿ ਮਨ ਮੋਹੀ ਮੇਤ੍ਰ ਰਾਖਾ ॥ ਯਾਅ
ਗੇ ਮੇਵੇ ਹਮੇਵਾ ਸਿਹੈ ਤੀਆ ਭਿਲਾਖਾ ॥ ੫੯ ॥ ਜੇ ਤੀ ਮੇ
ਨਹਿ ਸਕੈ ਚੇਤ ਅਪਨੈ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਕਹਿ ਮਭੈ ਮਾਸ
ਮੇ ਮਿਲਨ ਕੋ ਮੋਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਰਿਧਿ ਮਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਜੇ ਗਾਮ
ਭਿਅਸਨ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਰਮ ਸਮਰਪ ਮੋਹਿ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰ
ਮਨ ਕਰਤ ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਇ ਗੀ ਤੇਹਿ ॥ ੬੧ ॥ ਯਾਹਿ ਨਹਿ ਜੇ
ਓਕਰਿ ਸਕੈ ਮੇ ਸਰਨਹਿ ਮਨੁ ਰਾਗਾ ॥ ਸਬੈ ਕਰਮ ਕੇ ਫਲ
ਨਕੈ ਅਰਜਨ ਦੇ ਤੂ ਤੀਆਰਾ ॥ ੬੨ ॥ ਗੀ ਮਨੁ ਰੁਲੇ ਮਭਿ

ਆਸਤੇਤਾਤੇਧਿਅਨਾਬਿਸੇਖਾ॥ ਫਲਤਿਮਾਗਭੁ
ਤੇਭਲੇਤਤੇਸਤੁਹਲੇਖਾ॥ ੧੨॥ ਵੈਖਨਕਾਹੁਸੇਕਰੇ
ਮਿਤ੍ਰਵਾਰਿਸਾਜਾ॥ ਅਹਿਕਾਹਮਮਤਾਤਜੈਦਖਸੁ
ਖਛਮਸਮਤਾਜੁ॥ ੧੩॥ ਸਦਾਰਹੇਸਿਤੋਖਸੇਮਨਰ
ਖੇਨਿਜਹਾਖਾ॥ ਪੁਨਬੁਧਿਮੇਸੇਧਰੇਵਹੁਪਿਅਾਰੇ
ਮੇਸਾਖਾ॥ ੧੪॥ ਵਹੁਕਾਹੁਤੇਨਹਿਤੁਰੇਭੁਮੇਰਨਹ
ਦੇਇ॥ ਹਰਖੁਕੋਧਦੇਉਤਜੇਸੇਮੇਕੋਹਰਲੇ॥ ੧੫॥
ਚਾਹਿਨਕਾਹੁਕੀਕਰੇਗਹਿਤਪੁਨੀਤਉਦਾ
ਸਾ॥ ਸਬਅਰਿਭਨਕੋਤਜੇਰਹੇਸੁਮੇਰੇਪਾਸਾ॥ ੧੬॥

ਸਬ ਅਰਿਭੁਨ ਕੋ ਤਜੈ ਰਹੈ ਸੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰੇਪ
ਏ ਅਠ ਦਨ ਹਿ ਅਪੈ ਲਹੈ ਨ ਵੈਖਾ ਸੇ ਚਨ ਕਾ ਹੁੰ ਕੀ ਕ
ਰੇ ਤਜੈ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭਾ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸੇ ਹੁਇ ਕੈ ਜੋ ਪੁ
ਰਖ ਭੁਗਤਿ ਵੇ ਤਜੈ ਹੋਇ ॥ ਅਰਜਨ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕ ਵ
ਹੁ ਨਿਜ ਪ੍ਰਿਯ ਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤੁ ਮਿਤ੍ਰ ਕਉ ਸਮਲ
ਖੇਲਹੈ ਮਨ ਅਪਮਨਾ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਜੈ ਸ
ਗ ਕਰੈ ਨ ਹਿ ਅਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਉਸ ਤਤਿ ਨਿਦਾਏ ਕਸੀ ਗਹੈ
ਮੇਨ ਸੀਤੋਖਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕਰੈ ਬਿਰਮਾਤਿ ਰਹੈ ਕਰੈ ਭੁਗਤਿ
ਸੀਤੋਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ਧਰਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜੋ ਮੈ ਕਰਿ ਓਤਾ ਹਿ ਜੁ ਸੇ

ਵੇਕੋਇਸਰਧਾਨੁਤਿਮੇਰੋਭਗਤਿਮੋਹਿਸੁਪਿਆ
ਰੋਹੋਇ॥੨੧॥ਜੇਗਜਗਤਪ੍ਰਬੁਤਸਬੈਕੀਨੇਏਕਸ
ਮਨ॥ਅਰਜੁਨਾਰੁਫਲੁਸਬਨਕੇਮੇਰੀਭਗਤਿਪ੍ਰ
ਮਨ॥੨੨॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖ
ਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਆਜੇਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜ
ਨਸੰਬਾਦੇਭੁਗਤਿਜੇਗੋਨਾਮੋਦਾਦਸੋਧਿਆਇ॥
੧੨॥ਅਰਜੁਨੇਵਾਚਾਦੋਹਰਾ॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਵਨਅ
ਰੁਪੁਰਖਕੇਖੇਤ੍ਰਖੇਤ੍ਰਗਕਹਾਨੁ॥ਯਹਿਜਨਨਕੀਲਾ
ਲਸਾਗਿਅਨਗੋਇਫੁਨਕਿਆਨੁ॥੧॥ਸ੍ਰੀਭੁਗਵ

ਭਵਾਚਾ ॥ ਖੇਤ੍ਰਕਹਿਤਨਾ ਦੇਹਸੇ ਅਰਜਨਗਿਆਨੀ ६੦
ਲੋਇ ॥ ਜਲਤਹੈ ਆ ਦੇਹਕੇ ਸੇ ਖੇਤ੍ਰਗਜ੍ਯੁਹੋਇ ॥ ੨ ॥
ਸੋਮਮਰੂਪਜੁਮਾਤਮਾਵਸਤਸਬਨਕੀਦੇਹਾ ॥ ਭਿਰੇ
ਗਿਆਨਕੋਜਲਬੋਮੇਰੋਮਤਿਹੈਦੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਖੇਤ੍ਰਜਹਤੇ
ਹੈਭਾਇਓਜੋਹੈਜੈਸੇਭਾਇ ॥ ਜੋਬਿਕਾਰਨਾਮਝਹੋਕਹੈ
ਸਿਛੇਪਸੁਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਰਿਖਨਕਹਿਓਬਹੁਭਾਂਤਜੈਸੇ
ਗਨਿਹੂੰਐਭਾਖਾ ॥ ਹੇਤਬੇਦਨਿਸਚੇਜੁਕਾਰਿਕਹਿਓਪ
ਨਿਖਦਸਸਾਖਾ ॥ ੫ ॥ ਮਹਾਭੂਤਮਹੀਕਾਰਬੁਧਿਮਾਇ
ਆਹੂੰਤੇਜਨਾਇਕਾਦਸਾਇ ॥ ਵੀਬਿਖੈਪੰਚੇਗੋਚਰਮਾ

ਨਾ॥੬॥੬੬ ਸੁਖਦੁਖਚੇਤਨਾਵੇਖਧੀਗਤਾਏ॥
 ਇਹਮ ਮਕਾਹਿਓਸਿਛੇਪਸੇਖੇਤ੍ਰਜਨਤੁਲੇਗਾ॥੭॥
 ਖਿਮਾਸਰਲਾਮਰਦੇਤ੍ਰਜੁਤਸਿਹਿਸਮਨਮਪਮਨ
 ॥ਗੁਰਸੇਵਾਸਿਨਮੁਕਰਨਥਿਰਤਾਸੇਚਪਧਨਾ॥੮॥
 ਦਿਖਜਨਸੇਵੇਗਾਕਰਿਤਜੇਰਹੈਮਹਿਕਾਗਾਜਨਮ
 ਮ੍ਰਿਤਸੁਖਦੁਖਜਗਾਬਿਮਾਧੇਦੇਖਾਨਿਰਧਾਰਾ॥੯॥
 ਨੇਹੁਨਪੁਤ੍ਰਕਾਲਿਤ੍ਰਸੇਤਾਦੁਖਦੁਖੀਨਹੋਇ॥ਚਿਤਮੇ
 ਧਰੈਸਮਨਤਾਬਰੇਕੁਲੇਕੋਖੋਇ॥੧੦॥ਅਨਨਤਰ
 ਤਿਸੇਮੈਧਰੈਸਬਕੋਅਤਮਜਨਾਰਹੈਸਦਾਏਕੰਤ

ਤਜੇਸਤੁਸਨਮਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਧਿਮਾਤਮਾਗੀਅਨ
 ਰਿਧਰੇਤਤਾਗੀਅਨਕੇਦੇਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਸਬਜੇਕੁਛਮੇਕ
 ਹਿਓਹੈਗੀਅਨਮਾਵਿਰੇਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਿਓਮੀਮ੍ਰ
 ਤਸਮਨਲਬੇਜਤੇਮੁਕਤਿਜੁਹੇਇਕਾਰਕਾਰਜ
 ਤੇਪਰੇਮਾਦਿਬ੍ਰਹਮਕੇਜੇਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਬਤ੍ਰਹਿਕਰਚਰ
 ਗਸਿਰਤਿਉਹੀਮੁਖਾਏਕੁਕਲਾਬਿਅਪਗਹਿਓਸਬ
 ਜਗਤਮੇਮੇਹਿਦਸੋਦੇਸਜਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸਬਵਿਖਜਨਤੇ
 ਹੇਗਹਿਤਸਬਤਕੇਅਭੁਸ ॥ ਸਿਗਬਿਨਾਸਬਕੇਪਹੇਨ
 ਰਗੁਨਗੁਨਨਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਜੀਤਜਿਤੇਚਰਹੂੰਮਚਰ

ਅੰਤ੍ਰਬਾਹਰਿਸੋਇ॥ ਸਬਤੇਦੁਰਿਸੁਨਿਕਵਿਹੈਸੁਛੁ
ਮਲਖੈਨਕੋਇ॥ ਤਮੈਤੇਦਕਛੁਨਹੀਸਬਮੇਗਹੈਤੁ
ਬਿਭੁਗਾ॥ ਉਪਜਾਵਤਨਾਸਤਸੰਬਨਪਾਲਕਰਤਮ
ਨੁਰਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜੋਤਨਹੀਕੀਜੋਤਹੈਅਧਿਕਾਰਤੇਪਾਠ
ਗਿਆਨਜਲਬੋਹੀਏਮੈਸਬਕੈਹੀਏਨਿਰਧਾਗ॥ ੧੮॥
ਖੇਤ੍ਰਗਿਆਨਅਰਗੋਇਮੈਤੇਕੋਦੀਏਬਤਾਇ॥ ਇਨ
ਕੋਜਾਨੈਜੋਤੁਗਤਿਲਹੈਸੁਮੇਰੋਤੁਇ॥ ੧੯॥ ਮਾਇਮਾ
ਪੁਰਖਅਨਾਦਿਹੈਅਰਜਨਦੇਉਜਨਾਗਨਾਵਿਕ
ਰਸਬਜੇਤੁਏਮਾਇਮਾਹੁੰਤੇਮਨਾ॥ ੨੦॥ ਕਾਰਨਕਾ

ਰਜਕਰਤਹੁਮਾਇਆਇਨਕੇਹੇਤਾ॥ਦੁਖਮਰਸੁਖ ੬੨
ਕੋਭੋਗਕੋਵਹੈਪੁਰਖਗਹਿਲੇਤਾ॥੨੧॥ਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਮੇਬੈਠਕੈਕਰਤਾਵਿਖੈਕੋਭੋਗ॥ਉਚੇਨੀਚੇਜਨਮ
ਕੋਕਾਰਨੁਗੁਨਸਿਜੋਗ॥੨੨॥ਪਰਮਾਤਮਕੋਦੇਹ
ਤੋਨਿਮਾਰੇਜਨਤਲੋਇ॥ਸਾਛੀਭਰਤਾਭੋਗਤਾਈ
ਸ੍ਰਗਨਿਰਗੁਨਸੋਇ॥੨੩॥ਜੋਕੋਊਮੇਸੇਲਖੈਪੁਰ
ਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਨਤਾਇ॥ਸੋਕਿਉਹੂੰਜਗਤਮੇਬਹੁਰਿਨ
ਉਪਜਾਤਿਆਇ॥੨੪॥ਦੇਹਮਝਮਾਤਮਲਖੈਕੋਊ
ਕੀਏਧਿਅਨਾਸਾਂਖਜੋਗਮਰਕਰਮਕਰਲਖਜ

ਤਮਓਗਗਿਮਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇਮੇਸੇਨਹਿਜਲਈ
ਤੇਸੁਨਿਮੋਗਨਿਪੈਜੁ ॥ ਮਮਓਪਸਨਕਰਤਹੈਭ
ਵੇਮੋਮਿਤਤਰੇਜੁ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਤੋਜੀਵਯਾਜਗਤਮੇ
ਥਾਵਰਜੀਗਮਹੋਤਾ ॥ ਛੇਤਮੋਰਖੇਤਗਮੇਤੇਸਬਲ
ਹਿਤਉਦੇਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰਮੇਸਰਸਬਜੀਤਮੇਬੈਠੈਕ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਨੈਨਸਤਾਬਿਨਸੈਨਹਿਜੇਜਨੈਸੋਜਾ
ਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਈਸ਼੍ਵਰਕੇਸਬਠੈਰਮੇਜਨੈਸਮਤਾਤਾਇ ॥
ਆਤਮਹਿਤਉਹੋਇਨਹਿਕਹੈਪ੍ਰਮਗਤਿਪਾਇ ॥
੨੯ ॥ ਮਾਇਮਾਕਰਤਜੁਕਰਮਸਬਜੀਵਕਰਤਾ

ਜੋਇ॥ ਜਾਨਤਜੇਆਰੇਦੇਕੇਲਖਤਮਾਤਮਸੇ ੬੩
ਇ॥ ੩੦॥ ਏਕਾਤਮਾਇਸਥਿਤਜੁਹੇਸਬਪ੍ਰਨਕ
ਗਾਇ॥ ਮਾਤਮਹੀਤੋਬਿਸਤਾਰਿਓਲੇਖੇਬ੍ਰਹਮੈਪ
ਇ॥ ੩੧॥ ਮਾਦੇਅੰਤਤੇਰਹਿਤੁਹੈਨਿਰਗੁਨਮਾ
ਤਮਸੇਇ॥ ਦੇਹਮਾਝੁਪਰਹੈਕਰੈਸੁਲਿਪਤ
ਨਹੈਇ॥ ੩੨॥ ਜਿਓਅਕਾਸਸੁਖਮਵਸੈਸਬਮੇ
ਪਰਸਤਨਾਹਿ॥ ਤਿਉਹੀਯਾਹਿਪ੍ਰਮਾਤਮਾਲਿਪਤਨ
ਦੇਹਨਮਾਹਿ॥ ੩੩॥ ਜਿਓਪ੍ਰਕਾਸਏਕੈਕਰੈਸਬਜ
ਗਸੁਰਜਦੇਵਾ॥ ਤਿਉਹੀਸਬਕੀਦੇਹਮੈਪ੍ਰਮਾਤਮਕੈ

ਭੇਵਾ॥ ੩੪॥ ਖੇੜਮਊਰਖੇੜਗਕੋਭੇਦਲਖੈਜੋਕੋ
ਇ॥ ਜੀਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਗਮੋਖਕੋਜਨੈਮੁਕਤਿਸੁਹੋਇ॥
ਇ॥ ਤਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੁਭ੍ਰਮਾਵਿ
ਦਿਆਜੇਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮਰਜਨਸਿਬਾਦੇ
ਖੇੜਖੇੜਗਨਿਦੇਸੇਵਰਨੁਨੇਲਾਮਾਤ੍ਰਿਓਦਸਮੋਖਿ
ਅਯਾਇ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ੫
ਮਜੁਓਪਮਾਗਿਅਨਸੋਭੇਦੇਤਬਤਾਇ॥ ਜਾਹਿ
ਜਨਕੈਮੁਨਸਬੈਰਹੈਮੁਕਤਿਕੋਧਾਇ॥ ੧॥ ਯਾਧੀ
ਗਿਅਨਹਿਸੇਵਕੈਮੇਰਲਹਿਓਸਰੂਪਾ॥ ਪ੍ਰਲੋਬਿਖ

ਤਿਨ ਕੋ ਨਹੀ ਪਰੇ ਨ ਤੇ ਕੁ ਵਕੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਿ ਮੈ ਜੋ ਨਹੀ ਤਾ ਮਾਹਿ ਗਰਭੁ ਹਿਰਾਖਾ ॥ ਉਪਜ ਵਤਸ
 ਬਾਸਿ ਸਦਕੋ ਅਰਜਨਾ ਚਿਤੁ ਮਾਭਿ ਲਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜੇਮੁ
 ਕਤਿ ਹੋਤ ਹੈ ਸਬ ਜੇ ਨਨ ਮੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹੋਹੀ ਬੀਜ
 ਹੋਹੀ ਹੀ ਪਿਤਾ ਮਰਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਗੁਨ ਰਜਗੁਨ
 ਤਮ ਭਏ ਮਾਇ ਮਾਹਿ ਤੇ ਮਾਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਮਾਝੁ ਮਾਜੀ ਵਕੋ
 ਏਹੀ ਬਾਧਤ ਮਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲ ਮਰਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਰਿਸ ਤਿਗੁਨ ਸਾਂਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਸਿੰਗ ਸੁਖ ਸੀ
 ਗਸੇ ਬਾਧ ਨ ਜੀਵਹਿ ਮਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਰਜਗੁਨ ਰਾਗਸ

੪੩
ਰੂਪਹੈਤ੍ਰਿਸਨਸਿਗਕੇਹੇਤਾ ਕਰਮਸਿਗਤੇਜੀਵਕੇਅੰ
ਸੇਬੰਧਨਦੇਤਾ ॥ ੮॥ ਹੇਤਜੁਤਮਆਗੀਅਨਤੈਮੋਹ
ਤਸਬਕੇਹੀਯਾ ॥ ਆਲਸਨਿੰਦਾਬਿਕਲਤਾਇਨਸੇ
ਬਾਧਤਜੀਯਾ ॥ ੯॥ ਸਤਗੁਨਸੁਖਤੇਬਫਤਹੈਕਰਮ
ਰਜੇਗੁਨਹੋਇਆ ॥ ਆਲਸਮੈਤਮਗੁਨਗਹਿਤੁਦੇਤਗਜ
ਨਸਬਖੋਇ ॥ ੧੦॥ ਰਜਗੁਨਤਮਗੁਨਪੇਲਕੈਰਹੈਜੁ
ਸਤਗੁਨਪੁਗ ॥ ਰਜਸਤਕੋਪੇਲੇਜੁਤਮਰਜਤੈਸਤਤ
ਮਦੂਗਿ ॥ ੧੧॥ ਸਬਦੁਰਨਮੇਦੇਹਕੋਜਬੇਪ੍ਰਕਾਸਤ
ਗਿਆਨਾਤਬਹਿਬਾਢਿਓਹੈਸਾਂਤਿਗੁਨਅਰਜਨਯ

ਹਿਤੁ ਜਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਬਛਤਰ ਜੋ ਗੁਲਹੈ ਜਬੈ ਨ ਰਸ ੬੫
ਗੀਰ ਮੈ ਮਾਇ ਲੋਕ ਕਰਮ ਉਦਮ ਮਸ ਮਾਇ ਨਹ
ਦੇਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਜਨ ਜਬ ਗੀਕਰਤ ਹੈ
ਤਮ ਗੁਨ ਮਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਮਾਲਸ ਮੋਹਿ ਮਾਗੀ ਮਾ
ਨਤ ਮਮਨ ਮੈ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋ ਸਤ ਗੁਨ ਕੀ
ਬਿਤਿ ਮੈ ਤਜੈ ਜੀਵਨਿ ਜਦੇਹ ॥ ਗਿਅਨੀ ਉਤਮ ਲੋ
ਕ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰੈ ਸੋ ਗ੍ਰਹ ॥ ੧੫ ॥ ਰਜ ਗੁਨ ਮੈ ਤਜੈ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਕਰਮ ਵੇਤ ਪ੍ਰਰਿਜਾਇ ॥ ਤਮ ਗੁਨ ਮੈ ਜੋ ਮਰਤ ਹੈ
ਪਸਨ ਮਾਇ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਤਿਗੁਨ

ਕਰਮ ਤੇ ਹੋਵਤ ਫਲ ਮਤਿ ਸੁਖਾ ॥ ਰਜ ਗੁਨ ਕੋ
ਫਲ ਦੁਖ ਹੋਤ ਮਮ ਗਿ ਮਨ ਫਲ ਤਖਾ ॥ ੧੬ ॥ ਲੋ
ਭ ਰਜ ਗੁਨ ਤੇ ਭਾਇਓ ਸਤਿ ਗੁਨ ਤੇ ਹੋ ਗਿ ਮਨਾ ॥ ਤ
ਮ ਗੁਨ ਤੇ ਹੋ ਬਿਕਲ ਤਾ ਮਹਿ ਮਉਰਾ ਮਾਗਿ ਮਨਾ ॥
੧੭ ॥ ਸਤੁ ਕਉ ਚੈ ਜਤੁ ਹੋਰਾ ਜਸ ਮਧਮ ਲੋਕਾ ਤਾਮ
ਸਜਤ ਮਧੋ ਗਤ ਨ ਪਾਵਤ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੋਕਾ ॥ ੧੮ ॥
ਗੁਨ ਹੀ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਗਿ ਮਨੀ ਕੋਇ ॥ ਮੋਰਿ
ਲਖੈ ਗੁਨ ਤੇ ਪਰੈ ਮੋ ਮੈਲੀ ਨ ਸੁਹੇਇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਹ ਕ
ਰਿ ਹੋਤ ਜੁਤੀ ਨ ਗੁਨ ਤਿਨ ਕੋ ਦਵੇ ਭਿਅਾਗਾ ॥ ਜਨਮ

ਸ੍ਰਿਤਦੁਖਤੇਛੁਟੇਰਹੈਮੁਕਤਿਮੈਪਾਗਾ॥੨੦॥ ਅ

੬੬

ਰਜਨੋਵਾਚਾ॥ ਜਿਨਸਾਧੇਹੈਤੀਨਗੁਨਤਿਨਕੇਲ
ਛਨਕਉਨਾ॥ ਕੈਸੇਤਕੈਅਚਰਨਮੈਕੈਕਹਹੁਤਮ
ਤੋਨਾ॥੨੧॥ **ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਨੋਵਾਚਾ॥** ਮੇਹਗਿਅਨਅ

ਰਕਰਮਕੋਜੋਜਨੈਹੀਏਮਾਹਿ॥ ਬਿਨਪਾਏਚਾਹੇਨ
ਹੀਲਹੁਦੁਖਪਾਏਨਾਹਿ॥੨੨॥ ਉਦਾਸੀਨਬੈਠੇ
ਹੈਸੁਖਦੁਖਚਪਲਨਹੋਇ॥ ਗੁਨਸਬਕਾਰਜਕਰ
ਤੋਹੈਜੋਜਨੈਜੋਲੋਇ॥੨੩॥ ਦੁਖਸੁਖਕੋਮਮਕਰਗ
ਨੈਕੀਚਨਮਾਟੀਭਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਕੋਤੁਲਗਨੋਉਸਤ

ਤਿਨਿੰਦਕਦਾਇ॥ ੨੪॥ ਤੁਲਮਨਮਪਮਨਮ
ਰਮਿਤਸਭਸਮਜੇਗਾ॥ ਸਬਮਰਿਤਨਕੋਤਜੇਗੁਣ
ਤੀਤਨਿਸਪੇਗਾ॥ ੨੫॥ ਮੇਕੋਜੇਦ੍ਰਿਢੁਤਗਤਿਸੇਸੇ
ਵੈਚਿਤਕੋਚਾਇ॥ ਜੇਤੀਨਿਗੁਨਤੇਪਰੇਰਹੇਬ੍ਰਹਮਕੋ
ਪਾਇ॥ ੨੬॥ ਅਰਜਨਹੋਹੀਬ੍ਰਹਮਹੋਮੁਕਤਿਸੁਮੇ
ਰੇਰੂਪਾਹੋਮਾਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖਹੋਅਨੰਦਪਰਮਾਮ
ਨੁਪਾ॥ ੨੭॥ ਅਨੰਦਕੋਹਉਧਾਮਹੋਧਨੀਭੂਤਕੋਤੇਜ
ਮੇਕੋਏਕੋਵਸਕੋਮੇਨਿਜਭਗਤਿਕੋਰੇਜਾ॥ ੨੮॥
ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਿਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਥਿਦਿ

ਆਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰਜਨਸਿਖਾਦੇਗਲ ੬੭
ਕੋਬਿਤੁਗੋਵਰਨਨੰਨਾਮਚਤ੍ਰਦਸੋਧਿਮਾਇ॥ ੧੪॥
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਗਵਾਨੇਵਾਚਾਦੇਹਰਾ॥ ਊਰਧਮੁਰਸਾਖਤਰੇ
ਆਬਿਨਾਸੀਅਸਵਤਥਾਥੇਦਪਤ੍ਰਜੋਜਲਣੀਸੇ
ਜਨੈਸਬਅਰਥਾ॥ ੧॥ ਗੁਨਸੀਚੀਸਾਖਾਵਛੀਵੇ
ਖਿਅਪਲਵਕੁਇ॥ ਜਰਛੇਲੀਕਰਮਨਬਧੀਮਨ
ਜਲੇਕਮੈਆਇ॥ ੨॥ ਆਦਿਅੰਤਨਹੀਜਾਨਿਮੈ
ਥਾਨਿਰੂਪਨਹੀਜਾਹਿ॥ ਦ੍ਰਿਦਅਸਿਗਹਥੀਆਰਲੇ
ਦੁਸਹਮੂਲਤਰਛਾਹਿ॥ ੩॥ ਚਾਹਿਕਰੇਤੁਠੰਰਕੀਟਿ

ਭੈਨਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸਿਸੁ ਭਈ ਜਾ ਪੁਰਖ ਤੇ ਤਬੀਸਰ
ਨ ਸੁਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮ ਸੰਗ ਮਰ ਮੇਹ ਤੁਝ ਮਾਧਿ ਮਾ
ਤ ਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨਤਾ ਕੋ ਲਹੈ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ
ਕੋ ਜੋਇ ॥ ੫ ॥ ਪਾਵਕ ਗਵਿ ਮਰਚਿ ਦੁਆਤਾ ਹਿਨ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਫਿਰੇ ਨਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੋ ਸੋਹੈ ਮੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ੬ ॥
ਜੀਵ ਲੋਕ ਜੋ ਜੀਵ ਯਾਰਿ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ ਮੇਰੂ ਪਾ ॥
ਮਨਹਿ ਮਾਦਿ ਸਬ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਮੰਝ ਪ੍ਰਾਕਿਤ ਕੋ ਭੂ
ਪਾ ॥ ੭ ॥ ਯਾ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤਜਤਾ ਇਜਹਾ ਕਰੇ ਸਨ ਬਿਧਾ ॥
ਇੰਦ੍ਰੀਈ ਸ੍ਵਰ ਸੰਗ ਰਹੈ ਵਾਇ ਸੰਗ ਜਿਉਂ ਗਿਧਾ ॥ ੮ ॥

ਸੁਵਨਨੈਨਮਰਨਾਸਕਾਤੁਚਮਰਸਨਾਜਾਨਾ॥ ੬੮
ਇਨਕੋਗਹਿਮਨਸੀਗਲੈਲਹਤਜੀਵਵਖਿਆਨਾ॥
੮॥੧੬੬੬ਜੁਤਾਨਿਕਸਤਗਹਿਤਕਰਤਵਿਖੈਕੋਕੋਗ
॥ਮੁਢਜੀਵਕੋਉਨਲਖੈਲਖੈਜੁਗਿਆਨੀਲੋਗ॥
੧੦॥ਜੋਗੇਸੁਰਜਤਨਨਕੀਏਦੇਖਤਹੈਗੀਏਮਾਹਿ॥
ਮੁਰਖਜਤਨਨਕਰਤਹੈਜੇਵਹਦੇਖਤਨਾਹਿ॥੧੧॥
ਤੋਜਜੁਹੈਮਾਦਿਤਮੇਭਾਸਤਸਬਸਿਸੀਗਾਓਦਮਾ
ਭਮਰਮਗਾਨਿਮੈਸੋਮੈਗੋਨਿਰਧਾਗ॥੧੨॥ਧਾਭਤ
ਹੋਸਬਜੀਵਕੋਕਰਪੁਗਮੀਪਰਵੇਸਾਧੇਖਤਹੈਗੀਮ

ਉਖਧੀਰੈਰਸਮੇਸਸਭੇਸਾ॥ ੧੩॥ ਹੋਰੀਜਠਰ
ਅਗਨਿਹੁਵੈਸਬਦੇਹਨਮੈਆਇ॥ ਧ੍ਰੁਮਮਧਨ
ਸਹਾਉਸੋਡਾਰਤਮੰਨਪਚਾਇ॥ ੧੪॥ ਸਬਕੇਹੀ
ਏਮੈਹੋਰਹੋਮੋਤੋਗਿਆਨਾਬਿਚਾਗ॥ ਬੇਦਸਬੈਸੋ
ਕੋਕਹੋਮੈਤਿਨਕੋਕਰਤਾਗ॥ ੧੫॥ ਲੋਕਮਾਝੁਦਵੇਪੁ
ਰਖਹੈਖਿਰਮੰਮਖਿਰਕੁਹਾਇ॥ ਖਿਰਸਗੀਰਕੋਕਹਿ
ਤਹੈਅਖਿਰਜੀਵਗਨਾਇ॥ ੧੬॥ ਉਤਮਪੁਰਖਜੁਮ
ਉਰਹੈਪ੍ਰਮਾਤਮਕੇਭੇਸਾ॥ ਤਿਨਲੋਕਸੇਧਰਤਹੈਕਰਕੇ
ਨਿਜਪਰਵੇਸਾ॥ ੧੭॥ ਖਿਰਮਰਮਖਿਰਤੇਪਰਹੈਸ

ਬਤੋਹੋ ਅਧਿਕਾਇ॥ ਯਾਤੁ ਬੇਦ ਅਰਲੇ ਕਮੇ ਪੁਰਖੇ ੬੯
ਤਮ ਮੋਨਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੋ ਜਨ ਮੋ ਕੋ ਨਹਿ ਭੁਜਤ ਤੇ ਤੂ ਮੁਰ
ਖ ਮਨਾ॥ ਅਰ ਜਨ ਜੋ ਮੋ ਕੋ ਭੁਜਤ ਤੇ ਈ ਜਨ ਸੁਜਨਾ॥
੧੯॥ ਛਿਪੀ ਬਤਗੁ ਬਨਗੁ ਸ਼ੀਮੇ ਤੋ ਸੋ ਕਹਿ ਦੀਨਾ॥ ਪਾ
ਰਥ ਜੋ ਜਨਾਹਿ ਇਸੇ ਤੇ ਈ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੨੦॥ ਇਤਿ
ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਾਨਿ ਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ
ਜੋ ਗਾਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ ਸਿਬਾ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਤਮ
ਮ ਜੋ ਗੋਵਿੰਦ ਰਨ ਨੰਨਾ ਮਧਿ ਚਿਦ ਸੋਧਿਆਇ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰੀ ਭੁ
ਗਵਤੋ ਨੰਦਾ ਚਾਦੋ ਹਰਾ॥ ਅਭੇ ਹੀ ਏਕੀ ਸੁਧਤਾ ਗੀਆ

ਨਜੋਗਾਥਿਰਹੋਇ॥ ਦਨਜਗਤਪਬੇਦਗੁਚਿਦਮ
ਜੁਸਰਲਤਾਹੋਇ॥ ੧॥ ਅਨਹੀਸਾਅਰਕ੍ਰੋਧਾਬਿਨੁ
ਰਹੈਸਤਮੈਨਿਤਾ॥ ਦਨਸਾਤਬਹੁਬਿਧਿਰਚੇਦੋਖ
ਨਅਘੋਚੇਤਾ॥ ੨॥ ਦਯਾਕਰੈਸਬਜੇਤਪਰਤਜਚ
ਪਲਾਈਭਾਇ॥ ਲਜਅਕ੍ਰਮਨਤੇਸੁਮਿਦਾਬਿਅਰ
ਥਾਕ੍ਰਿਮਾਛੁਦਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਜਛਿਮਾਸੁਚਪੀਰਚਿ
ਤਤਜੈਦੋਹਆਭਿਮਨਾ॥ ਦਈਵਸੀਪਦਾਜਿਨਲਹੀ
ਤਮੇਇਹਗੁਨਜਾਨਾ॥ ੪॥ ਦਿਭਦਰਪਾਮਾਗਿਮਾਨਰਿ
ਸਾਮਰਮਾਭਿਮਨਕਠੰਗਾ॥ ਤਮੇਇਹਗੁਨਾਜਿਨ

ਲਹੀਅਸਰਸਿਪਦਾਜੋਗ॥ ੫॥ ਦੈਵਸਿਪਦਾਤੇਮੁ
 ਕਤਿਬੰਧਅਸਰੀਜੋਹਿ॥ ਸੋਚੇਤਨਅਰਜਨੁਭਈ
 ਦੈਵਸਿਪਦਾਤੇਹਿ॥ ੬॥ ਦੈਵਅਸਰੀਕੁਦਤੇਦੁਇ
 ਬਿਧਿਸਿਸਟਸੁਏਹ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਕਹੀਬਿਸਥਾਰਸੋਅ
 ਬਦੂਜੀਸੁਨਿਲੇਹ॥ ੭॥ ਬਿਧਅਰਮਬਿਸ੍ਰਜਨੁ
 ਤਕੀਅਸਰਸੁਜਨਤਨਾਹਿ॥ ਸਤਿਸੋਚਅਚਾਰਸੁ
 ਭਨਹਿਗੁਣਏਤਿਨਮਾਹਿ॥ ੮॥ ਬੇਦਪੁਰਨਈਸ੍ਰੁ
 ਹੀਏਨਹੀਮਨਤਮੁਛਾ॥ ਮੇਥਨਤੇਸਿਸਾਰਯਹਿਕਾਮ
 ਰੂਪਹੀਏਗੁਛਾ॥ ੯॥ ਯਾਹੀਮੇਪਾਇਓਹੈਅਬੈਲਹੇਮ

ਨੇਰਥਾਮਓਗਾਇਹੈਧਨਮੋਰਗਹਿਮਿਜੋਰੇਬਹੁ
ਠਉਗਾ॥੧੧॥ਅਲਪਬੁਧਿਹੈਨਾਸਵੈਯਹੀਦ੍ਰਿਸ
ਦਗਾਹਿਲੇਤਾਹੀਜਾਨਤਕਰਮਨਕਰੈਰਿਪਜਰਾ
ਛੈਕੇਹੇਤਾ॥੧੨॥ਕਰਤਾਬਿਨਮਾਨਤਜਗਤਅਸ
ਥਿਰਸਤਜੁਜਾਨਾਓਪਜਤਹੈਤੈਪੁਰਖਤੇਤਾਕੇਹੇ
ਤਕੇਮਾਨਾ॥੧੩॥ਗਹਕੇਅਪਨੀਦ੍ਰਿਸਦਕੇਨਸੁਚਿ
ਤਸੁਕਬੁਧਾਹਿਤਉਗਕਰਮਾਜੁਤੇਜਗਤਆਹਿਤਬਿ
ਨਜੁਧਾ॥੧੪॥ਕੁਜਤਅਪੁਰਜਕਾਮਕੇਦਿਭੁਮਾਨਮ
ਦਪਾਇਗਾਹਿਤਬੁਰਾਈਮੋਹਿਤੈਮਾਸਅਓਰਮ

ਦੁਖਾਇ॥ ੧੫॥ ਜਾਕੋ ਕਛੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨਹਿ ਤਾਇਤਾਮੇ ੦੧
ਲੀਨਾ ਕਾਮੁ ਭੋਗਾ ਅਤਿ ਭੁਲੈ ਹੈ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਭਰੀ
ਨਾ॥ ੧੬॥ ਤੇ ਅਸਾ ਫਾਸ ਨ ਬਧੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਚਿਤ ਚਾਇ
ਜੇ ਰਤ ਧਨ ਅਨ ਅਗੁਇ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿਰ ਬਾਹਿ॥
੧੭॥ ਮਨ ਬਾਛਿ ਤਇਹ ਹੀ ਲਹਿ ਓਲਹਿ ਹੋ ਚਾਹਤ
ਜਾਹਿ॥ ਧ੍ਰਾਹਿ ਧਨ ਮੇਰੇ ਹੈ ਨੁ ਰਿਓ ਜੁ ਰਹੈ ਅਓਰ ਓਮ
ਹਿ॥ ੧੮॥ ਧ੍ਰਾਹਿ ਬੈਰੀ ਮੇਰੇ ਹੈ ਨਿਓ ਕਰੈ ਮੇਰੇ ਕੇ ਅੰਤ
ਈਸਰ ਹੋ ਭੋਗੀ ਨੁ ਹੋ ਸੁਖੀ ਸਿਧ ਬਲ ਵੇਤਾ॥ ੨੦॥ ਮੇ
ਰੇ ਧਨੀ ਕੁਲੀਨ ਹੋ ਅਓਰ ਨਾਮੋ ਹਿਸਮਨਾ ਜਾਏ ਦੇਵ

ਮੇਦਹਲਹੋਮੋਹਿਤਯੋਮਗੀਅਨਾ॥ ੨੦॥ ਓਨਕੋਮ
ਨਬਹੁਕੁਮਤਹੋਮੋਹਿਜਾਲਧਗਨਿਤਾ॥ ਪਰਤਯੋ
ਰਮਾਤਿਨਰਕਮੈਕਾਮਭੋਗਕਰਿਹਿਤਾ॥ ੨੧॥ ਨਿ
ਜਬਡਿਅਈਨਿਤਕਰਤਨਵਤਨਪਨਆਭਿਮਾ
ਨਾ॥ ਨਾਮਮਤ੍ਰਜਗਨਰਚਤਵਿਤੀਬਿਨਾਬਿਧਨ
॥ ੨੨॥ ਅਹਿਕਾਰਬਲਦਰਬਮਾਤਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗ
ਹਿਲੇਤਾਦੇਖੀਨਿਜਪਰਦੇਹਮੈਮੋਕੋਤੇਦੁਖਦੇਤ
॥ ੨੩॥ ਮੋਦੋਹੀਅਰਕਰਤੇਪਾਪੀਅਧਿਮਾਨਿਹਾਰਾ॥
ਜਗਤਮਾਸਰੀਜੇਨਮੈਤਿਨੈਦੇਤਹੋਭਾਰਾ॥ ੨੪॥

ਜਨਮਜਨਮਜਨਮਮੈਮੁਢਜੇਹੋਇਆਸਰੀ ੭੨
ਭਾਇਆਮੈਕੋਤੇਪਾਵਤਨਹੀਪਰਤਅਧਮਗਤਿ
ਜਾਇਆ ੨੫) ਨਰਕਦੁਆਰਾਬਿਧਿਤੀਨਹੈਦੇ
ਤਮਾਪਨੇਨਸਾਕਾਮਕ੍ਰਿਧਮਰਲੇਕੁਪੁਨਾਇਨ
ਛੋਡੇਸੁਖਬਾਸ) ੨੬) ਤੀਨਦੁਆਰੇਜੇਨਰਕਕੇ
ਤਿਨਤੇਛੁਟੇਜੁਕਾਇਗਜਤਨਕਰੈਕਲਿਆਨਕੇ
ਤਬੈਪ੍ਰਮਾਗਤਿਹੋਇ) ੨੭) ਜੇਸਾਸਤ੍ਰਾਬਿਧਿਛੋ
ਡਕੈਕਰਤਕ੍ਰਿਆਵਸਕਾਮਾਸਿਧਲਹੈਨਹਿਪ੍ਰ
ਮਗਤਿਨਹੀਸੁਖਮੋਬਿਸਰਾਮ) ੨੮) ਤਤੋਕਾ

ਜਮਕਾਜਮੇਤੋਕੋਵੇਦਪ੍ਰਮਾਨਕਰਮਨਕਰਤੂ
ਜਾਨਕੋਤਿਨਕੋਬਿਧਸੁਬਿਧਾਨ॥੨੮॥ਬਿਦਕ
ਹਿਤਜੇਪ੍ਰਫੁਹੈਮੋਕੋਦੇਤਬਤਾਇ॥ਮੇਰੇਈਕਰਮਨ
ਕਰੇਮੇਰੀਅਗਿਮਾਧਾਇ॥੩॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵ
ਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਿਅਜੋਗਸਾਸ
ਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸਿਬਾਦੇਦੇਵਾਸੁਰੀਸਿ
ਪਤਿਜੋਗੀਵਰਨਨਿਨਾਮਬ੍ਰਹ੍ਮਸਾਧਿਅਭਾਇ॥੧
੬॥ਅਰਜਨੇਵਾਚਾਦੇਹਰਾ॥ਸਰਧਾਸੋਜ
ਗਹਕਰਤਤਜੈਬੇਦਕੀਨੀਤਾਸਤਰਜਤਮਮੇ

ਥਿਤਕਹੀਐਤਿਨਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵ ੭੩

ਚ॥ ਸਰਧਾਤਿਨਕੀਤੀਨਬਿਧਿਹੋਤਸੁਸਾਹਿਜ
ਸੁਰੁਇ॥ ਸਾਤੁਕਰਾਜਸਤਮਸੀਸੁਨੀਐਤਿਨਕੇ
ਦਾਇ॥੨॥ ਪਰਿਪਰਾਹੀਜਨਮਕੇਸਰਧਾਹੋਤਸਮਾ
ਨਾ॥ ਸਰਧਾਮਹਿਯਹਿਪੁਰਖਹੋਸਰਧਾਤਾਹਿਪੁਮਨ
੩॥ ਦੇਵਨਸੇਵੈਸਾਤੁਕੀਰਾਜਸਰਾਖਸਜਛਾਤੂਤ
ਪ੍ਰੇਤਗਨਤੇਜਜੈਨਰਜੁਤਮਸੀਪਛਾ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਰਤਪ
ਸਿਅਤੇਕਰੈਜੇਨਬੇਦਮਤਿਹੋਇ॥ ਕੁਰੇਦਿਕੁਮਹਿ
ਕਰਸੇਕਮਰਾਗਬਲਗੀ॥੫॥ ਪੰਚਕੂਤਜੇਦੇਹ

ਮੇਤਿਨਕੋਵੈਦੁਖਦੇਤਾਹੀਏਮੈਮੋਹੁਕੋਹਨਤਤੇਹੈਮ
ਸਰਮਚੇਤਾ॥੬॥ਤੀਨਤਤਮਹਾਰਯਹਿਸਕੁਕੋਭੇ
ਚਕਹੋਇ॥ਜਗਦਨਤਪਭੇਦਏਮੈਮੈਸੁਨੀਏਸੋਇ
॥੭॥ਸੁੰਦਰਬਿਰਮਤਿਚੀਕਨੇਸਤਕਪ੍ਰਯੋਨਿਹਾਰ
ਅਯੁਸਿਤਮਓਸੀਗਬਲਪ੍ਰੀਤਬੰਧੁਵਨਹਾਰਾ॥੮॥
ਦਾਹਿਕਰੁਖੇਉਸਨਕਦਤੀਛੁਨਖਦੇਖਗਾਸੋਕਰੇਗ
ਦੁਖਦੇਤਹੈਰਾਜਸਏਹੁਮਹਾਰ॥੯॥ਜਾਹਿਰਿਏਪ
ਹਰਕਗਏਬਾਸਿਓਓਠੇਬੁਭਾਇ॥ਜੂਠੈਅਉਰਪਾਇ
੩ਨਹਿਤੇਜਨਤਾਮਸਖਾਇ॥੧੦॥ਬਿਧਾਬਿਧਨਸੋ

ਕੀਜੀਏਛਾਡਿਫਲਨਕੀਆਸਾਸਮਾਪਨਧਰਿ ੨੪
ਗੈਏਮੈਸਤਕਜਗਾਬਿਲਾਸ॥੧੧॥ਕਰਿਕੇਫਲਕੀ
ਕਾਮਨਾਕੀਓਦਿਭਕੈਕੁਾਇ॥ਮੈਸੇਜੋਜਗਾਹਿਕਰੈਸੇ
ਹੈਰਾਜਸਦਾਇ॥੧੨॥ਬਿਨਾਮੰਨਹਿਬਿਨਦਛੁ
ਨਾਬਿਨਾਮੰਤ੍ਰਬਿਧਹੀਨਾ॥ਬਿਨਾਸਰਧਾਜਗਹਕਰੈਸੇ
ਹੈਤਾਮਸਲੀਨ॥੧੩॥ਗਿਅਨੀਗੁਗਦਿਜਦੇਵਕੋਪੁ
ਜੈਸੁਚਮ੍ਰਿਦਹੋਇ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਹਿਸਤਜੈਤਪਸ
ਗਿਰਕੈਸੋਇ॥੧੪॥ਭੈਨਕਰੈਜੇਪ੍ਰਿਯਾਬਚਨਹਿਤਕਾ
ਗਿਸਤਿਕੁਾਇ॥ਕਰੈਬੇਦਮਾਭਿਅਸਪੁਨਿਵਾਚਕਛ

ਪਯਾਦਾਇ॥ ੧੬॥ ਮਨਪਸਿਨਜੁਮੁਖਮਾਦੇਮ੍ਰਿਦ
ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਿਮੋਨਾ॥ ਤ੍ਰਾਦਸੁਧਇਹੁਕਰਤਹੈਮਨਤ
ਤਪਸੀਜੈਨਾ॥ ੧੭॥ ਸਰਧਾਸੋਨਰਤਪੁਕਰਤਸੋਹੈਤੀ
ਨਨਤੰਤਾ॥ ਫਲਾਇਛਾਛੁਰੈਕਰੈਸੋਈਸਤਕਕ੍ਰਾਤਾ॥
੧੮॥ ਪੁਜਾਮਾਦਰਮਾਨਸੰਮਥਿਰਦਿਭੁਕੇਕਾਜਾ॥
ਸੋਤਪਰਾਜਸਕਹਿਤਹੈਚਿਚਲਾਛਿੰਨਕਸਮਾਜਾ॥
੧੯॥ ਨਿਜਦੇਹਹੈਦੁਖਮੁਢਦੈਹੁਇਹਿਸੋਤਪੰਜੇ
ਇ॥ ਪਰਕੇਕਸਦਾਦਿਖਾਵਹੈਕਹੀਏਤਾਮਸਸੋਭਾ॥
੨੦॥ ਦਲਦੇਇਉਪਕਰਾਬਿਨੁਫਲਕੀਆਸਮਾ

ਨਾਦੀਜੈਜੈਅਤਿਕਸਟਸੇਤਕੋਰਾਜਸਜਾਨਾ॥੨੨॥੭੫
॥ਬਿਨਾਦੇਸਮਰਕਲਾਬਿਨੁਦੀਜੈਨੀਚੈਦਨਾਬਿ
ਨਮਾਦਰਮਧਿਰਾਗਬਿਨੁਤਮਸਤਾਹਿਬਖਨਾ॥੨
੩॥ਤਤਸਤਓਮੰਬ੍ਰਹਮਕੋਨਾਮਜੁਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ॥
ਬਿਪ੍ਰਬੇਦੇਮਰਜਗਤਿਨਕੀਜੈਪ੍ਰਹਿਲੀਵਗਾ॥੨੪॥
॥ਕ੍ਰਿਅਾਜਗਮਰੁਦਨਤਪਕਹਿਓਪ੍ਰਹਿਲੇਓਮੰਕ
ਗਾਬੇਦਵ੍ਰਿਤਕੋਹਿਤਹੈਬਿਧਾਬਿਧਨਾਬਿਸਥਾਨਾ॥
੨੫॥ਤਤਯਾਹਿਕਾਹਿਕੋਕਰਤਹੈਕ੍ਰਿਅਾਜਗਤਪਦ
ਨਾਫਲਮਭਿਲਾਖਾਛਾਤੁਜੇਚਾਹਿਤਮੁਕਤਿਨਿਦਾ

ਨਾ॥੧੬॥ਸਾਧਕਾਵਸਭਾਵਮੈਸਤਕੋਕਬਤਉਚਾ
ਗਾਮਓਰਕੁਲੇਪੁਨਿਕਰਮਮੈਸਤਕੋਗਾਵਤਮਾਗਾ॥
੨੦॥ਜਗਦਨਤਪਕੀਜੁਬਿਧਿਤਾਹਿਕਹਿਤਮਤਿਨ
ਮਾਜਾਕਾਜੈਸੇਕਰਮਹੈਤਾਕੋਸਤਾਬਿਸਰਾਮਾ॥੨੮॥
ਸਰਧਾਬਿਨਹੋਮਤਜਪਤਦੇਤਜੁਸਬੈਮਕਾਜਾਮ
ਰਜਨਸੋਊਮਸਤਹੈਦੋਊਲੋਕਨਾਹਿਸਾਜਾ॥੨੯॥
ਸਤਰਜਤਮਜਗਦਨਤਪਬਤਹੈਮੋਹੀਹੇਤਾਕਾਲ
ਕ੍ਰਿਮਾਮੰਤ੍ਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸਥਾਸਿਧਏਕਹਰਿਖੇਤਾ॥੩੦॥
॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੂਪਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿ

ਦਿਮਾਜੇਗਸਾਸਦੇਸੀਕਿਸਨਮਰਜਨਸਿਬਦੇਤ੍ਰਿ ੭੬

ਗੁਲਾਬਿਭਾਗੇਨਾਮਸਪਤਦਸਮਾਧਿਆਇ ੧੭

ਮਰਜਨੇਵਚਾਦੇਹਰਾਭਿਆਗਤਤਜਾ

ਨਿਓਠਾਹਿਤਕਹੀਏਜਭਗਵਨਾਤਤਮੋਰਸੀਨਿ

ਆਸਕੋਨਿਮਾਰਕੋਰਬਖਨਾ ੧੭ ਸ੍ਰੀਭਗਵਨੇ

ਵਾਚਾ ਕਮਜੁਗਤਕਰਮਨਤਜੈਤਾਕੋਨਾਮਸੀ

ਨਿਆਸਾਕਰਮਫਲਨਕੋਤਿਮਾਗਯਗਤਿਮਾ

ਗਕਹਿਤਸੁਖਰਾਸਾਮਾਕਰਮਛਤ੍ਰੀਏਦੋਖਲੋ

ਕੋਓਕਹਿਤਯਾਗੀਤਿਜਗਦਨਤਪਕਰਮਯ

ਹਤੁਜੇਐਰਅਨੀਤਾ॥੩॥ਯਾਠੋਰਪਾਰਬਜੁਤੁ
ਮੇਰੋਨਿਸਚੈਜਨਾ॥ਤੀਨਕੁੰਤਕੋਤਿਮਾਗਯਹਿਅ
ਰਜਨਾਚਿਤਮੇਅਨਾ॥੪॥ਜਗਦਨਤਪਕਰਮ
ਏਕੀਜੋਤਜੀਏਨਾਹਿ॥ਤੰਤ੍ਰੇਪੰਡਿਤਜਨਾਏਨੈਗ
ਨਤਪਵਿਤ੍ਰਨਮਾਹਿ॥੫॥ਫਲਛਾਡੈਸੰਗਹਤੁ
ਜੈਕਰਮਕਰੈਚਿਤਚਾਇ॥ਅਰਜਨਯਾਹਿਮੇ
ਰੋਜੁਮਾਤਿਨਿਸਚੈਉਤਮਦਾਇ॥੬॥ਜੋਮਵ
ਸਕਰਨਕਰਮਤਕੋਛਾਡਨਦਾਇ॥ਜੋਛਾਡੈਮ
ਗਿਆਨਤੋਸੋਤਮਸਗਉਲੇਇ॥੭॥ਇਹੋ

ਜਨਕਰਮਨਤਜੈਮਤਿਦੇਹੀਦੁਖਹੋਇ॥੧੭
ਤੋਰਾਜਸਤਿਮਾਗਹੋਅਮੈਫਲੁਨਹਿਕੋਇ॥੮
॥ਕਰਨੇਕਰਮਅਵਸਯਹਿਜਨਜੁਕੀਜੈਕਰਮ
॥ਸੀਗਮਭਿਰਫਲਕੋਤਜੈਸਾਂਤਕਤਿਮਾਗਸੁਧ
ਰਮ॥੯॥ਬੁਰੇਕਰਮਨਿਦੋਨਹੀਕੁਲੇਰਹੇਨਹੀਲ
ਗਾਸੁਧਵੇਤਸਿਦੇਹਾਬਿਨਯਹਿਸਾਂਤਕਹੋਤਿਮ
ਗਾ॥੧੦॥ਦੇਹਵੇਤਪੇਕਰਮਸਬਨਹੀਛਾਡੈਜਾਹਿ॥
ਕਰਮਫਲਨਕੋਜੋਤਜੈਸੇਈਤਿਮਾਗੀਮਾਹਿ॥
ਸ੍ਵਰਗਨਰਕਅਰਭੂਮਏਕਰਮਬਿਬਿਧਿਫਲਜ

ਨਾਕਰਮਵਿਤਕੋਹੋਤਹੈਸਿਨਿਮਾਸੀਨਹਿਮਾਨ।
੧੨॥ ਅਰਜਨਮੋਮੈਸੁਨਜੁਤੰਕਾਰਦਏਹੈਪਾਚਾ॥
ਕਹੈਸਾਂਖਾਸਿਧਾਤਮੈਕਰਮਾਸਿਧਕੋਸਾਚਾ॥੧੩॥
ਆਧਿਸ਼੍ਟਨਕਰਤਾਜੁਹੈਕਰਨੇਬਹੁਤੇਕੁਾਇਨਾ
ਨਾਬਿਧਾਬਿਮਾਪਾਰਮਰਪੰਚਮਦੇਵਗਨਾਇ॥
੧੪॥ ਮਨਮਰਬਚਨਸਗੀਰਸੈਕਰਮਕਰਤੁਆ
ਸਾਜਾ। ਭੁਲੇਬੁਰੇਕੋਭੁਕਰੀਇਨਾਬਿਨਸਰੇਨਕਾਜਾ॥
੧੫॥ ਜੋਨਰਮਾਤਮਾਇਕਕੋਮਾਨਤਹੈਕਰਤੁਗਾਦੇ
ਖਤਹੂੰਦੇਖਤਹੂੰਦੇਖਤਨਹੀਤੇਨਰਮੂਢਗਵਾਗ॥

੧੬॥ ਜਾ ਕੀ ਬੁਧ ਨਾ ਲਿਪਤ ਹੋ ਮਹੰ ਕਾਰਨ ਹੀ ਜਾਹਿ॥ ੧੮
ਸੋਇ ਨ ਲੋਗ ਨ ਕੋਹ ਨ ਤਹ ਨੈ ਨ ਬਿਧ ਨ ਤਾਹਿ॥ ੧੭॥
ਪ੍ਰੇਰਕ ਤੀਨੋ ਕਰਮ ਕੇ ਗਯਾਨ ਹੋਇ ਗਿਅਤਾ ਗਾਕਾ
ਰਨ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਸਿਗ੍ਰਹ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੧੮॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਹੋਤੁ ਗੁਣ ਭੇਦ ਤੈ ਕ੍ਰਿਅਾ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਗਾ॥
ਗੁਣ ਸੀਖਿਅਮੈ ਏਕ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਸੁੰਨ ਮਾਵਾਰਾ॥ ੧੯॥
ਜੇ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ ਜੀਅਮੈ ਅਥਿਨਾ ਸੀਇ ਕਭਾਇ॥ ਨਿ
ਅਰੋਮੈ ਨਿਅਰੋਨਾ ਹਿਸਾਤ ਕਾਰਿਅਾ ਨ ਬੁਝਾਇ॥
੨੦॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਇਨ ਮੈ ਲਖੈ ਨਿਜ ਰੋਨਿਅਾਰੋ ਗਿਅਾ

ਨਾਗਭੀਨਲਖੇਸਬਜੀਵਕੋਰਾਜਸਾਗਿਮਾਨਸੁਜਾ
ਨਾ॥੨੧॥ਪੁਰਨਜਨੈਏਕਮੋਬਿਨਕਰਮਨਤੋਮੀਤਾ॥
ਤਤਮਰਥਾਬਿਨਮਲਪਮਾਤਿਤਮਸਾਗਿਮਾਨਸੁ
ਨੀਤੁ॥੨੨॥ਸੀਗਰਾਗਾਬਿਨਦ੍ਵੈਖਮਊਨਿਤਕਰ
ਮਜੇਹੋਇ॥ਤਜਫਲਾਇਛਕੀਜੀਏਸਾਤਕਕਰਮ
ਸੁਜੋਇ॥੨੩॥ਜੋਕੀਜੈਕਰਕਮਨਾਕੈਧੈਕਰਮਹੇ
ਕਰਾਜਮੇਸ੍ਰਮਹੇਮਾਤਿਪਨੋਸੋਰਾਜਸਾਨਿਰਧਾ
ਗਾ॥੨੪॥ਧੋਰਖਹਿਸਾਸੁਤਮਸੁਤਦਰਬਖਰਚ
ਨਾਵਿਚਾਗਾਸੋਕੀਜੈਮਗਜਾਨਤੋਤਮਸਕਰਮਾਨਿ

ਹਾਗ) ੨੫) ਧਰਧੀਰਜਉਤਸਾਹਕੋਤਜੈਸਿਗਮ ੭੬
ਧਿਕਾਰਗਾਨਿਗਵਿਕਾਰਸਿਧਮਸਿਧਸਮਸਾਂਤਕਰ
ਮਕਰਤੁਗ) ੨੬) ਰਾਗੀਚਹੈਕਰਮਫਲਲੁਬਧ
ਕਹਿਸਕਹੈਇਹਰਖਸੋਕਸਿਜੁਗਤਮਸੁਚਰਜ
ਸਕਰਤਸੋਇ) ੨੭) ਸੁਨਾਬਿਨਰਹੈਬਿਬੇਕਾਬਿਨ
ਸੋਕਮਾਰਸੀਨਿਤਾਸਬਾਹਿਨਕੀਨਿਦਾਕਹੈਮਰ
ਬਿਖਾਦਜੁਤਚਿਭ) ੨੮) ਬੇਰੇਦਿਨਕੇਕਾਮਕੋਬਹੁ
ਤਲਗਵੈਬਾਗਤੁਹੀਸੋਸਭਕਹਿਤੁਹੈਇਹਤਮ
ਸਕਰਤੁਗ) ੨੯) ਬੁਧਿਮਰਧੀਰਤੀਨਾਬਿਧਿਹੋਤ ੭੭

ਜੁਗਨਕੋਭਾਇਗਿਅਰੇਨਿਅਰੇਸਬਕਹਿਤ
ਤੇਤੋਤੁਮੇਸੁਨਾਇ॥੩੦॥ਕਾਰਜਅਕਾਰਜਉਭੈਅ
ਉਰਪਾਵਿਰਤਾਨਿਵਿਰਤਾਜਾਨੈਬੰਧਨਮੁਕਤਿਜੋ
ਸਾਂਤਕਬੁਧਿਕੀਭ੍ਰਿਤਿ॥੩੧॥ਧਰਮਅਧਰਮਨਕੋ
ਲਖੈਕਾਜਅਕਾਜਨਜਾਨਾਜੈਸੇਹੁਤੈਸੇਲਖੈਬੁਧ
ਰਾਜਸੀਮਾਨ॥੩੨॥ਜਾਨੈਪਾਪੈਪੁੰਨਕੈਰਿਦਿਭਅ
ਗਯਾਨੀਹੋਇ॥ਲਖੈਅਰਥਾਬਿਧੀਤਿਸਬਬੁਧਿ
ਤਮਸੀਜੈਇ॥੩੩॥ਜਾਸੋਇਹੀਰੋਕੀਮੋਚੇਤਕ੍ਰਿ
ਅਮਰਪਾਨਾਜੋਗਜੁਗਤਨਿਸਚਲਸਦਾਧੀਰ

੨੦
ਜਸਾਤੁਕਮਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਸਤਕਾਮ
ਕੋਜੋਧਾਰਤਹੈਆਇਆਚਾਹੈਫਲਪ੍ਰਸੰਗਤੇਧੀਰ
ਜਗਜਸਤੁਆਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਜੋਭੈਸੈਕਾਬਖਾਦਹੈਸੁ
ਪਨਮਾਝ੍ਰਹਤਾਤੁਆਦੁਸਦਬੁਧਿਛੁਡੈਨਹੀਧੀਰਜ
ਤਾਮਸਜਾਤੁਆ ॥ ੩੬ ॥ ਅਭਿਅਰਜਨਮੋਪੈਸੁਨੇਸੁ
ਖਕੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਗਜਾਕੈਅਭਿਮਾਸੈਕੀਏਦੁਖਕੈ
ਹੋਇਨਿਵਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਪਾਹਿਲੇਤੇਬਿਖਸੋਲਗੋਬਰ
ਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤੀਸੋਇਆਸੋਸੁਖਸਤਕਹੈਕਾਹਿਓਬੁਧਿਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਤੇਹੋਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਵੀਵੀਖੇਸੀਜੁਗਤਤੇਪਹ

ਲੇਖਮਿਤਸਮਾਨਾਪਾਛੇਤੋਬਿਖਸੋਲਗੈਰਜਸ
ਸੋਸੁਖਜਨਾ॥੩੯॥ਪਾਹਿਲੇਦੁਖਮਰਪਾਛੇਦੁਖਮੇ
ਦਗਹਿਤਕਰੇਜੁਦੇਹਾ॥ਮਾਲਸਨਿੰਦ੍ਰਤੇਉਠੇਤਾਮ
ਸਸੁਖਹੋਏਹਾ॥੪੦॥ਸੋਪੁਰਮੀਮੈਨਾਹਿਕਛੁਸੁਰ
ਮੇਅਰਮਕਾਸਾਸੁਭਜੁਇਨਤੀਨੇਗੁਨਨਬਾਧਿ
ਓਮਾਇਮਾਪਾਸਾ॥੪੧॥ਦਿਨਛੁਡੀਅਰਵੈਸਕ
ਅਉਰਸੁਦਕੇਕਰਮਾਨਿਜਸੁਭਾਵਗੁਨਤੇਭੁਏਨਿ
ਆਗੇਨਿਅਰੇਧਰਮਾ॥੪੨॥ਸਮਮਰਦਮਤਪ
ਸੋਚਪੁਨਿਮੈਰਸਰਲਤਾਸਾਤਾਸਾਂਤਕਰਾਸਨਾਥਿ

ਸਰਲਤਾਸਾਤੁ॥ਸਾਂਤਕਰਜਾਨਬਿਧਾਨਯ ੯੧
ਹਿਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੀਤਾਤੁ॥੪੩॥ਸੂਰਤੇਜਧੀ
ਰਜਚਤਰਜੁਧਮਾਨੁਹਿਪਾਇ॥ਵੇਦੁਠਕ
ਹਾਈਸੋਰਹੇਛੁਡੀਕਰਮਸੁਭਾਇ॥੪੪॥ਥੇਡੀ
ਗੋਰਛਾਬਨਜੁਵੇਸਕਰਮਏਜਾਨ॥ਸੁਭਾਹਿਨ
ਕੀਸੇਵਾਕਰੇਸੁਦਕਰਮਏਮਨ॥੪੫॥ਅਪ
ਨੇਅਪਨੇਕਰਮਤੈਸਿਧਲਾਹਿਤਸਬਕੇਇ॥ਸੋ
ਬਿਧਿਮਾਬਿਮੇਪੈਸੁਨੇਕਰਮਸਿਧਜੋਹੋਇ॥
੪੬॥ਜਾਤੇਉਪਜਤਜੀਵਸੁਭਾਜੇਨਕੀਨੇਵਿਸ

ਤਾਗ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੇ ਜ ਜੈ ਸਿਧ ਲਹੈ ਨਰਸ
ਗ ॥ ੪੭ ॥ ਨੀਕੇ ਹੂੰ ਪਰਧਰਮ ਹੈ ਨਿਰਗੁਨ ਭੁਲੇ
ਨਿਜ ਧਰਮ ਗ ਕਛੁ ਪਾਪ ਪਵੈ ਨਹੀ ਕਰਤ ਮਾ
ਪਨੈ ਕਰਮ ॥ ੪੮ ॥ ਦੇਖ ਸਾਹਿਤ ਨਿਜ ਕਰਮ
ਲਖੈ ਹੋ ਨ ਕੇ ਹੂੰ ਤਿਆਗ ॥ ਦੇਖ ਭਰੇ ਮਰੇ ਭੁਜ
ਬਧੁ ਮਸਾਹਿਤ ਜਿਉ ਆਗ ॥ ੪੯ ॥ ਲਗਨ ਬੁਧ
ਕਹੂੰ ਨਹੀ ਕਰੇ ਜੀ ਤੇ ਮਨ ਤਾਜਿ ਮਾਸ ॥ ਪਰਮ ਸਿਧ
ਨਿਹ ਕਰਮ ਕੀ ਪਵੈ ਕਰ ਸਿਨਿ ਮਾਸ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿ
ਧ ਪਾਇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਪਵੈ ਸਾਗੁ ਕਹਿ ਓਸੁ

ਹਉਸਿਛੋਪਸੋਨਿਸਚੇਗਿਅਨਅਪਾਗ॥੫੧॥ ੮੨
ਜੁਗਤਿਰਹੈਬੁਧਿਸਿਧਮੇਧੀਰਜਸੋਮਨਧਾ
ਗਾਸਬਦਾਮਾਦਿਵਿਖਿਅਤੁਜੈਰਾਗਦੈਖ
ਕੋਮਾਗ॥੫੨॥ਰਹੈਦੁਰਿਓਏਕਤੁਮੇਲਪੁਛੁ
ਜਨਮਨਜੀਤਾਪਜਲਜੋਗਅੰਤਾਰਿਸਦਾਯ
ਹੈਵਿਗਾਕੀਗੀਤਿ॥੫੩॥ਕ੍ਰੋਧਰੁਪਰਗ੍ਰਹਿਕ
ਮਬਾਲਿਦਰਪਅਉਰਅਹੰਕਾਰਾਮਮਤਾਤੁਜ
ਨਿਰਮਲਰਹੈਸੋਸਬਬੁਧਅਮੈਸਾਰੁ॥੫੪॥
ਬ੍ਰਮਤੁਯੋਪ੍ਰਸਿਨਅਨਸੋਚਨਕਰੈਨਚਾਹਾਸ

ਬਜੀਵਨਕੋਸਮਲਖੇਪਦੈਭੁਗਤਿਪ੍ਰਵਾਗ।
੫੫॥ਪ੍ਰਮਭੁਗਤਮਾਤਿਓਚਹੈਤਮੇਕਛੁਨਹੇ
ਤਾਸਿਤਸੰਗਤੇਪਾਈਮੈਵਸੈਪ੍ਰਮਕਥੈਤਾ॥
੫੬॥ਮੇਕੋਜਨੈਭੁਗਤਿਕਰਿਜਿਤਨੈਹੋਯਤਾ
ਇਮੋਹਿਜਨਕੈਤਤਸੋਮੇਗੀਭੁਗਤਿਕਰਾਇ॥
੫੭॥ਮੇਕਰਮਨਕੋਨਿਤਕਰੈਮੇਰੋਮਾਸੈਪਾਇ॥
ਮੇਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਸੋਰਹੈਮਖੇਪਦਵੀਪਾਇ॥੫੮॥
੫੯॥ਮਨਸੋਮੇਕਰਮਧਰਮਮੇਤਤਪਰਤਲੇਇ॥
ਬੁਧਿਜੋਗਕੋਸੇਵਕੈਮੇਗੀਮੋਚਿਤਦੇਇ॥੫੯॥

ਮੇਪਰਸਾਦਿਤੇਦੁਗਜਸਬਤਰਜੈਹੈਆਨਿ
ਆਸਾਅਹਿਕਾਰਤੇਅਨਸੁਨੇਲਾਹਿਹੈਤੂਜੁ
ਬਿਨਾਸਾ॥੬੦॥ਲਰੇਨਹੀਤੁਇਉਕਹਿਤਮ
ਹਿਕਾਰਕੋਆਨਾਇਹੁਤੇਕੋਆਬਿਝੁਠਹੈਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਲਰੇਹੈਆਨਾ॥੬੧॥ਅਰਜਨਅਪਨੇਕ
ਰਮਸੇਤੂਰਾਖਿਓਹੈਨੋਇਹਕਰਹੈਨਹਿਤੁਮੋਹ
ਤੇਪਰਬਸਕਰਹੈਸੋਇ॥੬੨॥ਈਸ੍ਵਰਸਬ
ਕੇਹੀਅਮੈਅਰਜਨਗਹਿਤਸੁਗੁਣਾਸੀਵਤਰ
ਮਾਵਤਹੈਸਦਾਕਰਮਾਇਆਅਰੁਢਾ॥੬੩॥

੬੩ ਹੋਹੁਸਦਾਵਾਕੀਸਰਨਮਰਜਨਤੂੰਮਨਾਥ
ਤੁਾਇ॥ਆਬਿਨਾਸੀ॥ਬਿਰੁਸਾਤੇਪਦਤਪ੍ਰਸ
ਦਿਤੇਪਾਇ॥੬੪॥ਗਿਮਾਨਕਹਿਓਤੋਸੰਜਰੰ
ਜੋਜਗਪਰਗਦਨਾਹਿ॥ਜੋਜਨੈਸੋਈਕਰੋ
ਯਾਹਿਸਜੋਨੀਅਮਾਹਿ॥੬੫॥ਜੋਕੁਛਹੋਸ
ਭਤੇਦੁਰਿਓਪਰਮਬਚਨਮੋਮਨਾ॥ਤੁਦਿਛੁ
ਬੁਧਿਜੁਮੀਤਮੋਤੋਕੋਕਹਿਤਬਖਾਨਾ॥੬੬॥ਮੋ
ਕੋਜਨਤੂੰਮਨੀਨਹੈਅਗਮੋਮੈਮਨਰਾਖਾਅੰਤ
ਸਮੇਗੈ॥੬੭॥ਮੋਹਿਮੈਪਿਆਰੇਤੂੰਮੇਸਾਥਾ॥੬੮॥

ਸਬਧਰਮਨਕੋਤਿ ਆਗਕੈ ਮੋਹਿ ਸਰਨਹਿ ਤੁਮ ८੪
ਇਹ ਦਰਕਰੇ ਸਬ ਪਾਪਹੈ ਸੈ ਕਤ ਜੇ ਯਾਤੁ ਐ ॥
੬੮॥ ਜਾ ਕੈਤ ਪਨਹਿ ਕੁਗਤਿ ਨਹਿ ਅਓਰ ਸੁਖ
ਕੋਓ ਨਾਹਿ ॥ ਤਸੇ ਤੀਜਿ ਨ ਯਾਹਿ ਕਹੈ ਮੈ ਦੋਖੀ ਜ
ਗਮਾਹਿ ॥ ੬੯॥ ਮਮਤੁ ਗਤ ਨ ਸੇ ਜੋ ਕਹਿਤ ਪਰ
ਮਦਰਿਓ ਯਾਹਿ ਗਿਅਨਾ ॥ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਹਲ
ਤੈ ਮੈ ਮੈਰਹੈ ਨਿਦਾਨ ॥ ੭੦॥ ਮੈ ਕੋਧਿ ਅਰੋਬਹੁ
ਤਵਹੁ ਹੋਧਿ ਅਰੋਹ ਜਾਹਿ ॥ ਵਹੁ ਮਮਰਾਖਤ ਹੀ
ਏ ਮੈ ਮੈਰਾਖੋ ਹੀ ਏਤਾਹਿ ॥ ੭੧॥ ਧਰਮ ਸਿਬਾਦੇ

ਜੁਹਮਕੀਓਪਛੈਸੁਕੋਉਜਾਨਗਾਗੀਅਨਜੁ
ਗਕਰਹਉਜਾਜਿਉਆਹੈਮੈਰੋਮਾਤਿਮਾਨਾ
੨॥ ਸਰਧਾਜੁਤਦੇਖਨਾਬਿਨਾਯਾਹਿਸੁਨੈਜੋ
ਕੋਇਆਪੁਨਵੰਤਲੋਕਨਲਹੈਮੁਕਤਿਜੁਤਕੋ
ਹੋਇ॥ ੧੩॥ ਯਾਚੇਤਏਕਾਕੀਹੈਸੁਨੈਤੇਮਰਜਨ
ਏਹੁਧਰਮਾਮਿਦਿਓਮੈਹਿਅਗਜਨਤੇਅਉ
ਛੁਟਿਓਮਨਭੁਗਮ॥ ੧੪॥ ਅਰਜਨੈਵਾਰਾ॥
ਮੈਕੋਆਈਹੈਇਹੈਨਿਸਚੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥
ਤਾਇਉਦੁਰਸਿਦੇਹੁਆਬਿਤਵਮਾਗੀਆਪੁਮ

ਨਿਧਾਨ॥੧੫॥ ਸਿਜੈ ਦੁਆਰਾ॥ ਹਰਿ ਮੇਰ ਜਨ ਕੀ ੮੫
ਬਾਤ ਦੇਸੁ ਨੀਜੇ ਮੈ ਯਾਤੁ ਆਇ॥ ਅਰਜਨ ਰੂਪ ਅ
ਨੂਪ ਅਤਿ ਰੋਮ ਹਰ ਖਾਚਿ ਤੁਚਾਇ॥੧੬॥ ਪਰਮ
ਦੁਖਿ ਓਮ ਤਨਾਹਿ ਜੁ ਹੋਸੁ ਨਿਓ ਬਿਅਸਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ ਜੋਗੋ ਸ੍ਰਰਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੂਨਿ ਜਮੁ ਖਕੀਓ
ਬਿਖਾਦਾ॥੧੭॥ ਦੁਰ ਦੁਰਾਸੀ ਮ੍ਰਿਤਿ ਜੁ ਹੋਵਾ ਸਿ
ਬਾਦ ਹਰਾਜਾ॥ ਹਰਖ ਤਹੇਤੁ ਮੈ ਕੇਸ ਦੁਆਤਿ ਪ
ਦਿ ਕੇਸਾਜਾ॥੧੮॥ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ
ਨ ਕੇਸਿ ਮਾਰਿ ਸਿ ਮਾਰਿ ਸਿ ਮਾਰਿ ਹਉਤਾਹਿ॥੧

१३
ਹਰਖਹੋਤਸੇਮਨਬਹੁਤਾਬਿਸਮੇਕੋਭੁਭਯਾਹਿ
॥ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੁਅਰਜਨਹੈਜੁਭੁਭੁ
ਗਾਤੁਯਾਬੀਜੇਅਰਨੀਭੋਹੈਅਦਲਸੇਪਦ
ਅੰਗ॥ ੮੦॥ ਇਹਗੀਤਾਅਦਭੁਤਕਥਾਸ੍ਰੀਮ
ਮਕੀਓਬਖਾਨਾਵਾਰਵਾਗਨਿਰਧਾਗਕਿਓਪ੍ਰਮ
ਭਗਤਿਕੋਗਿਅਨਾ॥ ੮੧॥ ਭਗਵਤਬਾਸਦੇ
ਵਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੁਇਹੈਕੀਓਨਿਰਧਾਗਕਰੇਭੁ
ਗਤਾਇਵਾਸਬੈਯਹੈਬੇਦਕੋਸਾਗਾ॥ ੮੨॥ ਭੁ
ਗਵਤਗੀਤਾਧਰਮਜੋਪ੍ਰਤਿਦਿਨਸੁਨਿਦਿਤੁ

੬ ਲਾਇਆ ਪਾਵਤ ਮੁਕਤਿ ਮਖੰਡੁ ਸੋ ਸੀ ਹਰਿਸ ੮੬
ਦਾਸ ਹਾਇ ॥ ੮੩ ॥ ਗੀਤਾ ਦੇ ਨਪੁਤਿ ਜੋ ਉਚ
ਰੇ ਸੋ ਸੁਛੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨ ਸਾਬਾ ਚਾਕਰ ਮ
ਨਾਤਿ ਹੋ ਸਮ ਕੋ ਉਨਾਹਿ ॥ ੮੪ ॥ ਜੇ ਕੋ ਉਚ ਹੋ
ਸੁਭ ਵਤ ਰਿਓ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਮਲਾ ਦੇ ਗਵਾਸ ॥
ਐ ਰਸ ਕਲ ਕਮਨ ਛੁਡੈ ਕਰਿ ਗੀਤਾ ਮਭਿ
ਆਸ ॥ ੮੫ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸਿ ਸ੍ਰਤ ਕੁਲ ਕੀਤ ਪ
ਤਿ ਪਤਿ ਸਬ ਦੇਸਾ ॥ ਦੇਸਟਧ ਰਿਓ ਤਬ ਲ
ਗਨ ਹੀ ਹਰਿ ਗੀਤ ਰਕੇਸ ॥ ੮੬ ॥ ਇਤਿ ਸੀ

ਕੁਗਵਤਰੀਤਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
 ਦਿਮਾਜੇਗਮਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਰਿਸਨਮਰਜੁਨ
 ਸਿਖਦੇਨਿਰਮੇਮੇਖਧਰਮਜਸਿਨਿਮਾਸੇ
 ਜੇਗੇਸ੍ਵਰਵਰਨਨੰਨਾਮਮਸਦਦਸੋਧਿਮਾ
 ਹਿ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੀਪੁਰਨੀਗਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਯ
 ਨਮਃ॥

ਭਗਵਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਪਾਨਿਖਤਸੁਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
 ਦਿਮਾਜੇਗਮਸਤ੍ਰੇਸ਼ੀਰਿਸਨਮਰਜੁਨ
 ਸਿਖਦੇਨਿਰਮੇਮੇਖਧਰਮਜਸਿਨਿਮਾਸੇ
 ਜੇਗੇਸ੍ਵਰਵਰਨਨੰਨਾਮਮਸਦਦਸੋਧਿਮਾ

